

Universitätsbibliothek Wuppertal

Flavii Philostrati quae supersunt

Philostratus, Flavius

Turici, 1844

1.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5613)

ποιεῖσθαι παρείχεν ὄχλον τὰ μειράκια φοιτῶντα ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ ξένου. κατέλουν δὲ ἔξω τοῦ
 τείχους ἐν προαστείῳ τετραμμένῳ πρὸς θαλάτταν, ἐν ᾧ στοά τις ἐξωκοδόμητο κατὰ ξέφυρον ἀνε-
 764 μων ἐπὶ τεττάρων, οἶμαι, ἢ καὶ πέντε ὀροφῶν ἀφορῶσα ἐς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος. ἤστραπτε μὲν
 οὖν καὶ λίθοις, ὁπόσους ἐπαινεί τρυφή, μάλιστα δὲ ἦνθι γραφαῖς ἐνηρμοσμένων αὐτῇ πινάκων,
 5 οὓς ἐμοὶ δοκεῖν οὐκ ἀμαθῶς τις συνέλεξατο, σοφία γὰρ ἐν αὐτοῖς ἐδηλοῦτο πλείονων ζωγράφων.
 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ὥμην δεῖν ἐπαινεῖν τὰς γραφάς, ἦν δὲ ἄρα υἱὸς τῷ ξένῳ κομιδῇ
 νέος, ἐς ἔτος δέκατον, ἥδη φιλήκοος καὶ χαίρων τῷ μανθάνειν, ὃς ἐπεφύλαττέ με ἐπιόντα αὐτὰς
 καὶ ἐδεῖτό μου ἐρμηνεύειν. ἴν' οὖν μὴ σκαιὸν με ἵγοιτο „ἔσται ταῦτα“ ἔφην „καὶ ἐπίδειξιν αὐτὰ
 ποιησόμεθα, ἐπειδὴν ἦκη τὰ μειράκια. ἀφικομένων οὖν „ὁ μὲν παῖς“ ἔφην „προβεβλήσθω καὶ 5
 10 ἀνακείσθω τούτῳ ἢ σπουδῇ τοῦ λόγου, ὑμεῖς δὲ ἔπεσθε μὴ ξυντιθέμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐρω-
 τῶντες, εἴ τι μὴ σαφῶς φράζοιμι.

Α'.

ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ.

α'. Ἐγνώς, ὦ παῖ, ταῦτα Ὀμήρου ὄντα ἢ οὐ πάποτε ἔγνωκας δηλαδὴ θαῦμα ἡγούμενος,
 ὅπως δῆποτε ἔξη τὸ πῦρ ἐν τῷ ὕδατι· συμβάλλωμεν οὖν, ὃ τι νοεῖ, σὺ δὲ ἀπόβλεψον αὐτῶν, ὅσον
 ἐκεῖνα ἰδεῖν, ἀφ' ὧν ἡ γραφή. οἶσθά που τῆς Ἰλιάδος τὴν γνώμην, ἐν οἷς Ὀμηρος ἀνίστησι μὲν
 15 τὸν Ἀχιλλεῖα ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ, κινουῦνται δὲ οἱ θεοὶ πολεμεῖν ἀλλήλοις. τούτων οὖν τῶν περὶ
 τοὺς θεοὺς ἡ γραφή τὰ μὲν ἄλλα οὐκ οἶδε, τὸν δὲ Ἥφαιστον ἐμπεσεῖν φησὶ τῷ Σκαμάνδρῳ πο-
 λὺν καὶ ἄκρατον. ὅρα δὴ πάλιν πάντα ἐκείθεν· ὑψηλὴ μὲν αὕτη ἡ πόλις καὶ ταυτὶ τὰ κρήδεμνα
 τοῦ Ἰλίου, πεδίον δὲ τουτὶ μέγα καὶ ἀποχρῶν τὴν Ἀσίαν πρὸς τὴν Εὐρώπην ἀντιτάξαι, πῦρ δὲ
 765 τοῦτο πολὺ μὲν πλημμυρεῖ κατὰ τοῦ πεδίου, πολὺ δὲ περὶ τὰς ὄχθας ἔρπει τοῦ ποταμοῦ, ὥς μη-
 20 κέτι αὐτῷ δένδρα εἶναι. τὸ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἥφαιστον πῦρ ἐπιρρεῖ τῷ ὕδατι, καὶ ὁ ποταμὸς ἀλγεί
 καὶ ἱκετεύει τὸν Ἥφαιστον αὐτός. ἀλλ' οὔτε ὁ ποταμὸς γέγραπται κομῶν, ὑπὸ τοῦ περιγεκαῦσθαι,
 οὔτε χωλεύων ὁ Ἥφαιστος, ὑπὸ τοῦ τρέχειν. καὶ τὸ ἄνθος τοῦ πυρὸς οὐ ξανθόν, οὐδὲ τῇ εἰδι-
 σμένη ὄψει, ἀλλὰ χρυσοειδὲς καὶ ἡλιῶδες. ταῦτα οὐκέτι Ὀμήρου.

ΚΩΜΟΣ.

β'. Ὁ δαίμων ὁ Κῶμος, παρ' οὗ τὸ κομᾶζειν τοῖς ἀνθρώποις, ἐφέστηκεν ἐν θαλάμῳ θυ- 6
 25 ραῖς χρυσαῖς, οἶμαι, βραδεία δὲ ἢ κατάληψις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ὧς ἐν νυκτὶ εἶναι. γέγραπται δὲ ἢ

1. παρῖνται. λ. 2. τοίχους. h. ib. ἐς θ. f. ib. θαλάτταν. 2. θαλάσσαν. f, β, EJ. ib. ἐξωκοδόμηται, ο su-
 prasc. γ. 3. ἤστραπτε — τρυφή. v. ib. ἤστραπτε. v, φ. ἤστραπτε. vd. ἤστραπτο. 5. (f.) 4. καὶ κίθαρις. v. ib. ἡ
 τρυφή conj. J. ib. αὐτῇ om. p. 2562. ib. ἴσως ἐμοὶ ἐδόκει. h. ib. ἐμοὶ τε δοκεῖν. λ. 5. ἀπαθῶς. C, EJ. ἀμαθῶς
 Thiersch. Kunstbl. 1827, 66. ib. ἐν αὐταῖς. φ. vd. 6. ἐγὼ μὲν καὶ. f. ἐγὼ δὲ καὶ. h. ib. ἐπ' ἐμαυτοῦ. λ. ib. ὥμην
 δεῖν. l, o. ὥμην. 5. 7. δέκατον ἥδη, φιλήκοος. sic interp. μ, β, EJ. ib. χέρον τὸ. λ. ἐρμ. τὰς γραφάς. f. 9. ποιη-
 σόμεθα. ju, m, o. ib. ἐπειδὴ. o. ib. ἦκοι. 2. ἦκει. l. ib. οὖν om. j. 10. τοῦτο. m. ib. ἡμεῖς δὲ ἔπεσθαι. φ.
 ib. καὶ μὴ συντιθ. br. 11. μὴ καλῶς. μ. μὴ σαφῶς. l. ib. φράζοιμι. f, φ. p. φράζοιμεν. vd, 2, 3, EJ.
 I, 1. 12. ἔγνως. C. ἔγνως οὖν. EJ. ib. ἢ οὐκ ἔγνως αὐτὰ. r. 13. ὁπωσδήποτε. E. ib. συμβάλλω μὲν. μ, br, β. συμ-
 βάλλω μὲν. γ, h, e. ib. νοεῖ. conj. J. νοεῖς. 5. 14. οἶσθά που — ἀλλήλοις. Gr. Herm. 377. ib. Ὀμηρος om. 2. (br.
 addit in mg.) ib. μὲν ἀνίστησι. Gr. Herm. 377. 15. πολεμεῖν om. λ. 16. κασμάνδρῳ. r. ib. πολὺν τε. μ. ib. πο-
 λὺν ἄκρατον. λ. 18. τῆς Ἰλίου. l. τῆς ἡλίου. λ. 19. πῶς δὲ — ἔρπει. v. ib. κατὰ πεδίον. v. ib. περὶ. l, v. (παρὰ.
 φ). κατὰ. 2, 3, EJ. 22. καὶ τὸ — Ὀμήρου. φ. ib. περιτρέχειν. vd. 23. ὄψει om. φ. ib. χρυσοειδὲς. v. χρυσοειδὲς. gu.
 ib. ἡλιῶδες. v. ib. ταῦτα. v, vd. ταῦτ. 5.
 II. 24. τοῖς ἀνθρώποις τὸ κομᾶζειν. p. κομᾶζειν. h, γ.

νύξ οὐκ ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ καιροῦ, δηλοῖ δὲ τὰ προπύλαια νυμφίους μάλα ὀλβίους ἐν εὐνῇ κείσθαι. καὶ ὁ Κῶμος ἦκει νέος παρὰ νέους ἀπαλὸς καὶ οὐπω ἔφηβος, ἐρυθρὸς ὑπὸ οἴνου καὶ καθεύδων ὀρθὸς ὑπὸ τοῦ μεθύειν. καθεύδει δὲ τὸ μὲν πρόσωπον ἐπὶ στέφρα ὀψας καὶ τῆς δειρῆς ἐκφαίνων οὐδέν, τὴν δὲ ἀριστερὰν προβολίῳ ἐπέχων, εἰληφθαι δὲ ἡ χεὶρ δοκοῦσα λύεται καὶ ἀμελεῖ, τὸ εἰσθὸς ἐν ἀρχῇ τοῦ καθεύδειν, ὅταν σαίνοντος ἡμᾶς τοῦ ὕπνου μετέρχεται ὁ 5 λογιζμὸς ἐς λήθην ὧν συνέχει, ὅθεν καὶ τὸ ἐν τῇ δεξιᾷ λαμπάδιον ἔοικε διαφεύγειν τὴν χεῖρα, καταρραθυμοῦντος αὐτὴν τοῦ ὕπνου. δεδιὼς δὲ ὁ Κῶμος προσβάλλον τὸ πῦρ τῷ σκέλει περιφέρει τὴν μὲν κνήμην τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τῇ δεξιᾷ, τὸ δὲ λαμπάδιον ἐπὶ τῇ ἀριστερᾷ, ἵν' ἐκκλῖνοι τὸν ἀτμόν τοῦ πυρὸς ἐκκειμένῳ τῷ γύναι ἀφιστὰς τὴν χεῖρα. πρόσωπα δὲ ὀφείλεται μὲν παρὰ τῶν 10 ζωγράφων τοῖς ἐν ὧρα καὶ τυφλώττουσί γε ἄνευ τούτων αἱ γραφαί, τῷ δὲ Κώμῳ σμικρὰ δεῖ τοῦ προσώπου νενευκότη καὶ ἔλκοντι τὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σκιάν. κελεύει δὲ, οἷμα, μὴ ἀπαρκαλύπτως κωμάζειν τοὺς ἐν ἡλικίᾳ τούτου. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ σώματος διηκριβῶνται πάντα, περιλάμπον- 766 τος αὐτὰ τοῦ λαμπαδίου καὶ ἐς φῶς ἄγοντος. ὁ στέφανος δὲ τῶν ῥόδων ἐπαινεῖσθαι μὲν, ἀλλὰ μὴ ἀπὸ τοῦ εἶδους — ξανθοῖς γὰρ καὶ κυανοῖς, εἰ τύχοι, χρώμασιν ἀπομιμῆσθαι τὰς τῶν ἀνθέων εἰκόνας οὐ μέγας ὁ ἄθλος — ἀλλὰ ἐπαινεῖν χορὴν τὸ χαῦνον τοῦ στεφάνου καὶ ἀπαλόν. ἐπαινω καὶ 15 τὸ ἐνδροσον τῶν ῥόδων καὶ φημὶ γεγραφθαι αὐτὰ μετὰ τῆς ὁσμῆς. τί λοιπὸν τοῦ Κώμου; τί δ' ἄλλο γε ἢ οἱ κωμάζοντες; ἢ οὐ προσβάλλει σε κρόταλα καὶ θροῦς ἔναυλος καὶ βοή ἄτακτος; λαμπάδιά τε ὑπεκφαίνεται, παρ' ὧν ἐστὶ τοῖς κωμάζουσι καὶ τὰ ἐν ποσὶν ὄραν καὶ ἡμῖν μὴ ὁρᾶσθαι. συνεξάιρεται δὲ καὶ πολὺς λεὼς καὶ γύναια μετ' ἀνδρῶν ἵεται καὶ ὑπόδημα καὶ ζώννυνται παρὰ τὸ οἰκίον. συγχωρεῖ δὲ ὁ κῶμος καὶ γυναικὶ ἀνδρίζεσθαι καὶ ἀνδρὶ θῆλυν ἐνδύναι στολὴν καὶ θῆλυν 20 βαίνειν. καὶ οἱ στέφανοι οὐκ ἀνθηροὶ ἔτι, ἀλλ' ἀφήρηται αὐτοῖς τὸ ἱλαρὸν ὑπὸ τοῦ ταῖς κεφαλαῖς ἐφαρμόττεσθαι, διὰ τὸ ἀτακτεῖν ἐν τῷ δρόμῳ. ἢ γὰρ τῶν ἀνθέων ἐλευθερία παραιτεῖται τὴν χεῖρα ὡς μαρμαίνουσιν αὐτὰ πρὸ τοῦ χρόνου. μιμῆται τινα ἢ γραφὴ καὶ κρότον, οὗ μάλιστα δεῖται ὁ κῶμος, καὶ ἡ δεξιὰ τοῖς δακτύλοις ὑπεσταλμένῳς ὑποκειμένην τὴν ἀριστερὰν πλήττει ἐς τὸ κοῖλον, ἵν' ὧσιν αἱ χεῖρες ξύμφωνοι πληττόμεναι τρόπῳ κυμβάλων. 25

ΜΤΘΟΙ.

γ'. Φοιτῶσιν οἱ μῦθοι παρὰ τὸν Αἰσώπον ἀραπῶντες αὐτόν, ὅτι αὐτῶν ἐπιμελεῖται. ἐμέλησε μὲν γὰρ καὶ Ὀμήρῳ μύθου καὶ Ἡσιόδῳ, ἔτι δὲ καὶ Ἀρχιλόχῳ πρὸς Λυκάμβην, ἀλλ' Αἰσώπῳ πάντα 767 τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκμεμύσθαι, καὶ λόγον τοῖς θεοῖς μεταδίδωκε λόγον ἔνεκεν· πλεονεξίαν τε 8 γὰρ ἐπικόπτει καὶ ὕβριν ἐλαύνει καὶ ἀπάτην καὶ τὰντα λέων τις αὐτῷ ὑποκρίνεται καὶ ἀλώπηξ

1. οὐκ εὐνῇ. φ. 3. μὴ μεθύειν. φ. 4. ἐκφαίνων. 2 (br. ex suprasc.) ἐκφαίνων. λ. 5. ἀμελεῖ. m. o. ib. ἡθος. φ. h, ε, m. εἰσθός. γ. ib. ἡμᾶς ὕπνου. f et p ante corr. 6. συνέχεις. gu. ib. ἔοικε τοῦτο διαφ. — ὕπνου. Θ. s. v. ῥαθυμοῦ. ib. ἐν δεξιᾷ. l. 7. αὐτόν. j. ib. περιφέρει. vd. παραφέρει. 8. τῇ δεξιᾷ. vd. ib. ἐπὶ τῇ ἀριστερᾷ. f, et vd. ante corr. ἐν ἀριστερᾷ. p, φ. ib. ἐκκλῖνοι. f, φ. ἐκκλῖν. l. ἐκκλῖν. 9. ἐκκειμένον. f. 10. σμικρὰ δὲ. p ante corr. 11. σκελεῖ δὲ. φ. κελεύειν οἷμα. γ. ib. ἀπαρκαλύπτως. f, vd. ἀπαρκαλύπτως. p, φ. ἀπερκαλύπτως. 12. τύχη. vd. ib. καὶ τὰς. br. ib. τῶν om. λ. 13. ἀλλὰ. f, φ, ε, β. 14. μὴ γεγραφθαι. φ. ib. κόσμον. gu. 15. οἱ om. λ. ib. προσβάλλει. h, ε, m. φ. ib. σε om. γ pr. m. ib. κρόταλον. φ. ib. ὠδὴ ἄτακτος. f, φ. ib. λαμπάδιά τε ὑπεκφαίνεται. f, φ, p. ὑπεκφαίνοντες. br. rec. m. 16. μὴ ὁρᾶσθαι. f, p, j. ὁρᾶσθαι. 17. (φ, vd.) 18. συνεξάιρεται τε δὲ. h. συνεξάιρεσθαι. i2. ib. ἵεται. j, j. ib. ὑπόδημα. λ. ὑπόδημα κοινὸν ἔχουσι. μ, br, p 2706. κοινὸν ἔχουσι τὸ „παρὰ τὸ οἰκίον“ gl. est in l, j, β, al. Fo: καὶ ὑποδεῖται καὶ 19. ib. ζώννυνται. f. ζώννυνται. γ, g. ζώννυνται. p, φ, 2, 3, EJ. 20. συνεχώρει. f. ib. ἀνδρὶ θῆλυν. f, β. ib. ἐνδύναι. μ. 22. ἐφαρμόττεσθαι. br. ἐναρμόττεσθαι. vd, λ. ib. ἐν om. l. ib. ἢ — ἐλευθερία. Θ. s. v. ἀνθέων. 23. καὶ ἡ — ἐπλήττειν εἰς τὸν κοῖλον — σύμφωνοι συμπληττόμεναι τρόπον

κυμβάλων. Aristaenet. I, 10, p. 49. ed. B. ib. καὶ om. ante ἡ. j. ib. ἀπεσταλμένοις. φ. ib. εἰς τὸ. φ. III. 27. μύθου in rasura vd, fortasse fuit μύθων. 28. τὰ om. γ, g. ib. μετέδωκε. φ, r, h. ib. ἔνεκεν. f, p. ἔνεκεν. 5. ib. τε om. v.

καὶ ἵππος, νῆ Δία, καὶ οὐδὲ ἡ χελώνη ἄφρωνος, ὑφ' ὧν τὰ παῖδια μαθηταὶ γίνονται τῶν τοῦ βίου πραγμάτων. εὐδοκίμουντες οὖν οἱ μῦθοι διὰ τὸν Αἰσώπου φοιτῶσιν ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ σοφοῦ ταινίας αὐτὸν ἀναδύσοντες καὶ στεφανώσοντες αὐτὸν θαλλοῦ στεφάνῳ. ὁ δὲ, οἶμαι, τινα ὑφαίνει μῦθον. τὸ γὰρ μεῖδιμα τοῦ Αἰσώπου καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κατὰ γῆς ἐστῶτες τοῦτο δηλοῦσιν· οἶδεν ὁ ζωγράφος, ὅτι αἱ τῶν μῦθων φροντίδες ἀναιμῆς τῆς ψυχῆς δέονται. φιλοσοφεῖ δὲ ἡ γραφή καὶ τὰ τῶν μῦθων σώματα, θηρία γὰρ συμβάλλουσα ἀνθρώποις περιέστησι χορὸν τῷ Αἰσώπῳ ἀπὸ τῆς ἐκείνου σκηνῆς συμπλάσασα, κορυφαία δὲ τοῦ χοροῦ ἡ ἀλώπηξ γέγραπται, χρῆται γὰρ αὐτῇ ὁ Αἰσώπος διακόνῳ τῶν πλείστων ὑποθέσεων, ὥσπερ ἡ κομῶδία τῷ Δάμῳ.

ΜΕΝΟΙΚΕΤΣ.

δ'. Θηβῶν μὲν ἡ πολιορκία, τὸ γὰρ τεῖχος ἐπτάπυλον, ἡ στρατιὰ δὲ Πολυνείκης ὁ τοῦ Οἰδίποδος, οἱ γὰρ λόχοι ἐπτά. πελάζει αὐτοῖς Ἀμφιάρεως ἀθύρῳ εἶδει καὶ ξυνιέντι ἃ πείδονται, καὶ οἱ μὲν ἄλλοι λοχαγοὶ δεδίασι — ταῦτα καὶ τὰς χεῖρας ἐς τὸν οὐρανὸν αἶρουσι — Καπανεὺς δὲ τὰ τεῖχη βλέπει περιφρουρῶν τὰς ἐπάλξεις ὡς κλίμακι ἀλωτάς. οὐ μὴν βάλλεται πῶ ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων ὀκνοῦντές που οἱ Θηβαῖοι ἄρξαι μάχης. ἡδὺ τὸ σόφισμα τοῦ ζωγράφου· περιβάλλον τοῖς τεῖχεσιν ἄνδρας ὀπλισμένους τοὺς μὲν ἀγτίους παρέχει ὄραν, τοὺς δὲ ἀσφαεῖς τὰ σκέλη, τοὺς δὲ ἡμίσεας καὶ στέφνα ἐνίων καὶ κεφαλὰς μόνους καὶ κόρυθας μόνους, εἴτα αἰχμὰς. ἀναλογία ταῦτα, ὦ παῖ. δεῖ γὰρ κλέπτεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῖς ἐπιτηδεύουσιν κύκλοις συναπιόντας. οὐδὲ αἱ Θῆβαι ἀμάντευτοι, λόγιον γὰρ τι ὁ Τειρεσίας λέγει τῆνον ἐς Μενοικέα τὸν τοῦ Κρέοντος, ὡς ἀποθανών, ἐνθα ἡ χεὶρ τοῦ δράκοντος, ἐλευθέρα ἡ πόλις ἐκ τούτου εἴη, ὁ δὲ ἀποθνήσκει λαθὼν τὸν πατέρα ἐλεεινὸς μὲν τῆς ἡλικίας, εὐδαίμων δὲ τοῦ θάους, ὅρα γὰρ τὰ τοῦ ζωγράφου· γράφει μειράκιον οὐ λευκόν, οὐδ' ἐκ τρυφῆς, ἀλλ' εὐψυχον καὶ παλαίστρας πνέον, οἷον τὸ τῶν μελιχρόων ἄνθος, οὗς ἐπαινῇ ὁ τοῦ Ἀρίστωνος, διαφράττει δὲ αὐτὸ στέφνοις εὐαφέσι καὶ πλευραῖς καὶ γλουτῷ συμμέτρῳ καὶ μηρῷ. ἔρρωται καὶ ὦμων ἐπαγγελία καὶ οὐκ ἀτρέπτῳ τένοντι, μετέχει δὲ καὶ κόμης, ὅσον μὴ κομᾶν. ἐφέστηκε δὲ τῇ χεὶρ τοῦ δράκοντος ἔλκον τὸ ξίφος ἐνδεδυνὸς ἤδη τῇ πλευρᾷ, καὶ δεξώμεθα, ὦ παῖ, τὸ αἶμα κόλπον αὐτῷ ὑποσχόντες, ἐκχεῖται γὰρ, καὶ ἡ ψυχὴ ἤδη ἄπεισι, μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ τετριγνίας αὐτῆς ἀκούσῃ. ἔρρωται γὰρ τῶν καλῶν σωμάτων καὶ αἱ ψυχαὶ ἴσχυουσιν, ὅθεν ἀκουσαὶ αὐτῶν ἀπαλλάττονται. ὑπεξιώντος δὲ αὐτῷ τοῦ αἵματος ὀκλάζει καὶ ἀσπάζεται τὸν θάνατον καλῷ καὶ ἡδεῖ τῷ ὄμματι καὶ οἷον ὕπνον ἔλκοντι.

1. ἵπποις. l. ib. ἀφ' ὧν. φ. ib. μνθῆται. φ. ib. γίνονται. φ. γίνονται. 5. ib. τῶν. br. 3. ταινίας. l. ταινίας. γ. ib. ἀναδύσοντες. j. ib. στεφάνου. gu. 4. τοῦ Αἰσώπου. f. p. τοῦ Αἰσώπου suprasc. προ. vd. sec. m. τοῦ προσώπου. 5. ib. κατὰ γῆς. f. p. γ. g. κατὰ τῆς γῆς. φ. 2, 3, EJ. 5. φιλοσοφεῖ — ἀνθρώποις. v. 5. γὰρ om. v. 7. κορυφαία — ἀλώπηξ. v. 8. Δαναῶ. f. p. non φ. vd.

iv. 9. μὲν om. j. ib. τὸ δὲ τεῖχος. f. j. ib. ἡ δὲ στρ. l. ib. Οἰδίπον. vd. 10. λοχαγοὶ. f. ib. πελάζει αὐτοῖς. 1. (πελάζει. φ.) πελάζει δ' αὐτοῖς. 2, 3, EJ. ib. οἱ δὲ γὰρ. l. ib. Ἀμφιάρεως. l. Ἀμφιάρεως. 5. 11. δεδίασι ταῦτα. C, E ante J. ib. ἐς τὸν Δία. p. φ. EJ. ἐς τὸν Δία οὐρανόν. j. ἐς τὸν οὐρανόν et γρ. Δία. β. ib. ὁ Καπανεὺς δὲ — μάχης.

Glyc. π. συντ. 54. ed. Jahn. 12. κλίμακας. vd. ib. πῶ om. J. 13. ἡδὺ — ζωγράφου. v. ἡδὺ — ὀπλισμένους. Gr. Herm. 363. ib. περιβάλλον τοῖς. f. φ. ei vd ante correctionem, Schol. Eur. Or. 362. (περιβάλλον f.) περιβάλλον γὰρ τοῖς. 5. (περιβάλλει γ. τ. Gr. Herm.) 14. τοὺς μὲν γὰρ — συναπιόντας. v. ib. ὄραν παρέχει. vd. ib. σκέλη ἡμίσεας. l. 15. ταῦτα ἀπαιτεῖ. J conj. 17. λόγιον — Μενοικέα. Gr. Herm. 390. λόγιον — εἴη. Glyc. π. συντ. 54. ed. Jahn. ib. τῆνος. br. ib. τὸν Κρέοντος. h. E. 18. ἐλευθέρα. m. ib. ἐκ τούτου om. Glyc. ib. τὸν om. vd. 19. θάους. f. l. g. 20. ὡς καὶ. j. 21. Ἀρίστωνος. gu. ib. εὐβάφει. f. φ. gu. ib. ἡ καὶ γλ. 1. 22. ἔρρωται. l. ib. ἐπαγγελία. φ. εὐπαγία. o. ib. μετέχει — κομᾶν. v. ib. δὲ κόμης. v. l. 23. ἔλκον. o. ib. ξίφος ἐνδεδυνὸς. 1. ξίφος καὶ ἐνδεδυνὸς. vd. ex corr. 2, 3, EJ. (ὑποδεδυνὸς. φ.) 24. καὶ δεξώμεθα. 1 (in p lineola deletur καὶ). δεξώμεθα. 2, 3, EJ. 25. τετριγνίας. vd. φ. l. j. γ. g. J. τετριγνίας. h. τετριγνίας. f. p. E. 26. ἴσχυουσιν. φ. ib. τοῦ σώματος. gu. 27. ὕπνον. l. εἰς ὕπνον. l.

ΠΗΧΕΙΣ.

10 ε. Περί τὸν Νεῖλον οἱ πῆχεις ἀθύρουνσι παιδιά ξύμμετρα τῷ ὀνόματι, καὶ ὁ Νεῖλος αὐτοῖς
 καὶ οἷον ἔρχεται αὐτῷ ἐκ τοῦ ὕδατος βρέφη ἀπαλὰ καὶ μειδιῶντα, μετέχειν δὲ οἶμαί τι αὐτὰ καὶ τοῦ
 λάλου, καὶ οἱ μὲν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐφρίζουσιν, οἱ δὲ τῶν πλοκάμων ἐκκρέμονται, οἱ δὲ τῇ
 ἀγκάλῃ ἐγκαθεύδουσιν, οἱ δὲ κωμάζουσιν ἐπὶ τοῦ στέρνου. ὁ δὲ ἀναδίδωσιν αὐτοῖς ἄνθη τὰ μὲν
 ἀπὸ τοῦ κόλπου, τὰ δὲ ἀπὸ τῆς ἀγκάλης, ὥς στεφάνους τε ἀπ' αὐτῶν διαπλέκοιεν καὶ καθεύδοιεν
 ἐπὶ τῶν ἀνθέων ἱεροὶ καὶ εὐώδεις, καὶ ἐπαναβαίνουσιν ἄλλο ἄλλῳ τὰ παιδιά σείστροις ἅμα, ταυτὶ
 γὰρ ἑναυλα ἐκείνῳ τῷ ὕδατι. κροκόδειλοι μὲν οὖν καὶ οἱ ποτάμιοι τῶν ἵππων, οὓς τῷ Νεῖλῳ τι-
 νες προσγράφουσιν, ἀπόκεινται νῦν ἐν βαθείᾳ τῇ δίνῃ, μὴ δέος τοῖς παιδίοις ἐμπέσοι, γεωργίας
 δὲ καὶ ναυτιλίας σύμβολα δηλοῖ τὸν Νεῖλον ἐκ τοιοῦδε, ὃ παῖ, λόγου· Νεῖλος Αἴγυπτον πλωτὴν
 ἐργασάμενος εὐκάρπῳ τῇ γῇ χρῆσθαι δίδωσιν ὑπὸ τῶν πεδίων ἐκποθείς, ἐν Αἰθιοπία δέ, ὅθεν
 ἄρχεται, ταμίας αὐτῷ δαίμων ἐφέστηκεν, ὅφ' οὗ πέμπεται ταῖς ὥραις σύμμετρος. γέγραπται δὲ
 οὐρανομήκης ἐπινοῆσαι καὶ τὸν πόδα ἔχει πρὸς ταῖς πηγαῖς, οἷον, ὃ Πόσειδον, προσενέων. ἐς
 τοῦτον ὁ ποταμὸς βλέπει καὶ αἰτεῖ τὰ βρέφη αὐτῷ πολλὰ εἶναι.

ΕΡΩΤΕΣ.

11 ζ. Μῆλα ἔρωτες ἰδοὺ τρυγῶσιν, εἰ δὲ πλήθος αὐτῶν, μὴ θαυμάσης, νυμφῶν γὰρ δὴ παῖδες
 οὗτοι γίγνονται, τὸ θνητὸν ἅπαν κυβερνῶντες, πολλοὶ διὰ πολλά, ὧν ἔρωσιν ἄνθρωποι, τὸν δὲ
 οὐράνιον φασιν ἐν τῷ οὐρανῷ πρᾶττειν τὰ θεῖα. μὴν ἐπὶ σθου τι τῆς ἀνὰ τὸν κῆπον εὐωδίας ἢ
 βραδύνει σοι τοῦτο; ἀλλὰ προθύμως ἄκουε, προσβάλλει γὰρ σε μετὰ τοῦ λόγου καὶ τὰ μῆλα. ὄρχοι
 μὲν οὗτοι φυτῶν ὀρθοὶ πορεύονται, τοῦ μέσου δὲ αὐτῶν ἐλευθερία βαδίζειν. πόα δὲ ἀπαλὴ κατέχει
 τοὺς δρόμους οἷα καὶ κατακλιθέντι στρωμνὴ εἶναι. ἀπ' ἄκρων δὲ τῶν ὄζων μῆλα χρυσᾶ καὶ πυρρᾶ
 καὶ ἡλιώδη προσάγονται τὸν ἐσμὸν ὅλον τῶν ἐρώτων γεωργεῖν αὐτά. φαρέτρα μὲν οὖν χρυσόπαστοι
 καὶ χρυσᾶ καὶ τὰ ἐν αὐταῖς βέλη, γυμνὴ τούτων ἢ ἀγέλη πᾶσα καὶ κοῦφοι διαπέτονται περιαρτήσαν-
 τες αὐτὰ ταῖς μηλαῖς, αἱ δὲ ἐφεστρίδες αἱ ποικίλαι κεῖνται μὲν ἐν τῇ πόρᾳ, μυρία δὲ αὐτῶν τὰ ἄνθη,
 οὐδὲ ἐστεφάνωνται τὰς κεφαλὰς ὥς ἀποχρώσης αὐτοῖς τῆς κόμης. περὰ δὲ κύνεα καὶ φουινκά καὶ
 χρυσᾶ ἐνίοις μονοῦ καὶ αὐτὸν πλήττει τὸν ἄερα ξὺν ἁρμονίᾳ μουσικῇ. φεῦ τῶν ταλάρων, ἐς οὓς
 ἀποτίθενται τὰ μῆλα, ὥς πολλὴ μὲν περὶ αὐτοὺς ἡ σαρδῶ, πολλὴ δὲ ἡ σμάραγδος, ἀληθινὴ δὲ ἡ μάρ-

v. Πῆχεις. p. q, p 1760, 1761. matr. ib. Νεῖλος. ζ. 1. πηχεῖς. l. ib. ξύμμετροι et a suprascr. p. 2. ὑπερ-
 γάννται. gu, J. ὑπεργάννται. ζ. ib. κυβήτ. h. κυβήτ. o. ib. προσάγει et προσάγεται. mg. br. προσάγεται. l. ib.

γούν. 1, J. οὖν. ζ. 3. καὶ om. l. αὐτοῖς. φ. αὐτῷ. μ. EJ. αὐτῷ et mg. αὐτοῖς. br. αὐτοῖς. ζ. ib. ἄρχεται sive ἔλ-
 κεται. conj. J. ib. μετέχει. l. ib. οἶμαί τι. 1, J. οἶμαι. 2, 3, E. ib. ἐκ τοῦ λάλου. q. 4. τὸ πλοκάμω ἐκκρέμονται. l.
 5. ἐγκαθεύδουσιν. conj. J. καθεύδουσιν. ζ. ib. τοῦ om. γ. 6. ἀπὸ τῶν ἀνθ. φ. ib. ἄλλος ἄλλῳ. p. J. ἄλλω ἄλλῳ. l.

8. οὖν om. q. ib. οἱ ποταμοί. φ. l. ib. τῶν ἵππων om. r. 9. ἀπόκεινται. br. ib. ἐμπέσοι. 1, j et g, ubi suprase. η.
 ἐμπέση. ζ. 10. σύμβολα. 1, J. σύμβολον. ζ. ib. τοῦ τοιοῦδε. h. 11. εὐκαρπία. vd. 12. ἄρχεται. 1, γ, g, gu, l, J.
 ἔρχεται. 2. (γφ. ἄρχεται in p 1761.) r, h, E. ib. ἐφίσταται. q. ib. γέγραπται — ἐπινοῆσαι. v. ib. γέγραπται γὰρ. h.
 13. παῖδα. p, γ et φ, ubi o suprascr. ib. πρὸς om. 1 et γ. Fo: ἐπέχει ταῖς π. ib. ἐς τοῦτον. C, J. πρὸς τοῦτον.
 h, E. 14. αὐτὰ τὰ βρ. l.

vi. 15. μῆλα ἔρωτες ἰδοὺ τρυγῶσιν laudat Eustath. ad Od. 1572, 48. ib. γὰρ δὲ. p 1761. 16. γίνονται. j.
 ib. διακυβερνῶντες. f, p, J. ib. διὰ πολλῶν. l. 18. προσβάλλει. l. ib. σοι. φ. ib. ὄρχοι. l. πτόρθοι et mg. ὄρχοι.
 br. p. 1761. πτόρθοι et ἴσως ὄρχοι in mg. h. ὄρθοι. μ, q. πτόρθοι. ε, m, et vd. in mg. 19. δὲ αὐτῶν. C. δ' αὐ-
 τῶν. E. 20. οἷα p 1761. ib. στρωμνῇ. f, q, ε, m. ib. καὶ πυρρᾶ om. l. πυρρᾶ. vd. 21. ὄλων. m, o. ib. γεωρ-
 γῇν. j. ib. φαρέτρα — πᾶσα. Schol. Eur. Or. 971. ib. οὖν om. l. 22. χρυσᾶ. o. ib. καὶ ἐν αὐταῖς. φ. 24. αὐ-
 τῆς τῆς κόμης. l. 25. μονοῦ. 1, l, j, μ, br, q, β, l. μονονουχί. γ, g, J. ib. κατ' αὐτὸν. φ. ib. μουσικῆς. vd.
 ante corr. ib. φεῦ — μάργηλις. v. 26. ἀποτίθεται. l, β, q, o. ib. ἀληθινὴ δὲ. φ. ἀληθῆς δὲ. ζ.

- 771 γηλις, ἡ συνθήκη δὲ αὐτῶν Ἡφαίστου νοείσθω. οὐδὲ κλιμάκων δέονται πρὸς τὰ δένδρα παρ' αὐ-
 τοῦ, ὑψοῦ γὰρ καὶ ἐς αὐτὰ πέτονται τὰ μῆλα. καὶ ἵνα μὴ τοὺς χορεύοντας λέγωμεν ἢ τοὺς διαθέον-
 τας ἢ τοὺς καθευδοντας ἢ ὡς γάννυνται τῶν μῆλων ἐμφαρόντες, ἴδωμεν, ὅ τι ποτὲ νοοῦσιν οὗτοι.
 οἱ γὰρ κάλλιστοι τῶν ἐρώτων ἰδοὺ τέτταρες ὑπεξεληθόντες τῶν ἄλλων δύο μὲν αὐτῶν ἀντιπέμπουσι
 5 μῆλον ἀλλήλοις, ἡ δὲ ἑτέρα δυὰς ὁ μὲν τοξεύει τὸν ἕτερον, ὁ δὲ ἀντιτοξεύει καὶ οὐδὲ ἀπειλὴ τοῖς
 προσώποις ἐπεσθιν, ἀλλὰ καὶ στέρνα παρέχουσιν ἀλλήλοις, ἵν' ἐκεῖ πον τὰ βέλη πελάσῃ. καλὸν τὸ
 αἰνυμα· σκόπει γὰρ, εἴ τι ξυνίημι τοῦ ζωγράφου· φιλία ταῦτα, ὧ παῖ, καὶ ἀλλήλων ἱμερος, οἱ
 μὲν γὰρ διὰ τοῦ μῆλου παίζοντες πόθον ἄρχονται, ὅθεν ὁ μὲν ἀφίησι φιλήσας τὸ μῆλον, ὁ δὲ 12
 ὑπταίς αὐτὸ ὑποδέχεται ταῖς χερσὶ δῆλον ὡς ἀντιφιλήσων, εἰ λάβοι, καὶ ἀντιπέμψων αὐτό, τὸ δὲ
 10 τῶν τοξοτῶν ξεύγος ἐμπεδοῦσιν ἐρωτα ἥδη φθάνοντα, καὶ φημι τοὺς μὲν παίζειν ἐπὶ τῷ ἄρξασθαι
 τοῦ ἐρᾶν, τοὺς δὲ τοξεύειν ἐπὶ τῷ μὴ λῆξαι τοῦ πόθου. ἐκείνοι μὲν οὖν, περὶ οὓς οἱ πολλοὶ θεα-
 ταί, θυμῷ συμπεπτόκασι καὶ ἔχει τις αὐτοὺς πάλη. λέξω καὶ τὴν πάλην, καὶ γὰρ τοῦτο ἐκλιπα-
 ρεῖς· ὁ μὲν ἥρῃκε τὸν ἀντίπαλον περιπτάς αὐτῷ κατὰ τῶν νότων καὶ ἐς πνῆγμα ἀπολαμβάνει καὶ
 καταδεῖ τοῖς σκέλεσιν, ὁ δὲ οὔτε ἀπαγορεύει καὶ ὀρθὸς ὑπανίσταται καὶ διαλύει τὴν χεῖρα,
 15 ὑφ' ἧς ἄρχεται, στρεβλώσας ἕνα τῶν δακτύλων, μεθ' ὃν οὐκέτι οἱ λοιποὶ ἔχουσιν, οὐδὲ εἶδιν ἐν
 τῷ ἀπρίξ, ἀλγεῖ δὲ ὁ στρεβλούμενος καὶ κατεσθίει τοῦ παλαιστοῦ τὸ οὖς. ὅθεν δυσχεραίνουσιν οἱ
 772 θεώμενοι τῶν ἐρώτων ὡς ἀδικοῦντι καὶ ἐκπαλαῖοντι, καὶ μῆλούς αὐτὸν καταλιθοῦσι. μὴδὲ ὁ λαγὼς
 ἡμᾶς ἐκείνοσιν διαφευγέτω, συνθηράσωμεν δὲ αὐτὸν τοῖς ἐρωσι. τοῦτο τὸ θηρίον ὑποκαθήμενον
 ταῖς μὴλαῖς καὶ σιτούμενον τὰ πίπτοντα ἐς γῆν μῆλα, πολλὰ δὲ καὶ ἡμίβρωτα καταλείπον δια-
 20 θηρώσιν οὗτοι καὶ ταράττουσιν ὁ μὲν κρότῳ χειρῶν, ὁ δὲ κεκραγῶς, ὁ δὲ ἀνασείων τὴν χλαμύδα,
 καὶ οἱ μὲν ὑπερπέτονται τοῦ θηρίου καταβοῶντες, οἱ δὲ μεθέπουσιν αὐτὸ πεζοὶ κατὰ ἔχνος, ὁ δ'
 ὡς ἐπιρρίψων ἑαυτὸν ὠρμηθεὶ καὶ τὸ θηρίον ἄλλην ἐτράπετο, ὁ δὲ ἐπιβουλεύει τῷ σκέλει τοῦ λαγῶ,
 τὸν δὲ καὶ διωλίσθησεν ἡρηκότα· γελῶσιν οὖν καὶ καταπεπτόκασιν ὁ μὲν ἐς πλευράν, ὁ δὲ πρη-
 νῆς, οἱ δὲ ὕπτιοι, πάντες δὲ ἐν τοῖς τῆς διαμαρτίας σχήμασι. τοξεύει δὲ οὐδεὶς, ἀλλὰ πειρῶνται
 25 αὐτὸν ἐλεῖν ζῶντα ἱερεῖον τῇ Ἀφροδίτῃ ἡδιστον. οἶσθα γὰρ πον τὸ περὶ τοῦ λαγῶ λεγόμενον, ὡς 13
 πολὺ τῆς Ἀφροδίτης μέτεσθιν αὐτῷ· λέγεται γοῦν περὶ μὲν τοῦ θήλεος θηλάζειν τε αὐτό, ἃ ἔτεκε,
 καὶ ἀποτίκτειν πάλιν ἐπὶ ταύτῳ γάλακτι καὶ ἐπικινύσκειν δὲ καὶ οὐδὲ εἰς χρόνος αὐτῷ τοῦ τόκου
 κενός, τὸ δὲ ἄρρεν σπείρει τε, ὡς φύσις ἀρρέων, καὶ ἐπικινύσκει παρ' ὃ πέφυκεν. οἱ δὲ ἄτοποι
 τῶν ἐραστῶν καὶ πειδιῶ τινα ἐρωτικὴν ἐν αὐτῷ κατέγνωσαν βιαίῳ τέχνῃ τὰ παιδικὰ θηρώμενοι.
 30 ταῦτα μὲν οὖν καταλείπωμεν ἀνθρώποις ἀδικοῖς καὶ ἀναξίοις τοῦ ἀντερᾶσθαι, σὺ δὲ μοι τὴν Ἀφρο-
 δίτην βλέπε· ποῦ δὴ καὶ κατὰ τί τῶν μῆλων ἐκείνη; ὁρᾷς τὴν ὕπαντρον πέτραν, ἧς νῦμα κινανώ-

1. αὐτοῦ. 2. ἐς αὐτὰ C. (παρ' αὐτά. h.) J. ἐπ' αὐτά. E. ib. καὶ ἵνα — νοοῦσιν οὗτοι. v. ib. χορεύοντας. v. χορευτάς. 3. ib. ἡ om. β, ρ. 3. γάννυνται. μ, gu, J. γάννυνται. 5. ib. εἶδωμεν. f et p, ubi i suprase. ἴδωμεν. λ. ib. τότε. γ. ib. νοοῦσιν οὗτοι. v. οὗτοι νοοῦσιν. 5. 4. ἰδοὺ τέτταρες. 1, γ, g, gu. ἰδοὺ δὴ τέττ. 5. (vd. ex corr.) ib. δύο. 1, 2. (br. pr. m.) οἱ δύο. vd. pr. m. br. sec. m. 3. EJ. 6. ἀλλὰ καὶ . . . ἔχουσιν. φ sic cum lac. ib. ἵν' ἐκεῖ — ἀλλήλων om. r. ib. πελάσῃ. f. ib. ὅπου ξ. f. 9. ταῖς om. λ. 7. τ. γ. om. vd. ib. δῆλον om. λ. ib. τὸ δὲ τῶν. λ. 10. τόξων. γ. τοξευτῶν. vd. 11. μὴ δὲ. h, ε, m. 12. ἐνυμπεπτόκασι. γ. g. 13. περιπτάς. i 2, m. ib. κατὰ om. gu. ib. νότων. γ, g. 14. οὔτε velit J. ib. ὑπαγορεύει. λ. 15. ὁ στρεβλούμενος. J conj. ὁ om. 5. στρεβλούμενος om. vd. 17. λαγῶς. f, p, J. λαγῶς. vd. φ, 2, 3, E. 18. ἐκείνος. f. ib. διαφευγέτω. p. ib. ξυνθηρῶ. J. 19. μὴλαῖς. λ. ib. ἐς γῆν. gu. εἰς γ. 5. 20. καὶ καταταράττουσιν. f. καὶ ταράσσουσιν. φ, vd. ib. κατασείων. J. nescio unde. 21. αὐτῷ. μ, λ. αὐτοῦ. J. Hoc quoque unde sit, nescio. ib. πεζοῖ. E. ib. κατὰ ἔχνος. φ, μ, br, ρ. 22. αὐτὸν. ib. ἄλλη. λ. 23. διωλίσθησεν. φ. ib. ἡρηκότα. l. ib. οἱ δ' οὖν. λ. 24. πάντες — σχήμασι. v. ib. π. δὲ ἐν. f, p. π. ἐν. v, φ, 2, 3, EJ. ib. ἀμαρτίας. v, λ. ib. τῷ — σχήματι. λ. 26. πολλῆς τῆς. f. ib. λέγεται γοῦν. l. λέγ. δὲ. λ. λέγ. οὖν. 5. ib. τοῦ λαγῶ θηλάζειν. l. ib. μὲν αὐτὸν. vd. ib. αὐτό. φ, γ, g, gu, J. αὐτὸν. 5. 27. ἐπὶ τῷ αὐτῷ. φ. ἐπὶ ταυτά. l. pr. m. ἐπιταυτῷ. vd. ib. ἐπικινύσκει. C, J. ἐπικινύσκειν. E. ib. τοῦ om. λ. ib. τοκετοῦ. f, p, J. 29. ἐρωτικὴν om. vd. 30. τὰ μὲν οὖν φίλτρα καταλ. — ἐκείνη. v. ib. καταλείπωμεν. v, λ. καταλίπωμεν. 5. 31. ποῦ δὴ κατὰ τί. φ, v. ib. τῶν μῆλων. C, EJ. Fo: τῶν μὴλεων. ib. ἐκείνων. λ. ib. πέτραν. 1. πέτραν ἐκείνην. 2, 3, EJ.

τατον ὑπεκτρέχει γλαυρόν τε καὶ πότιμον, ὃ δὴ καὶ διοχετεύεται ποτὸν εἶναι ταῖς μηλέαις; ἐνταῦθα 773
μοι τὴν Ἀφροδίτην νόει, νυμφῶν, οἶμαι, αὐτὴν ἰδρυμένων, ὅτι αὐτὰς ἐποίησεν ἐρώτων μητέρα
καὶ διὰ τοῦτο εὐπαιδας. καὶ κάτοπτρον δὲ τὸ ἀργυροῦν καὶ τὸ ὑπόχρυσον ἐκεῖνο σανδάλιον καὶ
αἱ περόναι αἱ χρυσαῖ, ταῦτα πάντα οὐκ ἀργῶς ἀνήπται· λέγει δὲ Ἀφροδίτης εἶναι, καὶ γέγραπται
τοῦτο, καὶ νυμφῶν δῶρα εἶναι λέγεται, καὶ οἱ ἐρωτες δὲ ἀπάρχονται τῶν μῆλων καὶ περιεστώτες 5
εὐχονται καλὸν αὐτοῖς εἶναι τὸν κῆπον.

ΜΕΜΝΩΝ.

ξ'. Ἡ μὲν στρατιὰ Μέμνωνος, τὰ ὅπλα δὲ αὐτοῖς ἀπόκειται καὶ προτίθενται τὸν μέγιστον
αὐτῶν ἐπὶ θορήνῃ, βέλλεται δὲ κατὰ τὸ στέρον, ἔμοι δοκεῖν, ὑπὸ τῆς μελλίας. εὐρῶν γὰρ πεδῖον
εὐρὸν καὶ σκηρὰς καὶ τεῖχος ἐν στρατοπέδῳ καὶ πόλιν συμπεφραγμένην τείχεσιν οὐκ οἶδ' ὅπως οὐκ
14 Αἰθίοπες οὗτοι καὶ Τροία ταῦτα, θορηεῖται δὲ Μέμνων ὁ τῆς Ἡοῦς. τοῦτον ἀφικόμενον ἀμύναι 10
τῇ Τροίᾳ κτείνει, φασίν, ὁ τοῦ Πηλέως, μέγαν ἦγοντα καὶ οὐδὲν αὐτοῦ μείω. σκόπει γάρ, ὅσος
μὲν κεῖται κατὰ τῆς γῆς, ὅσος δὲ ὁ τῶν βοστρύχων ἄσταχυς, οὗς, οἶμαι, Νεῖλω ἔτρεφε. Νεῖλου
γὰρ Αἰγύπτιοι μὲν ἔχουσι τὰς ἐκβολάς, Αἰθίοπες δὲ τὰς πηγὰς. ὅρα τὸ εἶδος, ὡς ἐρρωται καὶ τῶν
ὀφθαλμῶν ἀπολωλότων. ὅρα τὸν Ἰουλον, ὡς καθ' ἡλικίαν τῷ κτείναντι. οὐδ' ἂν μέλανα φαίης
τὸν Μέμνονα, τὸ γὰρ ἀκράτως ἐν αὐτῷ μέλαν ὑποφαίνει τι ἄνθους. αἱ δὲ μετέωροι δαίμονες Ἡὼς 15
ἐπὶ τῷ παιδί πενθοῦσα κατηφῇ ποιεῖ τὸν Ἥλιον καὶ δεῖται τῆς Νυκτὸς ἀφικέσθαι πρὸ καιροῦ καὶ
τὸ στρατόπεδον ἐπισχεῖν, ἵνα ἐγγένηται οἱ κλέψαι τὸν υἱόν, Διὸς που ταῦτα νεύσαντος. καὶ ἰδοῦ,
ἐκκέλεπται καὶ ἔστιν ἐπὶ τέρμασι τῆς γραφῆς. [σπονδὴ καὶ κατὰ τί τῆς γῆς] τάφος οὐδαμοῦ Μέμ-
νωνος, ὃ δὲ Μέμνων ἐν Αἰθιοπία, μεταβελήκως ἐς λίθον μέλανα, καὶ τὸ σχῆμα μὲν καθημένον, 774
τὸ δὲ εἶδος ἐκεῖνο, οἶμαι, καὶ προσβάλλει τῷ ἀγάλματι ἢ ἀκτὶς τοῦ Ἥλιου· δοκεῖ γὰρ ὁ Ἥλιος 20
οἶονεῖ πλήκτρον κατὰ στόμα ἐμπίπτων τῷ Μέμνωνι ἐκκαλεῖσθαι φωνὴν ἐκεῖθεν καὶ λαλοῦντι σο-
φίσματι παραμυθεῖσθαι τὴν Ἥμεραν.

ΑΜΤΜΩΝΗ.

η'. Πεξεύοντι τὴν θάλατταν τῷ Ποσειδῶνι ἐντετύχηκας, οἶμαι, παρ' Ὀμήρῳ, ὅτε κατὰ τοὺς
Ἀχαιοὺς ἀπὸ Αἰγῶν στέλλεται, καὶ ἡ θάλαττα γαλήνην ἄρει παραπέμπουσα αὐτὸν αὐτοῖς ἵπποις
15 καὶ αὐτοῖς κήτεσι, καὶ γὰρ ἐκεῖνα ἔπεται καὶ σαίνει τὸν Ποσειδῶνα ὡς ἐνταῦθα. ἐκεῖ μὲν οὖν 25
ἡπειρωτῶν οἶμαι τῶν ἵππων αἰσθάνη, χαλκόποδάς τε γὰρ αὐτοὺς ἀξιοὶ εἶναι καὶ ὠκυπέτας καὶ

1. γλαυρόν. l. ib. τε om. j et p 1698. ib. διοχεύεται. γ. 2. οἶμαι αὐτὴν om. λ. ib. ἰδρυμένην. l. ib. ἐποίη-
σεν αὐτὰς. l. 3. εὐπαιδας. l. ib. καὶ κάτοπτρον. 1, J. κάτοπτρον. 2, 3, E. ib. ἐκεῖνο. λ. 4. ἀνήπται ἀργῶς.
l, γ, g. 5. τοῦτο. l. ib. δῶρα, οἶμαι conj. J. ib. περιεστώτες. f. 6. αἱ καλὸν conj. J.

vii. ὑπόκειται. γ. ib. προτίθενται. p 2955. 8. τῶν στέρων. λ. ib. εὐρὸν. λ. 9. σκηρὰς et γρ. πηγὰς. p.
ib. συμπεφρ. J. ib. οὐκ οἶδ' ὅπως — ταῦτα. v. 10. ἀμύναι. vd. 11. οὐδὲν αὐτοῦ. p, l, 2. οὐδὲν ἂν αὐτοῦ. f,
φ, 3, J. ἂν suprasc. in vd. pr. m. 12. κατὰ γῆς. br. 14. ὡς om. λ. 15. ἐν αὐτῇ. f, p, unde J conj. ἐν αὐτῇ.
ib. αἱ δὲ μετ. δαίμ. excitat Greg. Cor. p. 87. 17. ἵνα ἐγγ. 1. ἵν' ἐγγ. 5. 18. ἐκκέλεπται. μ. ib. τέρμα. l. τέρματι. vd.
ib. Verba σπονδὴ καὶ κατὰ τί τῆς γῆς partim ex superioribus 384, 31 huc irrepsisse videntur. J. conj.: ποῦ δὴ καὶ
κατὰ τί τῆς γῆς τάφος; cui assentiens Welcker om. τάφος. At non dubito, quin τῆς γῆς ad complendam sententiam
adjectum sit aliunde illatis. ib. τί om. p. ib. οὐδαμὸς. λ. 19. ὃ δὲ — οἶμαι. v. ib. ἐν om. gu. ib. τὸ σχῆμα καθημένον.
f et p ante corr. rec. τὸ μὲν σχ. καθ. v. 20. ἐκεῖνον. o. 21. κατὰ στόμα. C. κατὰ τὸ στόμα. EJ. τὸ suprasc. in vd
ib. ἐμπίπτων. br. ib. Μέμνωνι. o. ib. λαλοῦντι. j, p 1698.

viii. 23. Ποσειδῶν ἢ Ἀμ. h, EJ. 24. ἀπὸ τῶν Αἰγῶν. h, J. ib. τοῖς ἵπποις. f. ib. ὅρα καὶ. vd. ib. ἵπποισι. p 2955.
25. καὶ γὰρ κἀκεῖ. conj. J. ib. Ποσειδῶ. l. 26. τε om. φ. ib. αὐτοῖς. φ. ib. ἀξιοῖς. μ, p 1761. ib. καὶ μ. πλήττ.
om. br. pr. m.

14, 15. p. 773, 774. l, 7, 8.

μάστιγι πλήττεσθαι, ἐνταῦθα δὲ ἱππόκαμποι τὸ ἄρμα καὶ ἔφρυδοι τὰς ὀπλὰς καὶ νευστικοὶ καὶ
 775 τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόγλανκοι καὶ, νῆ Δία, ὅσα δελφίνες κἀκεῖ μὲν δυσχεραίνειν ὁ Ποσειδῶν ἔοικε
 καὶ νεμεσᾶν τῷ Διὶ κλίνοντι τὸ Ἑλληνικὸν καὶ βραβεύοντι αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ χείρονος, ἐνταῦθα δὲ
 φαιδρὸς γέγραπται καὶ ἱλαρὸν βλέπει καὶ σεσόβηται μάλα ἐρωτικῶς. Ἀμυμώνη γὰρ ἡ Δαναοῦ θα-
 5 μίζουσα ἐπὶ τὸ τοῦ Ἰνάχου ὕδωρ κεκράτηκε τοῦ θεοῦ καὶ στέλλεται θηρεύσαν αὐτὴν οὐπω ξυ-
 νειδῶσαν, ὅτι ἐρᾶται. τὸ γοῦν περίφοβον τῆς κόρης καὶ τὸ πάλ्लεσθαι καὶ ἡ κάλις ἡ χρυσὴ διαφεύ-
 γουσα τὰς χεῖρας δηλοῖ τὴν Ἀμυμώνην ἐκπεπληγῆσθαι καὶ ἀπορεῖν, τί βουλόμενος ὁ Ποσειδῶν ἐκλεί-
 πει πανσὺδὶ τὴν θάλατταν, λευκὴν τε ὑπὸ φύσεως οὖσαν ὁ χρυσὸς περιστρίλβει κεράσας τὴν αὐγὴν
 10 τῷ ὕδατι. ὑπεκστῶμεν, ὦ παῖ, τῇ νύμφῃ, καὶ γὰρ κύμα ἤδη κυρτοῦται ἐς τὸν γάμον, τὸ δὲ κύμα
 γλανκὸν ἔτι καὶ τοῦ χαροποῦ τρόπου, πορφυροῦν δὲ αὐτὸ ὁ Ποσειδῶν γράφει.

ΕΛΟΣ.

θ'. Ὑπομβρος μὲν ἡ γῆ, φέρει δὲ κάλαμον καὶ φλοιόν, ἃ δὴ ἄσπαρτα καὶ ἀνήγοτα δίδωσιν
 ἡ τῶν ἐλῶν εὐφρία, καὶ μυρία γέγραπται καὶ κύπειρον, καὶ γὰρ ταῦτά ἐστι τῶν ἐλῶν. ὄρη δὲ
 οὐρανομήκη περιβέβληται φύσεως οὐ μιᾶς, τὰ μὲν γὰρ τὴν πίτυν παρεχόμενα λεπτότερον τιθεῖ, τὰ
 15 δὲ κυπαρίττω κομῶντα τῆς ἀργιλόδους λέγει, ἐλάται δὲ ἐκείναι τί ἄλλο γε ἢ δυσχεμέρον καὶ τραχὺ
 τὸ ὄρος; οὐ γὰρ ἀσπάζονται βῶλον, οὐδὲ ἀγαπῶσι θάλλεσθαι. ταῦτά τοι καὶ ἀποικοῦσι τῶν πε-
 776 δίων, ὥς ἐν τοῖς ὄρεσι ὄρεον αὐξόμεναι τοῦ ἄνω. πηγὰς δὲ ἀποβλύζουσι τῶν ὄρων, αἱ δὲ ῥέουσιν
 κάτω καὶ κοινοῦμεναι τὸ ὕδωρ ἔλος ὑπ' αὐτῶν τὸ πεδίον, οὐ μὴν ἔτακτον γε, οὐδὲ οἶον πεφύ-
 20 θαι, διῆκται δὲ αὐτοῦ τὸ νᾶμα ὑπὸ τῆς γραφῆς, ὥς ἂν καὶ ἡ φύσις αὐτὸ διήγαγεν ἡ σοφὴ πάν-
 των, Μαιάνδρους δὲ πολλοὺς ἐλίττει σελίνου βρόντας ἀγαθοὺς ναυτίλλεσθαι τοῖς ὄρεσι τοῖς
 ὕργοις. ὄρεας γὰρ πον τὰς νήτας, ὥς ἔφρυδοι διολισθαίνουσιν ἀναφυσῶσαι τινες οἶον αὐλοὺς τοῦ
 ὕδατος. τί δὲ τὸ τῶν χηνῶν ἔθνος; καὶ γὰρ δὴ κἀκεῖνοι γεγράφεται κατὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν ἐπι-
 25 πόλαιοι τε καὶ πλωτῆρες. τοὺς δὲ ἐπὶ μακροῖν τοῖν σκελοῖν, τοὺς περικτοὺς τὸ δάμφος ξένους οἰ-
 μαι αἰσθάνη καὶ ἄβρους ἄλλον ἄλλου περοῦ, καὶ τὰ σχήματα δὲ αὐτῶν ποικίλα. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ
 πέτραις ἀναπαύει τὴν πόδε κατὰ ἕνα, ὁ δὲ ψύχει τὸ πτερόν, ὁ δὲ ἐκκαθαίρει, ὁ δὲ ἥρηκε τι ἐκ
 30 τοῦ ὕδατος, ὁ δὲ ἐς τὴν γῆν ἀπονέμενεν ἐπισιτισθῆσαι τι ἐκείθεν. ἡμιοχεῖσθαι δὲ τοὺς κύκνους
 ὑπὸ τῶν ἐρώτων θαῦμα οὐδέν, ἀγέρωχοι γὰρ οἱ θεοὶ καὶ δεινοὶ παίζειν ἐς τοὺς ὄρνιθας, ὅθεν
 μὴδὲ τὴν ἡνιόχισιν ἀργῶς παρέλθωμεν, μὴδὲ αὐτὸ τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ ταῦτα. τὸ μὲν γὰρ δὴ ὕδωρ
 τοῦτο κάλλιστον τοῦ ἔλους, τῆς γῆς αὐτὸ διδούσης αὐτόθεν, συνίσταται δὲ ἐς κολυμβήθραν παγ-
 κάλην. διὰ μέσου γὰρ τοῦ ὕδατος ἀμάραντα νέει τὰ μὲν ἔνθεν, τὰ δὲ ἐκείθεν, ἡδεῖς ἀστάχυνες

1. δὲ. J. δ'. ζ. ib. ὑπόκαμποι. φ, ρ, β. ὑπόκαμποι. μ, p 1761. ἱππόκαμποι. p 1760, et 2955, γ, g. ib. καὶ ἔφρυδοι. 2. ἔφρυδοι. ζ. (ὑφρυδοι. f. ὑφρυδοι. p.) ib. καὶ τοὺς — δελφίνες. v. ib. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπό-
 γλανκοι. v. καὶ γλανκοι. ζ. 2. ὅσα om. λ. ib. κἀκεῖ δὲ. l. 3. νεμεσᾶν. φ. νεμεσᾶ. h. 4. βλέπει. 1, J. βλέπων. ζ.
 ib. Ἀμυμώνη δὲ. φ. 5. τὸ Ἰνάχου. λ. 6. τὸ γοῦν. 1, J. τὸ οἶν. ζ. ib. παρᾶλλεσθαι. λ. 7. ἐκπεπληγῆσθαι. br. ib. ἐλεί-
 πει. f. λείπει. j. ἐλίπει. h. 8. πανσὺδὶ. 1, 3, J. πασσυδί. 2. (γρ. πανσυδί. p 1761.) E. ib. ἀπὸ φύσεως velit J. 9. ὑπεκ-
 στῶμεν — νύμφῃ. Gr. Herm. 377. ib. ὑπεκστῶσαν. λ. ib. καὶ γὰρ κύμα. f, φ, p. κύμα γὰρ. vd, 2, 3, EJ. ib. τὸ
 δὲ κύμα — τρόπου. v. ib. τὸ δὲ κύμα γλανκόν. v. γλανκόν. ζ. 10. τοῦ πορφυροῦ τρόπου. v. ib. πορφυροῦν. l. ib. γρά-
 φει conj. J.

ix. Ἐλος inscriptio est in C, Ἐλη in EJ. 11. δὴ ἄπαντα. f. δὴ ἄσπαρτα. gu. ib. ἀνήγοτα. m, o. 13. τῶν
 λεπτότερον conj. J. 14. αἱ κείναι. λ. ἐκείνο. gu. ib. ἄλλο γε. 1, J. ἄλλο. 2, 3, E. 15. ἀσπάζεται. gu. ib. οὐ γὰρ ἀγαπῶσι.
 λ. ἐπιθυμοῦσι et suprasc. ἀγαπῶσι. ψ. 16. αὐξόμεναι. f, φ. αὐξανόμεναι. ζ. ib. τοῦ ἄνω om. o. τῷ ἀνέμῳ conj. J. 17. κ-
 νοῦμεναι. l. ib. ὄλος ἀπ' αὐτῶν. φ. ib. παιδίον. vd. 18. τὸν ἄμα. p 2955. ib. τῆς om. λ. 19. ναυτίλλεσθαι. h.
 20. γὰρ πον. 1, J. γὰρ. ζ. ib. νήτας. λ. ib. ἐνδρῶν. λ. 21. τί τὸ δὴ. m. ib. γεγράφεται. λ. ib. ἐπιπόλαιοι τινες.
 φ. 22. τοὺς δὲ — περοῦ. v. 23. ἀλλοῖον. f, p, h, β pro gl. J. ἄλλον. φ, 2, l, ρ, ψ. ἄλλα. p 2955. ib. ὁ μὲν γὰρ
 — ἐκείθεν. Aristaeus. I, 3, 17. ed. B. 24. ψήχει. γ, g, et Eugenic. 170. ψήχει τὸ πτερόν. ib. ῥος. Arist. ib. κα-
 τανέμενεν. Arist. ib. ἀποσιτισθῆσαι. Arist. 26. ἀπὸ τῶν. γ. 27. μὲν γὰρ. f et p ante corr. J. μὲν. vd, φ, 2, 3, E.
 28. τῆς γῆς. l. πηγῆς. ζ. ib. συνίσταται — ἐκείθεν. Gr. Herm. 384. συνίσταται — παγκάλην. Θ. s. v. συνίσταται.
 29. μέσου δὲ. h, E.

καὶ βάλλοντες ἀνθὶ τὸ ὕδωρ. περὶ τούτους ἡνιοχοῦσιν ἔρωτες ἱερους καὶ χρυσοχαλίνους ὄρνις ὁ μὲν πᾶσαν ἡλίαν ἐνδιδοῦς, ὁ δὲ ἀνακόπτων, ὁ δὲ ἐπιστρέφων, ὁ δὲ περὶ τὴν νύσσαν ἐλαύνων. καὶ παρακελευομένων τοῖς κύκνοις ἀκούειν δόκει καὶ ἀπειλούντων ἀλλήλοις καὶ τωθαζόντων, ταῦτα γὰρ τοῖς προσώποις ἔπεστιν. ὁ δὲ καταβάλλει τὸν πέλας, ὁ δὲ καταβέβληκεν, ὁ δὲ ἡγάπησεν ἐκπεσεῖν τοῦ ὄρνιθος, ὡς λούσαιο ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ. κύκλῳ δὲ ταῖς ὄχθαις ἐφεισάσιν οἱ μουσικώτε- 5 ροὶ τῶν κύκνων, ἐπάρχοντες, οἶμαι, τὸν ὄρθιον, ὡς πρὸς τρόπον τοῖς ἀμιλλωμένοις. σημεῖον τῆς ὠδῆς ὁρᾷς τὸ πτηνὸν μειράκιον; ἄνεμος τοῦτο Ζέφυρος, τὴν ὠδὴν τοῖς κύκνοις ἐνδιδοῦς. γέγρα- 777 πται δὲ ἀπαλὸν καὶ χαρίεν ἐς ἀνιγμα τοῦ πνεύματος, καὶ αἱ πτέρυγες ἤπλωνται τοῖς κύκνοις πρὸς τὸ πλήττεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. ἰδοὺ καὶ ποταμὸς ὑπεξέρχεται τοῦ ἔλους εὐρὺς καὶ ὑποκυμαίνων, διαβαίνουσι δ' αὐτὸν αἰπόλοι καὶ νομεῖς ἐπὶ ζεύγματος. εἰ δὲ τῶν αἰγῶν ἐπαινοῖς τὸν 10 ζωγράφον, ὅτι αὐτὰς ὑποσκικτώσας καὶ ἀγερώχους γέγραπεν, ἢ τῶν προβάτων, ὅτι σχολαῖον αὐτοῖς τὸ βάδισμα καὶ οἷον ἄχθος οἱ μᾶλλοι, τὰς τε σύριγγας εἰ διεξίοιμεν ἢ τοὺς χρωμένους αὐταῖς, ὡς ὑπεσταλμένῳ τῷ στόματι αὐλοῦσι, σμικρὸν ἐπαινεσόμεθα τῆς γραφῆς καὶ ὅσον ἐς μίμησιν ἤκει, σοφίαν δὲ οὐκ ἐπαινεσόμεθα, οὐδὲ καιρόν, ἃ δὴ κράτιστα δοκεῖ τῆς τέχνης. τίς οὖν ἡ σοφία; ζεύγμα φοινίκων ἐπιβέβληκε τῷ ποταμῷ καὶ μάλα ἡδὺν ἐπ' αὐτῷ λόγον· εἰδὼς γὰρ τὸ περὶ 15 τῶν φοινίκων λεγόμενον καὶ ὅτι αὐτῶν ὁ μὲν ἄρσεν τις, ἡ δὲ θήλεια, καὶ περὶ τοῦ γάμου σφῶν διακηκῶς καὶ ὅτι ἄγονται τὰς θηλείας περιβάλλοντες αὐτὰς τοῖς κλάδοις καὶ ἐπιτείνοντες αὐτοὺς ἐπ' αὐτὰς ἀφ' ἑκατέρου τοῦ γένους δύο φοίνικας, ἕνα κατὰ μίαν ὄχθην, γέγραπεν· εἴτα ὁ μὲν ἐρᾷ 18 καὶ ἐπικλίνεται καὶ ὑπερέλλεται τοῦ ποταμοῦ, τῆς δὲ θηλείας ἔτι ἀφειστώσης οὐκ ἔχων ἐπιλαβέσθαι κεῖται καὶ δουλεύει ζεύξας τὸ ὕδωρ, καὶ ἔστι τοῖς διαβαίνουσιν ἀσφαλὴς ὑπὸ τῆς τοῦ φλοιοῦ τρα- 20 χύτης.

ΑΜΦΙΩΝ.

ι'. Τῆς λύρας τὸ σόφισμα πρῶτος Ἐρμῆς πῆξασθαι λέγεται κεράτιν δυοῖν καὶ ζυγοῦ καὶ χέλυνος, καὶ δοῦναι μετὰ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὰς Μούσας Ἀμφίον τῷ Θηβαίῳ τὸ δῶρον, ὁ δὲ οἰκῶν 778 τὰς Θήβας οὐπω τετειχισμένης ἀφῆκε κατὰ τῶν λίθων τὰ μέλη καὶ ἀκούοντες οἱ λίθοι συνθέουσι. ταῦτα γὰρ τὰ ἐν τῇ γραφῇ. πρῶτην οὖν διαθεῶ τὴν λύραν, εἰ καθ' αὐτὴν γέγραπται. τὸ μὲν γὰρ 25 κέρας αἰγὸς ἰξάλου ποιηταὶ φασί, χρῆται δὲ αὐτῷ ὁ μὲν μουσικὸς ἐς τὴν λύραν, ὁ δὲ τοξότης ἐς τὰ οἰκεία. μέλανα καὶ πριονωτὰ ὁρᾷς τὰ κέρατα καὶ δεινὰ ἐναράξαι, ξύλα δὲ, ὅσων δεῖ τῇ λύρᾳ, πύξον πάντα στρυφνοῦ καὶ λείου τὸν ὄζον. ἐλέφας οὐδαμοῦ τῆς λύρας οὐπω οἱ ἀνθρώποι εἰδότες

1. ὄρνις. h. 2. ἡνιοχίαν. vd. ib. ἐλαύνων. f et p, ubi γε. ἐκκλίνων. J. ἐκκλίνων. 3. δοκεῖ. φ. 5. ἐφεισάσιν. f. 6. τὸ ὄρθιον. h. E. ib. πρὸς τρόπον. λ. ib. Verba σημείον τῆς ὠδῆς glossam sapiunt. 8. χαρίεν. h. ib. αἱ om. vd. ib. οἱ πτ. J. ib. τῶν κύκνων. br. 9. πρὸς τοῦ πλήττεσθαι velit J. ib. ἰδοὺ ποταμὸς — νομεῖς. Gr. Herm. 365. respicit huc etiam Eugenic. 164, ubi legitur ἡδὺς καὶ κάτωθεν ὑποκυμαίνων. ib. τοῦ ἔλους om. φ. 10. διαβαίνουσιν αὐτὸν. φ. διαβ. δὲ αὐτὸν. ψ. ib. αὐτοί. λ. ib. ζεύγματος. λ. ib. εἰ δὲ — τῆς τέχνης. v. ib. ἐπαινοῖς. v. 11. γεγράφασιν. vd. ib. σχολαῖον p 2955. 12. οἱ μᾶλλοι conj. J. ἡ μᾶλλον. C, E. ib. εἰ om. j, p 1698. 13. ἀπεσταλμένῳ. br. ib. στόματι corr. sec. m. vd. ib. σμικρὸν. v, f, φ, J. μικρὸν. 3. 14. σοφίαν — τέχνης adhibuit paucis mutatis Eugenic. 158. ib. τί. λ. ib. ἡ om. m. 15. ἐπιβέβληκε — φοινίκων om. p 2955. ib. οἶδας. f, p. 16. λεγόμενον ὅτι. f. ib. ὁ μὲν αὐτῶν. φ. ὅτι τῶν. p 2955. ib. ἄρσεν. λ. ἄρσεν. γ, g. 17. διακήκως. f, p. ib. διακ. οτι. f. ib. κλ. ἐπιτείνοντες. λ. ib. αὐτοῦς. vd, φ, gu, h. 18. ἐφ' ἑκατέρου. λ. ib. τοῦ γε δύο. vd. ib. δύο φοίνικας om. f. ib. ἕνα. φ. 19. ὑπερέλλεται. φ, λ, gu. ib. τοῦ om. J. ib. ἐπιβάλλεσθαι. φ. 20. κεῖται δὲ. λ. ib. τῆς om. λ. ib. τραχύτατος. λ.

x. 22. τῆς λύρας. f, p, vd. J. τὴν λύραν. 3. ib. κατὰ ζυγοῦ. J. nescio unde. 23. Ἀμφίον. λ. ib. τὸ δῶρον. 1 (in p τὸ erasum) praeter vd. δῶρον 3. ib. τὰ om. f incl. J. ib. βέλη, μ suprasc. h. 25. διαθεῶμεν. f, p. διαθεῶ. j. ib. καθ' αὐτὴν. o. ib. αἰγὸς — φασί laudat Schol. Aristid. Panath. p. 5 ed. Dindf. 26. οἱ ποιηταί. l. 27. πριονωτα. φ. πριονωτα. br. πριονωπα. j. πριονωτα. 3. ib. ἐναράξαι. p. ib. ξύλα — ὄζον. v. ib. δῆ. h, E. ib. ὅσα. v, f, p, vd. ὅς' ἐνδεῖ. p 2955. 28. στρυφνοῦ. v, f, vd. στρυφνοῦ. 2. ib. εἰδότες αὐτὸ. ψ.

18. p 777, 779. 1, 10.

οὔτε αὐτὸ τὸ θηρίον, οὔτε ὃ τι τοῖς κέρασιν αὐτοῦ χρήσονται, καὶ ἡ χέλυς μέλαινα μὲν, διηκρί-
 βῶται δὲ κατὰ τὴν φύσιν καὶ λαγαροὺς περιβέβληται κύκλους ἄλλον ξυνάπτοντας ἄλλω ξανθοῖς
 τοῖς ὀμφαλοῖς, νευραὶ δὲ τὰ μὲν ἐπὶ τῇ μαγίδι πρόκεινται καὶ τοῖς ὀμφαλοῖς ἀπαντῶσι, τὰ δὲ
 ὑπὸ τῷ ζυγῷ κοῖλα δοκοῦσι. σχῆμά που τοῦτο αὐτῶν ἀναλογώτατον ἀνακεκλίσθαι σφῆς ὀρθὰς ἐν
 5 τῇ λύρᾳ. ὁ δὲ Ἀμφίων τί φησι; τί ἄλλο γε ἢ ψάλλει καὶ [ἢ ἑτέρα χεὶρ] τείνει τὸν νοῦν ἐς τὴν
 779 πηκτίδα καὶ παραφαίνει τῶν ὀδόντων, ὅσον ἀπόχρη τῷ ἄδοντι; ἄδει δέ, οἶμαι, τὴν γῆν, ὅτι πάν- 19
 των γενέτειρα καὶ μήτηρ οὕσα καὶ αὐτόματα ἤδη τείχῃ δίδωσιν. ἡ κόμη δὲ ἡδεῖα μὲν καὶ καθ'
 ἑαυτὴν ἐναλύνουσα μὲν τῷ μετώπῳ, σνγκατιοῦσα δὲ τῷ ιούλῳ παρὰ τὸ οὖς καὶ χροῦσθ' τι ἐπιφαί-
 νουσα, ἡδίων δὲ μετὰ τῆς μίτρας, ἦν φασιν οἱ τῶν ἀποθέτων ποιηταὶ Χάριτας καμειν, ἄγαλμα
 10 ἡδιστον καὶ προσεχέστατον τῇ λύρᾳ. δοκῶ μοι τὸν Ἑρμῆν ἔρωτι κατελιγμένον δοῦναι Ἀμφίονι
 ἄμφω τὰ δῶρα. καὶ ἡ χλαμύς, ἦν φορεῖ, παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ αὐτῇ. οὐ γὰρ ἀφ' ἐνὸς φέρει χρώ-
 ματος, ἀλλὰ τρέπεται καὶ κατὰ τὴν ἴσιν μετανθεῖ. κάθηται δὲ ἐπὶ κολωνοῦ τῷ μὲν ποδὶ κρούων
 ξυμμελές, τῇ δεξιᾷ δὲ παραπλήττων τὰς νευρὰς ψάλλει, καὶ ἡ ἑτέρα χεὶρ ἐν ὀρθαῖς ταῖς τῶν δα-
 κτύλων προβολαῖς, ὅπερ ὥμην πλαστικὴν ἀπανθαδιεῖσθαι μόνην. εἶεν. τὰ δὲ τῶν λίθων πῶς
 15 ἔχει; πάντες ἐπὶ τὴν ὁδὴν συνθέουσι καὶ ἀκούουσι καὶ γίνονται τείχος, καὶ τὸ μὲν ἐξωκοδόμηται,
 τὸ δὲ ἀναβαίνει, τὸ δὲ ἄρτι κατέλαβε, φιλότιμοι καὶ ἡδεῖς λίθοι καὶ θητεύοντες μουσικῇ, τὸ δὲ
 τείχος ἐπέκτυλον, ὅσοι τῆς λύρας οἱ τόνοι.

ΦΑΕΘΩΝ.

780 ια'. Χροῦσά τῶν Ἡλιάδων τὰ δάκρυα. Φαέθοντι λόγος αὐτὰ ῥεῖν, τοῦτον γὰρ παῖδα Ἥλιου
 γενόμενον ἐπιτολμῆσαι τῷ πατρὶ φέρειν κατὰ ἔρωτα ἡνιοχέσεως καὶ μὴ κατασχόντα τὴν ἡρίαν
 20 σφαλῆναι καὶ ἐν τῷ Ἡριδανῷ πεσεῖν. ταῦτα τοῖς μὲν σοφοῖς πλεονεξία τις εἶναι δοκεῖ τοῦ πυρῶ-
 δους, ποιηταῖς δὲ καὶ ζωγράφοις ἵπποι καὶ ἄρμα, καὶ συγγέται τὰ οὐράνια. σκόπει γὰρ· νῦν μὲν 20
 ἐκ μεσημβρίας ἐλαύνει τὴν ἡμέραν, ὁ δὲ ἥλιος κύκλος ἐς γῆν ῥέων ἔλκει τοὺς ἀστέρας. αἱ δὲ
 Ὀρεὶ τὰς πύλας ἐκλιποῦσαι φεύγουσιν ἐς τὴν ἀπαντῶσαν αὐταῖς ἀχλὺν καὶ οἱ ἵπποι τῆς ζεύγλης
 ἐκπεσόντες ὁστρῶ φέρονται, ἀπαγορεύει δὲ ἡ Γῆ καὶ τὰς χεῖρας αἴρει ἄνω, ῥαγδαίου τοῦ πυρὸς
 25 ἐς αὐτὴν ἰόντος. ἐκπίπτει δὲ τὸ μειράκιον καὶ καταφέρεται, τὴν τε γὰρ κόμην ἐμπέπηρησται καὶ

1. οὔτε ὃ τι. φ. οὔθ' ὃ τι. EJ. ib. καὶ ἡ χέλυς — κύκλους. Gr. Herm. 364. 2. συνάπτ. φ. 3. ὀφθαλμοῖς. φ. et h
 pr. m. ib. τὰ μὲν — τὰ δὲ, suprasc. αἱ bis, vd. ib. ὑπὸ τῇ μ. f, p, vd. ib. μαγίδι. φ. ib. πρόκεινται. f, p, vd.
 πρόκειται. ψ. 4. σχῆμα τοῦτο. 2 (p 2955.) ib. αὐτῶν om. μ, J. αὐτὸ cett. 2. αὐτόν. λ. ib. ὀρθοῦς. f, p, vd.
 5. ὁ δὲ — ψάλλει. v. ib. ἡ ἑτέρα χεὶρ om. p 2596, incl. J. 6. πνκτίδα. f et p ante corr. m. ib. καὶ παραφ. — ἄδοντι. v.
 ib. παραφαίνει. λ. 7. οὕσα om. o. ib. ἡδὴ. br. ex corr. j, gu, et J ex conj. ἡδε. ζ. ib. τὰ τείχη. f. τέχνη. j et br.
 ib. Haec expressit Aristaeon. I, 11 p. 54 ed. B. 8. περὶ τὸ οὖς. vd. ib. ἀποφαίνουσα. h. 9. μίτρας. f. μίτρης. φ.

ib. καμειν. φ. μ, p 2562, E. καμειν. f. κομειν et γρ. καμειν. β. κομειν. ζ. (κομειν. γ.) 10. προσεχέστατον. γ, g, J.
 correxit ita jam Hemsterh. in exemplari suo, deinde Heyne Opusc. V, 37 et Koen. ad Gr. Cor. 195. ib. Ἀμφίονι. l.
 11. καὶ om. l. ib. χλαμύς. br. ib. κάκεινη παρὰ τ. E. ταῦτα. f, vd. παρὰ τ. E. καὶ ταῦτα. φ. κάκεινη παρὰ τ.
 E. τάχα. p, J. παρὰ τ. E. καὶ αὐτῇ. 2, 3, E. ib. οὐ γὰρ — μετανθεῖ. Aristaeon. I, 11, p. 54. ed. B. et v.
 ib. ἐφ' ἐνὸς μένει. Arist. 12. κατὰ τὴν ἴσιν om. Arist. τρέπεται κατὰ τὴν ἴσιν καὶ μετανθεῖ. v. ib. τὴν ῥίνα. gu.
 ib. τὸ μὲν. m, o. 13. συμμελές. φ. ib. πλήττων. gu. ib. ἐν om. f, p. ib. ταῖς om. 2. 14. προβολαῖς. l. ib. ὥμην
 conj. J. οἶμαι. C, E. ib. εἶεν — συνθέουσι. v. 15. πάντες — τείχος. Gr. Herm. 367 et 375. ib. τὴν ὁδὸν Gr. Herm.
 367. ib. γίνονται. f. γέγονται. p 2955. ib. καὶ τὰ. φ. 16. ἄνω βαίνει. φ. ib. κατέλαβοντο. f, vd. ib. ἡδεῖς λίθοι.
 1. ἡδεῖς οἱ λίθοι. ζ. ib. καὶ τὸ τείχος. ψ, gu.

11. 18. χροῦσά — ῥεῖν. v. ib. ῥεῖν αὐτὰ. l. pal. ib. τοῦτον δὲ. m2. 19. γιγνόμενον. λ. γινόμενον. μ. ib. δῆφρφ.
 p 2706. ib. ἡνιοχέσεως. λ. 20. σφαλῆναι ἐν. pal. ib. πυρρῶδους. vt 97, p 1760, 2706, 2955. 21. καὶ ξυγγραφεῖσιν.
 r ex corr. καὶ λογογράφοις. n. 22. τοῦ ἡλίου. j, p 1698, br. rec. m. ib. κύκλος om. j, p 1698. 23. τὰς θύρας.
 l. pal. ib. ἐκλείπουσαι. γ, g. ib. φεύγουσιν. f2. ib. αὐτοὺς et corr. αὐταῖς. f7. αὐτοὺς et suprasc. αὐτῆς. fe. ib.
 ἀκλὴν m1. ib. καὶ ἵπποι. vt 20, 100, f7, fe, in r oī est suprasc. 24. δὲ om. gu. ib. ἀρεὶ ἄρω. m2. 25. κατα-
 φαίρεται. pal. ib. ἐμπέπηρησται. vt 97. ib. κόμην. p 2706.

τὰ στέρνα ὑποτύφεται ποταμῷ τε Ἡριδανῷ ἐμπεσεῖται καὶ παρέξει μῦθόν τινα τῷ ὕδατι· κύκνοι γὰρ δὴ ἀναφυσῶντες ἡδὺ τὸ ἐντεῦθεν καὶ ποιήσονται ῥῶδην τὸ μειράκιον, ἀγέλαι τε αὐτῶν ἀφθεῖσαι Κανύστῳ ταῦτα καὶ Ἰστῳ ἔδονται καὶ οὐδὲν ἀνήκοον ἔσται τοῦ τοιούτου λόγου, Ζεφύρῳ τε χρήσονται πρὸς τὴν ῥῶδην ἐλαφρῶ καὶ ἐνοδίῳ, λέγεται γὰρ ξυναυλίαν τοῦ θρήνου τοῖς κύκνοις ὁμολογῆσαι. ταῦτά τοι καὶ πάρεστι τοῖς ὄρνισιν, ὥστε ὦρα καὶ ψάλλειν αὐτοὺς οἷον ὄργανα. τὰ δὲ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ γύναια, αἱ οὐπω δένδρα, φασὶ τὰς Ἡλιάδας ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ μεταφύναί καὶ ἐς δένδρα λῆξαι δάκρυά τε ἀφιέναι. καὶ ἡ γραφὴ ταῦτα οἶδε· ὁρίζας γὰρ βαλλομένη ταῖς παρυφαῖς τὰ μὲν ἐς ὀμφαλὸν δένδρα αὐταί, τὰς δὲ χεῖρας ὅσοι φθάνουσι. φεῦ τῆς κόμης, ὡς αἰγείρου πάντα. φεῦ τῶν δακρύων, ὡς χρυσᾶ, καὶ τὸ μὲν πλημυῖρον ἐν τῇ τῶν ὀφθαλμῶν ἔδρα χαροπαῖς ἐπανυγάζει ταῖς κόραις καὶ οἷον ἀκτῖνα ἔλκει, τὸ δὲ ταῖς παρειαῖς ἐντυγχάνον μαρμαίρει περὶ τὸ ἐκείνη ἔρευνθος, τὰ δὲ στάζοντα κατὰ τοῦ στέρνου χρυσὸς ἦδη. θρηγεῖ καὶ ὁ ποταμὸς ἀνέχων τῆς δίνης καὶ τῷ μὲν Φαέθοντι κόλπον ὑπέχει, τὸ γὰρ χρῶμα δεξαμένου, τὰς δὲ Ἡλιάδας γεωργήσῃ 781
21 αὐτίκα, αὔραις γὰρ καὶ κρυμοῖς, οὓς ἀναδίδωσι, λιθουργήσῃ καὶ πεδόντα ὑποδέξεται καὶ διὰ φαιδρου τοῦ ὕδατος ἀπάξει τοῖς ἐν Ὠκεανῷ βαρβάροις τὰ τῶν αἰγείρων ψήγματα.

ΒΟΣΠΟΡΟΣ.

ιβ'. — [τὰ δὲ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ γύναια] παραβοῶσι, παρακαλεῖν δὲ καὶ τοὺς ἵππους εἰκάσι μὴ 15
δοῦναι τὰ παιδία, μὴδὲ ἀποπύσαι τὸν χαλινόν, ἐλεῖν δὲ καὶ συμπατῆσαι τὰ θηρία, οἱ δὲ ἀκούου-
σιν, οἶμαι, καὶ ποιοῦσι ταῦτα. θηράσαντας δὲ αὐτοὺς καὶ δαῖτα ἡρηκότας διαπορθμεύει ναῦς ἀπὸ
τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν σταδίου μάλιστα πον τέτταρας, τουτὶ γὰρ τὸ ἐν μέσῳ τοῖν ἔθνοιν,
καὶ αὐτερέται πλέουσιν· ἰδοὺ καὶ πείσμα βάλλονται, δέχεται δὲ αὐτοὺς οἰκία μάλα ἡδεῖα θαλάμους
ὑποφαίνουσα καὶ ἀνδρῶνας καὶ θυρίδων ἔγρη, καὶ τεῖχος δὲ περιβέβληται καὶ ἐπάλξεις ἔχει. τὸ δὲ 20
κάλλιστον αὐτῆς, ἡμίκυκλος περιέστηκε στοὰ τῇ θαλάττῃ κυρροειδῆς ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ λίθου. γέ-
νεσις ἐκ πηγῶν τῷ λίθῳ, θερμὸν γὰρ νῆμα ὑπεκρέον τὰ τῆς κάτω Φρυγίας ὄρη καὶ τὸ ρεῦμα ἐς
τὰς λιθοτομίας ἐσάγον ὑπόμβρους ἐοράζεται τῶν πετρῶν ἐνίας καὶ ὑδατώδη ποιεῖ τὴν ἐκφυσιν τῶν 782

1. ὑποτίφεται. br, p 2706. ὑποτετύφεται. ex corr. r. ib. ποταμῷ δὲ. 2 (p 2955.) ib. τῷ Ἡριδανῷ. vd.
2. δὴ om. φ et f7, fe. ib. ἀναφυσῶντες. f1 et 7, fe, m2. ib. τὸ ἐντεῦθεν. λ et Ham. Lect. Ph. p. 49. τὸ ἐνθεν.
3. τι ἐνθεν καὶ ἐνθεν conj. J. ib. καὶ om. o. 3. καὶ ὕστερον. pal. ib. οἷστῳ. br, p 2706, f1, n ante corr. ib. καὶ
οὐ οὐδὲν. γ. ib. τοῦ τοιούτου λόγου. β. 4. χρήσεται corr. ead. m. φ. ib. ἐλάφῳ τε. r ex corr. ib. εὐδίῳ J ex
Heynii conj. Op. V, 44. ib. συναυλίαν. 1, f7. ξυναυλίαν. 5. 5. ταῦτά τι. f, φ, r. ib. ὄρνισιν. pal. ὄρνισι. m1.
ib. ὥς. f7, fe. ib. ὦρα velit Welcker. ib. ὦρα τὸ ἄδειν καὶ ψάλλειν. r ex corr. ib. αὐτάς. φ. ib. αὐτοὺς πληττο-
μένους τὰ περὶ τῷ ζεφύρῳ οἷον ὄργανα. μ. eadem rubricata leguntur in β. Addita gl. in μ: ὥσπερ τὰ ὄργανα τῷ
εἰσὶ

πλήκτῳ, in p 1761: ὥσπερ τὰ πληττόμενα τὰ περὶ τῷ ζεφύρῳ, ὥσπερ τὰ ὄργανα τῷ πλήκτῳ. 6. δένδρα φασί.
p 1761. ib. α. vd. ib. μεταφύναί. o. in f7: corr. μεταθεῖναι. 7. τε γὰρ. br. ib. ταῖς παρυφαῖς. J conj. ταῖς
παρυφαῖς. 5. ib. βαλλομένη. φ, h, E. 8. δὲ om. gu. ib. αἰγείρου. br, p 2706. αἰγείρου. f2. 9. ἐπὶ et ἐν suprasc. l.
ib. ἔδρα r et vat. 20. 10. ἐπανυγάζεται (et ei suprasc.) κόραις. r. ἀπανυγάζει. h. ἐπ' ἀνυγάζει. gu. ib. ἀκτῖνας. 2.
(μ, p 1760, 1761. 2706, 2955, br. vat. 97, 1404. f4 et 3 ante corr.) ἀκτῖνα. r. ib. παρυφαῖς. λ. ib. παρὰ τὸ. p.
11. ἐκείνη. f, p, J. ἐκείνης. vd. ἐκείναις. suprasc. αν. ψ, f1, ven. cl. XI, 15. r, vat. 20, 1404. ἐκείναις. l, φ, j, p
1698, g, gu, μ, br. f4, f6, f7, fe. ἐκείνων. f2, f3. ib. στεγάζοντα. pal. E. ib. καὶ τὸν τοῦ στέρνου. j. ib. θρηγεῖ
om. vat. 20. 12. τὸ μὲν. pal. ib. σχῆμα. f et m. mg. o, J. ib. δεξαμένον. m, o. ib. κρυμοῖς. vat. 1404 et del. v. r.
13. οὓς ἀναδ. f, φ, p, J. οἷς ἀναδ. 5. ib. λιθουργήσῃ. m, o. λιθουργήσῃ. m1. ib. καὶ πεδόντα. 1. καὶ τὰ πεδόντα. 5.
14. ὑπάξει. vat. 97, 1404 et p. 1761, ubi α suprasc. ib. τῶν om. fe. ib. αἰγείρων. m.

xii. 15. Excidisse nonnulla recte censuit Salm. Ipse τὰ — γύναια ex superioribus translata snspicor. ib. τὰδ'.
E. τὰδε. gu. ib. καὶ om. m, o. ib. εἰκάσι. h. 16. παιδία. vd. 17. δαῖτος. φ. ib. διαπορθμεύειν. λ. 18. εἰς. vd,
μ, γ, g. ib. μάλιστα ποῦ. f. ib. τέτταρας. l, o, J. τέσσαρας. 5. ib. τουτὶ γὰρ τὸ ἐν μέσῳ. f, p. τ. γ. τὸν μέσῳ.
φ, vd. τ. γὰρ πον τὸν μέσῳ. 2, 3, EJ. ib. θεοῖν. gu. 20. παραβέβληται. φ. ib. τὸ δὲ — λίθου. Gr. Herm. 377.
21. στοὰ om. φ, Gr. Herm. ib. κυρροειδῆς. f, h, et l ex corr. κυρροειδῆς. p. κυρροειδῆς φ et Gr. Herm. 22. πη-
γῶν. 1, β, γ, J. πηγῆς. 5. ib. τῆς om. λ. κάτω om. 2, 3, E. ib. ὄρη τὸ δ. p.

λίθων, ὅθεν αὐτῶν καὶ πολλὰ τὰ χρώματα· θολερὸν μὲν γὰρ, ἔνθα λιμνάζει, καὶ κηροειδὲς δί-
 δωσι, καθαρὸν δὲ ὅπου, κρυσταλλοειδὲς ἐκείθεν καὶ ποικίλλει τὰς πέτρας ἐν πολλαῖς διατινόμενον
 ταῖς ὁπαῖς. ἡ ἀκτὴ δὲ ὑψηλὴ καὶ τοιοῦδε μύθου φέρει σύμβολα· κόρη καὶ παῖς ἄμφω καλῶ καὶ
 φοιτῶντε ταύτῃ διδασκάλῳ προσεκαύθησαν ἀλλήλοις καὶ περιβάλλειν οὐκ οὔσης ἀδείας ὥρμησαν
 ἀποθανεῖν ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας ἀντεῦθεν ἤρθησαν ἐς τὴν θάλατταν ἐν ὑστάταις καὶ πρώταις 22
 περιβολαῖς, καὶ ὁ Ἔρως ἐπὶ τῇ πέτρᾳ τείνει τὴν χεῖρα ἐς τὴν θάλατταν, ὑποσημαίνων τὸν μῦθον
 ὁ ζωγράφος. ἡ δὲ ἐφεξῆς οἰκία, κηρεύει τι γύναιον ἐξεληλυθὸς τοῦ ἄστεος δι' ὄχλον νέων, ἀρπά-
 σασθαι γὰρ αὐτὸ ἔφασαν καὶ ἀφειδῶς ἐκώμαζον καὶ δώροις ἐπείρων. ἡ δ', οἶμαι, κομπόν τι ἐς
 αὐτοὺς ἔχονσα κνίζει τὰ μειράκια καὶ δεῦρο ὑπεξεληθούσα οἰκεῖ τὴν ἐχυρὰν ταύτην οἰκίαν. σκέψαι
 10 γὰρ ὡς ὠχύρωται· κρημνὸς τῇ θαλάττῃ ἐφέστηκε τὰ μὲν κλυζόμενα ὑπωλισθηκώς, τὰ δὲ ἄνω προεκ-
 κείμενος ἔφαλόν τινα ταύτην ἀνέχων οἰκίαν, ὑφ' ἧς καὶ ἡ θάλαττα κυανώτερα φαίνεται καθιεμέ-
 νων ἐς αὐτὴν τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ γῆ παρέχεται τὰ νεῶς πάντα πλὴν τοῦ κινεῖσθαι. ἐς τοῦτο
 ἤκουσαν τὸ φρούριον οὐδὲ ὡς ἀπολελοῖπασιν αὐτὴν οἱ ἐρῶντες, ἀλλ' ὁ μὲν κυανόπρωρον, ὁ δὲ
 χρυσόπρωρον, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλο τι τῶν ποικίλων ἀκατίων ἐμβεβηκώς πλεῖ, καὶ ὁ κῶμος αὐτὸς κα-
 15 λοί τε καὶ ἐστεφανωμένοι, καὶ ὁ μὲν αὐλεῖ, ὁ δὲ κροτεῖν φησιν, ὁ δὲ ᾄδει, οἶμαι, στεφάνους δὲ
 783 ἀναρριπτοῦσι καὶ φιλήματα, καὶ οὐδὲ ἐρέττουσιν, ἀλλὰ ἐπέχουσι τὴν εἰρεσίαν καὶ ὑφορμίζονται τῷ
 κρημνῷ. τὸ δὲ γύναιον ἀπὸ τῆς οἰκίας οἶον ἐκ περιωπῆς ὁρᾷ ταῦτα καὶ γελᾷ κατὰ τοῦ κώμου,
 χλιδῶσα ἐς τοὺς ἐρῶντας ὡς οὐ πλεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ νεῖν ἀναγκάζουσα. καὶ ποίμναις ἐντεύξῃ
 προχωρῶν καὶ μυκωμένων ἀκούσῃ βοῶν καὶ συρίγγων βοῇ περιήχησε σε καὶ κυνηγέταις ἐντεύξῃ
 20 καὶ γεωργοῖς καὶ ποταμοῖς καὶ λιμναῖς καὶ πηγαῖς — ἐκμέμακται γὰρ ἡ γραφή καὶ τὰ ὄντα καὶ
 τὰ γινόμενα καὶ ὡς ἂν γένοιτο ἓνια, οὐ διὰ πλήθος αὐτῶν ῥαδιουργοῦσα τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' 23
 ἐπιτελοῦσα τὸ ἐκάστου οἰκείου, ὡς ἂν εἰ καὶ ἔν τι ἔγραψεν — ἐς τ' ἂν ἐφ' ἱερὸν ἀφικώμεθα. καὶ
 τὸν ἐκεῖ νεῶν, οἶμαι, ὁρᾷς, καὶ στήλας, αἱ περιίδρυνται αὐτῷ, καὶ τὸν ἐπὶ τῷ στόματι πυρσόν,
 ὃς ἤρηται ἐς φρυκτωρίαν τῶν νεῶν, αἱ πλέουσιν ἐκ τοῦ Πόντου.
 25 [γ'] ..τί οὖν οὐκ ἐπ' ἄλλο ἄγεις; ἱκανῶς γὰρ μοι τὰ τοῦ Βοσπόρου διανενοῦνται. τί φήσεις;
 λέλοιπέ με τὸ τῶν ἀλιέων, ὃ κατ' ἀρχὰς ἐπηγγειλάμην. ἴν' οὖν μὴ περὶ μικρῶν διεξίλοιμεν, ἀλλὰ
 περὶ ὧν λέγειν ἄξιον, τοὺς μὲν καλάμῳ θηρῶντας ἢ κύρτῳ τεχνάζοντας ἢ εἴ τις ἀνιμᾷ δίκτυον ἢ
 ἐναράττει τράιναν, ἀφέλωμεν τοῦ λόγου, σμικρὰ γὰρ ἀκούσῃ περὶ αὐτῶν καὶ φανέται σοι μᾶλλον
 ἡδύσματα τῆς γραφῆς, τοὺς δὲ ἐπιχειροῦντας τοῖς θύννοις ἴδωμεν, ἄξιοι γὰρ οὗτοι λόγου διὰ μέ-

1. λιμνάζει κηρ. f. ib. κηροειδὲς E et γρ. κηροειδὲς p 1761 κηροειδὲς ante corr. in κηροειδὲς. vd. 2. κρυσταλλοειδὲς. vd. ib. διατινόμενον. λ. 3. τροπαῖς. f, p, vd. ib. τοῦδε. gu. ib. σύμβολα 1, J (ubi ξύμβολα.) ξύμβολον. 2, 3, E. ib. καλῶ et suprasc. αἱ. λ. 4. φοιτῶντ' ἐν et mg. φοιτῶντες. μ. φοιτῶντες. γ. ib. αὐτῷ. i. ib. διδασκαλίῳ προσεκαύθησαν. vd. 5. καὶ ἐντεῦθεν p 2955. ib. εἰς τ. θάλασσαν. p et E. Sic et G. 6. ὑποκυμαίνων. l. 7. χορεύει. λ. ib. δι' ὄχλου. λ. ib. τῶν νέων. λ. ib. ἀρπάσασθαι. f, λ. p 2955. ἀρπάσασθαι. 5. 9. ὄχρυν. E. 10. κρημνός. λ. ib. θαλάσση. μ, p, β, E. ib. ἀπωλισθηκώς. φ. ib. ὑποκείμενος. f. 11. ἐμφαλλον. λ. ἀνέχων. om. m. ib. ἀφ' ἧς. γ, g. ἐφ' ἧς. l. ib. θάλαττα. φ. J. θάλασσα. 5. 13. οὐδὲ om. l. ib. αὐτὴν om. j. ib. ἐρῶτες. φ, l et f, ubi mg. ἐρῶντες. ἐρῶτες. gu, suprasc. n rec. m. ἐρῶντες. λ. ib. ὁ δὲ πρῶρον. (sic) j. ὁ δὲ χρ. om. φ, p. 14. καὶ om. f, p, vd, pr. m. ib. ὁ κῶμος. j, p 1698 et hr. ex corr. rec. κῶμος. 5. ib. αὐτῇ. f, p. αὐτῆς ante corr. vd. 15. κ. τε καὶ εὐειδὲς καὶ ἐστεφ. β. ib. κροτεῖ φησιν. C. κροτεῖν φησιν. EJ. 16. ἀλλ' ἐπέχ. ib. ἀπέχουσι. φ. 18. ἐρωτας l et hr. in mg. ib. καὶ οὐ. E. 19. προχωρῶν om. p, φ. ib. μυκωμένων. μ, p 1761, 2955, hr. f1, f3, f4, l, p, γ, g, μυκωμένων. 1, λ, gu. μυκώμενον. ψ. ib. βοῇ. f1. ib. σε om. λ. ib. περιήχησε. ψ. ib. ἐντεύξῃ προχωρῶν. f, φ, et p, ubi προχωρῶν. 20. λήμναις. l. ib. ἐκμέμακται γὰρ ἡ γραφή τὰ γενηθέντα καὶ τὰ γενόμενα. v. ib. ἡ γρ. τὰ ὄντα. 2. 21. ῥαδιουργοῦσα. λ. 22. ὡς ἂν εἰ. ψ. ὡς ἂν εἰ conj. J. Sc: ὡς ἂν εἰ καὶ. ib. ἔγραψεν. vd. γέγραψεν. i2, m, o. ib. ἱερὸν. EJ. Sc: ἱερὸν. 23. περιίδρυνται. λ. παρίδρυνται. 5. Sc: περιίδρυνται. ib. αὐτῶν. λ. ib. πυρσόν. vd. 24. ἤρηται. hr. ib. ὃς et γρ. ὡς. ib. ἐς φρ f, φ.

xiii. Praefigitur persona ὁ παῖς in vd, μ, hr. 3. Ἀλιεῖς. EJ. 25. ἱκανός. λ. ib. ante τί φήσεις praefigitur Φιλόστρατος in iisdem libris. 26. τὸ τοῦ B. φ. ib. λ. με τὸ. 1. λ. μοι τὰ. 2, 3, EJ. ib. κατ' ἀρχὰς. vd. ib. σμικρῶν. 1, J. μικρῶν. 5. ib. διεξίλοιμεν. λ. 27. θηρῶντας om. j. ib. εἴ τι. φ. 28. σμικρὸν. f. ib. ἀκούσει. f. ib. στεφάνειται. l. 29. θύννοις. l, γ, g ut infra. τοὺς θύννους. gu. ib. διὰ μέγεθος. 1. διὰ τὸ μέγεθος. 2, 3, EJ.

γεθος τῆς θήρας. φοιτῶσιν οἱ θύννοι τῇ ἕξω θαλάττῃ παρὰ τοῦ Πόντου γένεσιν ἐν αὐτῷ σχόντες καὶ νομάς τὰς μὲν ἰχθύων, τὰς δὲ ἰλύων καὶ χυμῶν ἐτέρων, οὓς Ἰστρος ἐς αὐτὸν φέρει καὶ Μαίωτις, ὑφ' ὧν γλυκερώτερος καὶ ποτιμώτερος ἄλλης θαλάττης ὁ Πόντος. νέουσι δὲ οἶον στρατιωτῶν φάλαγξ ἐπὶ ὀκτῶ καὶ ἐφ' ἑκατάδεκα καὶ δις τόσοι, καὶ ὑποκνυματίζουσιν ἀλλήλοις, ἄλλος ἄλλῳ ἐπινέοντες, τοσοῦτον βάθος, ὅσον αὐτῶν τὸ εὖρος. ἰδέαι μὲν οὖν, καθ' ἃς ἀλίσκονται, μυρίαί, καὶ 5 γὰρ σίδηρόν ἐστιν ἐπ' αὐτοὺς θήξασθαι καὶ φάρμακα ἐπιπάσαι καὶ σμικρὸν ἤρκεσε δίκτυον, ὅτῳ ἀπόκη καὶ σμικρὸν τι τῆς ἀγέλης, ἀρίστη δὲ ἦδε ἡ θήρα· σκοπιωρεῖται γὰρ τις ἀφ' ὑψηλοῦ του ξύλου ταχὺς μὲν ἀριθμῆσαι, τὴν δὲ ὄψιν ἱκανός, δεῖ γὰρ αὐτῷ πεπηγμέναι μὲν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὴν θάλατταν, ἐκινεῖσθαι δὲ πορρωτάτῳ, κἂν ἐμβάλλοντας τοὺς ἰχθύς ἴδῃ, βοῆς τε ὡς μεγίστης δεῖ αὐτῷ πρὸς τοὺς ἐν τοῖς ἀκατίοις, καὶ τὸν ἀριθμὸν λέγει καὶ τὰς μυριάδας αὐτῶν, οἱ δὲ ἀπο- 10 φράξαντες αὐτοὺς βαθεῖ καὶ κλειστῷ δικτῷ δέχονται λαμπρὰν ἄγρην, ὑφ' ἧς καὶ πλουτεῖν ἔτοιμον τῷ τῆς θήρας ἡγεμόνι. βλέπει πρὸς τὴν γραφὴν ἥδη, κατόψει γὰρ αὐτὰ καὶ δρώμενα· ὁ μὲν σκοπιωρὸς ἐς τὴν θάλατταν βλέπει διαπέμπων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὴν τοῦ ἀριθμοῦ σύλληψιν, ἐν γλαυκῷ δὲ τῷ τῆς θαλάττης ἄνθει τὰ τῶν ἰχθύων χρώματα μέλανες μὲν οἱ ἄνω δοκοῦσιν, ἥττον 15 δὲ οἱ ἐφεξῆς, οἱ δὲ μετ' ἐκείνους ἥδη παραψεύδονται τὴν ὄψιν, εἴτα σκιώδεις, εἴτα ὕδαροί, εἴτα ὑπονοῆσαι, καταβαλίνουσα γὰρ ἐς τὸ ὕδωρ ἡ ὄψις ἀμβλύνεται διακριβοῦν τὰ ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ τῶν ἀλίεων δῆμος ἡδεῖς καὶ ξανθοὶ τὴν χορὰν ὑπὸ τοῦ θέρεσθαι καὶ ὁ μὲν τὴν κώπην ζεύγνυσιν, ὁ δὲ ἐρέττει μάλα διεξωδηκότε τῷ βραχίονι, ὁ δὲ ἐπικελεύεται τῷ πέλας, ὁ δὲ παῖει τὸν μὴ ἐρέττοντα, βοῇ δὲ ἤρται τῶν ἀλίεων, ἐμπεπτοκότων ἥδη τῶν ἰχθύων ἐς τὸ δίκτυον, καὶ τοὺς μὲν ἠρήκασιν, τοὺς δὲ αἰροῦσιν. ἀμηχανοῦντες δέ, ὅ τι χρῆσονται τῷ πλήθει καὶ παρανοοῖγουσι τοῦ δικτύου καὶ 20 συγχωροῦσιν ἐνίοις διαφυγεῖν καὶ διεκπεσεῖν, τοσοῦτον ἐς τὴν θήραν τρυφῶσιν.

ΣΕΜΕΛΗ.

25 ἰδ'. Βροντὴ ἐν εἵδει σκληρῇ καὶ Ἀστραπὴ σέλας ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἰεῖσα πῦρ τε θαραδαῖον ἐξ οὐρανοῦ τυραννικῆς οἰκίας ἐπειλημμένον, λόγου τοιοῦδε, εἰ μὴ ἀγνοεῖς, ἄπτεται· πυρὸς νεφέλη 785 περισχοῦσα τὰς Θήβας ἐς τὴν τοῦ Κάδμου στέγην ῥήγνυται κομάσαντος ἐπὶ τὴν Σεμέλην τοῦ Διός, καὶ ἀπόλλυται μὲν, ὡς δοκοῦμεν, ἡ Σεμέλη, τίττεται δὲ Διόνυσος, οἶμαι, νῆ Δία, πρὸς 25 τὸ πῦρ, καὶ τὸ μὲν τῆς Σεμέλης εἶδος ἀμυδρὸν διεκφαίνεται λούσης ἐς οὐρανόν, καὶ αἱ Μοῦσαι αὐτὴν ἐκεῖ ἄσονται, ὁ δὲ Διόνυσος τῆς μὲν μητρὸς ἐκθρόσκει θαραλείσης τὴν γαστέρα, τὸ δὲ πῦρ ἀχλυῶδες ἐργάζεται φαιδρὸς αὐτός, οἶον ἀστὴρ τις, ἀστράπτων. διασχοῦσα δὲ ἡ φλόξ ἄντρον τῷ Διονύσῳ σκιαγραφεῖ παντὸς ἥδιον Ἀδρυγίου τε καὶ Λυδίου, ἑλικές τε γὰρ περὶ αὐτὸ τεθῆλασι

1. θαλάττη. 1. J. θαλάσση. 5. ib. γένεσιν. 2. ἰστρος. C, J. ὁ ἰστρος. E. ib. ἐν. ψ. εἰς. 5. 3. γλυκύτερος. f. vd. ib. ὁ om. 4. τόσος. vd. 5. τοσοῦτο. br. τοσοῦτον αὐτῷ τὸ β. p. 2955. ib. καὶ ἃς. φ. καθ' οὓς. p. 2955. 6. καὶ σμικρὸν ἤρκεσε — ἀγέλης. v. ib. οὐτῶ. 2. ib. σμικρὸν τι. 1 (v), J. μικρὸν. 5. 7. ἥδε om. br, gu. ib. σκοπιωρεῖται — θάλατταν. v. ib. ὑψηλοῦ του ξ. v. ὑψηλοῦ. 5. 8. μὲν om. gu. ib. ἐς. p. J. εἰς. v. 5. ib. πεπηγμέναι. γ. 9. θάλασσαν. vd, γ, g, gu. ib. ἐξιν. τε. p, φ. ib. ἐμβάλλοντας. vd. ib. ἴδοι. 1. 10. δεῖ αὐτῷ. f, p. αὐτῷ δεῖ. 2, 3, EJ. 11. βαθὺ. j. ib. κλειτῷ. v. κλυστῷ. 2. 12. καὶ δρ. 2. 13. θαλάσσαν. φ. vd. 14. θαλάσσης suprase. tt. γ. ib. τὰ δὲ τῶν — ἀμβλύνεται. v. ib. ἄθρει τὰ sive πάντα τὰ velit J. ib. χρώματα. μέλανες disting. J. ib. ἥττονες δ' οἱ. v, f. (δὲ. f.) ἥττον δ' οἱ. vd. 15. ὕδαρεις ὑπονοῆσαι. v. 16. γὰρ om. v. ib. διακρυβοῦν. φ. ib. ἐν αὐτῇ. vd. 18. κελύει. ψ. 19. ἐμπεπτοκότων. 2. 20. παραλίσουσι. ψ. 21. τρυφῶσι. E.

xiv. 22. εἶδη. g. εἶδει et η suprase. γ. ib. ἀστραπή. E. ib. κατὰ τῶν. o. ib. ἰεῖσα. vd. ε. 23. τυραννικῆς. γ. ib. ἄπτεσθαι. 2. 24. περισχοῦσα. φ. 25. ὡς δοκουμένη Σεμέλη. φ. ὡς δοκουμένη Σελήνη. vd. ὡς δοκουμένη ἡ Σ. f. ὡς δοκοῦσα. 2. ib. ὁ Διόνυσος. m, o. 26. διεκφαίνεται. φ. διαφαίνεται. 5. (f.) ib. ἐς τὸν. μ, EJ. ib. αἱ Μ. ἄσονται ἐκεῖ αὐτὴν. 2. ἐς αὐτὴν m, o. 27. ἐκθρόσκει. m, o. ib. τὸ πῦρ. 2. 28. Fo: φαιδρὸν αὐτός. ib. ἀπεστράπτων. f. ib. ἄντρον τι. 1, J. ἄντρον. 5. 29. σκιαγραφεῖ. vd. διαγράφει. 2. Ἀδρυγίου. φ et μ ante corr. a, i. ib. ἑλικές — ἄμπλοιοι. v. ib. ἑλικές γὰρ. γ. ib. τε καὶ περὶ. i, o, m. ib. περὶ αὐτὸ. f, φ, vd, l et 2 praeter p 1761 περὶ αὐτῷ. 5.

24, 25. p. 784, 785. 1, 14.

καὶ κιττοῦ κόρυμβοι καὶ ἤδη ἄμπελοι καὶ θύρσου δένδρα οὕτω τι ἐκούσης ἀνασχόντα τῆς γῆς, ὥς
 καὶ τῷ πυρὶ εἶναι ἕνα. καὶ οὐ γὰρ θαυμάζειν, εἰ στεφανοῖτο πῦρ ἐπὶ τῷ Διονύσῳ ἢ γῇ, ἢ γε
 καὶ συμβακχεύσει αὐτῷ καὶ οἶνον ἀφύσσειν ἐκ πηγῶν δώσει γάλα τε οἶον ἀπὸ μαζῶν ἔλκειν τὸ
 μὲν ἐκ βώλου, τὸ δὲ ἐκ πέτρας. ἄκουε τοῦ Πανός, ὥς τὸν Διονύσον ᾄδειν ἔοικεν ἐν κορυφαῖς
 5 τοῦ Κιθαιρώνος, ὑποσκικριτῶν εὖιον. ὁ Κιθαιρὼν δὲ ὀλοφύρεται ἐν εἵδει ἀνθρώπου τὰ μικρὸν ὕστε-
 ρον ἐν αὐτῷ ἄχῃ καὶ κιττοῦ φέρεי στέφανον ἀποκλίνοντα τῆς κεφαλῆς, στεφανοῦνται γὰρ δὴ αὐτῷ
 σφόδρα ἄκων, ἐλάτην τε αὐτῷ παραφυτεύει Μέγαιρα καὶ πηγὴν ἀναφαίνει ὕδατος ἐπὶ τῷ Ἀκταίω-
 νος, οἶμαι, καὶ Πενθέως αἵματι.

ΑΡΙΑΔΝΗ.

ιε'. Ὅτι τὴν Ἀριάδην ὁ Θησεὺς ἄδικα δρῶν — οἱ δ' οὐκ ἄδικά φασιν, ἀλλ' ἐκ Διονύσου — 26
 10 κατέλιπεν ἐν Δίᾳ τῇ νήσῳ καθεύδουσαν, τάχα πον καὶ τίτθης διακήκας, σοφαὶ γὰρ ἐκείναι
 786 τὰ τοιαῦτα καὶ δακρύουσιν ἐπ' αὐτοῖς, ὅταν ἐθέλωσιν. οὐ μὴν δέομαι λέγειν, Θησέα μὲν εἶναι
 τὸν ἐν τῇ νήῳ, Διονύσον δὲ τὸν ἐν τῇ γῇ, οὐδ' ὥς ἀγνοοῦντα ἐπιστρέφοιμ' ἂν ἐς τὴν ἐπὶ τῶν
 πετρῶν, ὥς ἐν μαλακῷ κεῖται τῷ ὕπνῳ. οὐδὲ ἀπόρησιν τὸν ζωγράφον ἐπαινεῖν, ἀφ' ὧν καὶ ἄλλος
 ἐπαινοῖτο, ὁ δὲ γὰρ ἅπαντι καλὴν μὲν τὴν Ἀριάδην γράφειν, καλὸν δὲ τὸν Θησέα, Διονύσου
 15 τε μυρία φάσματα τοῖς γράφειν ἢ πλάττειν βουλομένοις, ὧν καὶ μικροῦ τύχη τις, ἥρῃκε τὸν θεόν.
 καὶ γὰρ οἱ κόρυμβοι στέφανος ὄντες Διονύσου γνώρισμα, καὶ τὸ δημιούργημα φαύλως ἔχῃ, καὶ
 κέρας ὑπεκφυόμενον τῶν κροτάφων, Διονύσον δηλοῖ καὶ παρδάλις ὑπεκφαινομένη αὐτοῦ τοῦ θεοῦ
 σύμβολον. ἀλλ' οὐτός γε ὁ Διονύσος ἐκ μόνου τοῦ ἐρᾶν γέγραπται· σκευὴ μὲν γὰρ ἡνθισμένη καὶ
 θύρσοι καὶ νεβρίδες, ἔριπται ταῦτα ὥς ἔξω τοῦ καιροῦ, καὶ οὐδὲ κυμβάλοις αἱ βέκχαι χρῶνται
 20 νῦν, οὐδὲ οἱ σάτυροι αὐλοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ὁ Πᾶν κατέχει τὸ σκίρτημα, ὥς μὴ διαλύσειε τὸν ὕπνον
 τῆς κόρης, ἄλουργίδι τε στείλας ἑαυτὸν καὶ τὴν κεφαλὴν ῥόδοις ἀνθίσας ἔρχεται παρὰ τὴν Ἀριά-
 δην ὁ Διονύσος, μεθύων ἔρωτι, φησὶν [περὶ τῶν ἀκρατῶς ἐρώντων] ὁ Τῆιος· ὁ Θησεὺς δὲ ἐρᾷ
 μὲν, ἀλλὰ τοῦ τῶν Ἀθηναίων καπνοῦ, Ἀριάδην δὲ οὔτε οἶδεν ἔτι, οὔτε ἔγνω ποτέ, φησὶ δ' αὐτὸν
 ἐκλελῆσθαι καὶ τοῦ Λαβυρίνθου, καὶ μηδὲ εἰπεῖν ἔχειν, ἐφ' ὅτῳ ποτὲ ἐς τὴν Κρήτην ἐπλευσεν, 27
 25 οὕτω μόνον τὰ ἐκ πρώτης βλέπει. ὅρα καὶ τὴν Ἀριάδην, μᾶλλον δὲ τὸν ὕπνον· γυνὴ μὲν ἐς
 ὀμφαλὸν τὰ στέρνα ταῦτα, δέσῃ δὲ ὑπὲρ καὶ ἀπαλὴ φάρυγξ, μασχάλη δὲ ἡ δεξιὰ φανερά πᾶσα,
 787 ἢ δὲ ἐτέρᾳ χεὶρ ἐπικείται τῇ χλαίνῃ, μὴ αἰσχύνῃ τι ὁ ἄνεμος. οἶον, ὃ Διονύσε, καὶ ὥς ἡδὺ τὸ
 ἄσθημα. εἰ δὲ μῆλων ἢ βοτρυῶν ἀπόξει, φιλήσας ἐρεῖς.

1. κόρυμβοι. v. ib. οὕτω τι. f, φ, λ, J. οὕτω τοι. g. ib. ἐκούσης om. br. add. rec. m. 2. καὶ. J. καί. g. ib. ἐστε-
 φανοῖτο. λ. εἰ στεφανοῖ τὸ. g. Sc: εἰ στεφανοῖτο. 3. συμβακχεύει. l. ib. ἀναφύσει. λ. ib. ἐκ πηγῶν. 1, λ, γ, g, ψ, J.
 ἐκ τῶν πηγῶν. g. ib. οἶνον ἀπὸ. γ. 4. ἐν κορυφαῖς. 1. ἐν ταῖς κ. 2, 3, EJ. 5. ὑποσκικριτῶν. f. ὑποσκικριτῶν. λ.
 ib. ὕστερον αὐτῷ. l. 6. ἄχῃ. f. ib. ἀποκλίνοντα. l. 7. ἐλάτην αὐτῷ. 2. ib. πηγὴν οἶμαι. vd, nec deest ibi ver-
 bum ante καὶ Πενθέως. ib. ἀναφαίνει ὕδατος. om. λ.

xv. 9. ὅτε. vd. ib. τὴν Ἀριάδην — καθεύδουσαν. v. ib. οἷδ'. μ, E. 10. ἐν Δίᾳ. f. ib. διακήκας. f, p, J.
 ἀκήκας. vd, φ, 2, 3, E. ib. γὰρ om. 2. (br. add. rec. m.) 12. οὐδαμῶς. λ. ib. τῶν πετρῶν. om. λ. 13. οὐδὲ — ἐπαι-
 νοῖτο. v. ib. οὐδὲ. v et br. οὐδ'. g. ib. ἄλλο. v. 14. καλὸν — γράφειν om. f. 15. πλ. βουλομένοις. f et p ante
 corr. πλ. δυναμένοις. g. ib. τύχοι. l. 16. ἔχοι. 1. 17. Διονύσος. i, m. ib. αὐτοῦ. f. 19. νεβρίδες. br, γ, g. ib. ἔριπται. φ.
 20. Πᾶν. λ. 21. ἄλλουργ. f, p, λ. ib. τε στείλας. f, p. δὲ στείλας. g. (δὲ om. p 2955.) ib. ἐφάνη τὴν κεφαλὴν ῥόδοις ἀνθίσας.
 Aristaenel. II, 19, p. 185 ed. B. ib. ῥόδων. φ. ib. ἀνθίσας. f, p. ἀνθίσας. gu. ib. ἔρχεται — Τῆιος. v. ib.
 περὶ. f, vd. 22. ἔρωτι. 1, J. μ. τῷ ἔρωτι. 2, 3, E. ib. μεθύων ἔρωτι. μεθύων ἔρωτι φησὶ περὶ τῶν ἀκρατῶς ἐρών-
 των ὁ Τῆιος. Verba π. τ. ἀκρ. ἐρ. inclusi ut glossema. καὶ φησὶ. vd. ib. ὁ Τῆιος. 1, (v) γ, g, gu, ψ, J. Τῆιος.
 2, β, E. ib. ὁ ante Θησεὺς om. φ. ib. δὲ om. λ. 23. πόποτε. λ. ib. ἐκλελ. ὑπὸ τοῦ A. 2. 24. καὶ ante μηδὲ om.
 ρας

l, o. ib. τὴν om. ψ. ib. πρώτης f, vd, φ et p, ubi πρώτης. 25. ἐς ὀμφ. om. φ. ἐς ὀμφαλοῦ. p 2955. ib. τὰ
 στέρνα. 2, β. στέρνα. g. 26. δέσῃ ὑπὲρ. λ, p 2955. 28. φιλήσαι. f.

26, 27. p. 786, 787. 1, 15.

ΠΑΣΙΦΑΗ.

15. Ἡ Πασιφάη τοῦ ταύρου ἐρᾷ καὶ ἱκετεύει τὸν Δαίδαλον σοφίσασθαι τινα πειθῶ τοῦ θη-
ρίου, ὃ δὲ ἐργάζεται βοῦν κοίλην παραπλησίαν ἀγελαία βοὶ τοῦ ταύρου ἐθάδι. καὶ ἥτις μὲν ἡ
εὐνὴ σφῶν ἐγένετο, δηλοῖ τὸ τοῦ Μινωταύρου εἶδος, ἀτόπως συντελεσθὲν τῇ φύσει, γέγραπται δὲ
οὐχ ἡ εὐνὴ νῦν, ἀλλ' ἐργαστήριον μὲν τοῦτο πεποιήται τῷ Δαιδάλῳ, περιέστηκε δὲ αὐτὸν ἀγαλ-
ματα τὰ μὲν ἐν μορφαῖς, τὰ δὲ ἐν τῷ διορθοῦσθαι, διαβεβηκότα ἤδη καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ τοῦ βαδί-
ζειν, τοῦτο δὲ ἄρα ἡ πρὸ Δαιδάλου ἀγαματοποιία οὐπὼ ἐς νοῦν ἐβέβλητο. αὐτὸς δὲ ὁ Δαίδαλος
ἀττικίζει μὲν καὶ τὸ εἶδος ὑπέροσον τι καὶ ἔννοον βλέπων, ἀττικίζει δὲ καὶ αὐτὸ τὸ σχῆμα, φαιδόν
γὰρ τρίβωνα τοῦτον ἀμπέχεται προσγεγραμμένης αὐτῷ καὶ ἀνυποδησίας, ἥ μάλιστα δὴ οἱ Ἀττικοὶ
κοσμοῦνται. κἀκίηται δὲ ἐφ' ἀρμονίᾳ τῆς βοῦς καὶ τοὺς ἔρωτας ξυνεργοὺς ποιεῖται τοῦ μηχανήμα-
28 τος, ὡς Ἀφροδίτης τι αὐτῷ ἐπιδεῖν. ἐναργεῖς μὲν τῶν ἐρώτων καὶ οἱ τὸ τρύπανον, ὃ παῖ, στρέφον-
τες, καὶ, νῆ Δί', οἱ τῷ σκεπάρνῳ λεαίνοντες τὰ μήπω ἠκριβωμένα τῆς βοῦς καὶ οἱ σταθμώμενοι
τὴν ξυμμετρίαν, ἐφ' ἧς ἡ δημιουργία βαίνει, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ πρίονος ἔννοιαν τε ὑπερβεβλήκασι πᾶ-
σαν καὶ σοφίαν, ὁπόση χειρὸς τε καὶ χρωμάτων. σκοπεῖ γὰρ πρίων ἐμβέβληται τῷ ξύλῳ καὶ διη-
κται αὐτοῦ ἤδη, διάγουσι δὲ αὐτὸν οὗτοι οἱ ἔρωτες ὁ μὲν ἐκ τῆς γῆς, ὁ δ' ἀπὸ μηχανῆς ὀρθου-
μένῳ τε καὶ προνεύοντε. τουτὶ δὲ ἐναλλάξ ἡρώμεθα, ὁ μὲν γὰρ νένευκεν ὡς ἀναστησόμενος, ὁ δὲ
15 ἀνέστηκεν ὡς νεύσων, καὶ ὁ μὲν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τὸ στέρον ἀναπέμπει τὸ ἄσθμα, ὁ δ' ἀπὸ τοῦ
μετεώρου καὶ τὴν γαστέρα πίμπλαται κάτω συνερείδων τῷ χεῖρε. ἡ Πασιφάη δὲ ἔξω περὶ τὰ βου-
κόλια περιαθρεῖ τὸν ταῦρον, οἰομένη προσάξεσθαι αὐτὸν τῷ εἶδει καὶ τῇ στολῇ θεῖόν τε ἀπολαμ-
πούσῃ καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἴσιν, βλέπει τε ἀμήχανον, καὶ γὰρ γινώσκει, ὅποιον ἐρᾷ, καὶ περιβάλλειν
τὸ θηρίον ὥρμηκεν, ὁ δὲ τῆς μὲν οὐδὲν ξυνίησι, βλέπει δὲ τὴν ἑαυτοῦ βοῦν. γέγραπται δὲ ὁ μὲν
20 ταῦρος ἀγέρωχός τε καὶ ἡγεμὼν τῆς ἀγέλης, εὐκέρως τε καὶ λευκὸς καὶ βεβηκὼς καὶ βαθὺς τὴν
φάρυγγα καὶ πῖον τὸν αὐχένα καὶ ἱλαρὸν βλέπων ἐς τὴν βοῦν, ἡ δὲ ἀγελαία τε καὶ ἄνετος καὶ
λευκὴ πᾶσα ἐπὶ μελαίνῃ τῇ κεφαλῇ, ἀπαξιοῖ δὲ τὸν ταῦρον, σκῆπτρον γὰρ ὑποφαίνει κόρης δὴ
τινὸς ὑποφευγούσης ἐραστοῦ ὕβριν.

ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑ.

15. Ἡ μὲν ἐκπληξίς ἐπ' Οἰνομάῳ πῶ Ἀρκάδι, οἱ δὲ ἐπ' αὐτῷ βοῶντες, ἀκούεις γὰρ πον,
ἥ τε Ἀρκαδία ἐστὶ καὶ ὁπόσον ἐκ τῆς Πελοποννήσου. πέπτωκε δὲ συντριβὲν τὸ ἄρμα τέχνη Μυρ-
25

xvi. 1. τινα τοῦ θηρίου πειθῶ. ψ et gu (ubi πειθῶ.) 2. μὲν om. vd. 3. ἡ εὐνὴ σφῶν. 1 (φ om. ἡ.) σφῶν ἡ
εὐνὴ. 2, 3, EJ. ib. Μινωταύρου. λ, J. Μινωταύρου (μινωταύρου. gu.) 5. ib. συντελεσθὲν. f et p, ubi γρ. συντελεσθὲν.
4. νῦν om. 2. ib. τοῦ Δαιδάλου. vd. ib. περιέστη. p, vd. δὲ αὐτὸν. l. δὲ αὐτῷ. f, vd, p, μ, br, β, γ, λ. δὲ αὐτό.
φ, p 1761, g, gu. δ' αὐτό. E. 5. βεβηκὼτα. f, p. ib. καὶ om. λ. ἀπαγγέλλει. i, m, o. 6. τοῦτο. f, vd. τοῦ τὸ. p.
τουτὶ. 5. ib. ἐς. p. ib. ἐμβέβλητο. φ. 7. αὐτὸ σχῆμα. 1. 8. προγεγρ. φ. ib. μάλ. δεῖ. λ. 9. δ' ἐφ' α. vd. ib. καὶ —
μηχανήματος om. λ. 10. τί αὐτῷ δεῖν ἐπιδεῖν. f. τί αὐτῶν. ἐπιδεῖν. φ. τι αὐτῷ ἐπιδεῖν. corr. sec. m. ἐπιδεῖν. vd.
An: τι αὐτῷ ἐπιδεῖν? αὐτό. λ. ib. ἐνεργεῖ σοι. λ. ib. ἐρώτων. φ, λ. ib. τρίπ. αὐτῷ στρ. vd. 11. νῆ Δί' οἱ. f.
νῆ Δία, οἱ. 5. 12. ὥσπερ οἱ ἄριστοι τῶν ἀγαματοποιῶν σταθμῶνται τὴν ξυμμετρίαν, ἐφ' ἧς ἡ δημιουργία διαβαί-
νει. Isid. Pel. p. 615, 2. ib. ἐφ' οἷς. f. 13. χρωμάτων. f. χρωμάτων. gu. ib. πρίων ἐμβ. τῷ ξύλῳ. 1. τῷ ξ. πρ.
ἐμβ. 5. ib. τοῦ ξύλου, suprasc. term. dativi. p. ib. διήκει. 1. διήκται. 2, 3, EJ. 14. αὐτῷ ἤδη. f. ib. ἀπὸ με-
τεώρου. o. ib. τῆς om. p. ib. ὀρθοῦμενοι — προνεύοντες. λ, p 2955. 15. προσνεύοντε. f, p. l. προνεύοντι. vd. ib. ἐναλλάξ. φ.
ib. ἡγούμεθα. f, vd, p. 17. συνερείδων. 1. ξυνερείδων. 5. ib. τὸ χεῖρε. λ, m, o. ib. δὲ om. φ. 18. προσάξεσθαι.
1, λ, γ, ψ, J. προσάξασθαι. 1, j, gu, g, β. προσάξει. 2, φ, E. ib. αὐτὸν om. J. ib. θεῖόν τι malit J. 19. βλέπει
δὲ. J. ib. ὁποῖον. λ. ib. γινώσκει τε. g. 20. ὥρμηκεν. E. ib. οὐδὲν om. j, ψ, p 2955. ib. τῆς ὁδοῦ. l. 21. εὐ-
κερος. λ. ib. λεπτός. vd. ib. βεβηκὼς ἤδη. f, p. ib. τὸν φαρ. vd. 23. ἀπαξιοῖ τε. 2.

xvii. Ἰπποδάμεια C, praeter μ, br: Οἰνομάχος et γ, g: Πέλοψ. Πέλοψ ἡ Ἰπποδάμεια. EJ. 25. Ἀρκαδία ἐστὶ.
1, J. Ἀρκαδία. 2, 3, E. 26. τῆς om. l. ib. τὸ om. p 2955.

τίλου, τὸ δὲ ἵππων σύγκειται τεττάρων, τουτὶ γὰρ ἐς μὲν τὰ πολεμικὰ οὕτω ἐθαρσείτο, οἱ δὲ ἀγῶ- 29
νες ἐγίνωσκόν τε αὐτὸ καὶ ἐτίμων, καὶ οἱ Λυδοὶ δὲ φιλιππότατοι ὄντες ἐπὶ μὲν Πέλοπος τέ-
789 θριπποὶ τε ἦσαν καὶ ἤδη ἀρματῖται, μετὰ ταῦτα δὲ τετραρρύμον τε ἤψαντο καὶ λέγονται πρῶτοι
τοὺς ὀκτὼ σχεῖν. ὅρα, παῖ, τοὺς μὲν τοῦ Οἰνομάου, ὡς δεινοὶ τέ εἰσι καὶ σφοδροὶ ὀρμηθεῖσι λύ-
της τε καὶ ἀφροῦ μεστοί, τουτὶ δὲ περὶ τοὺς Ἀρκάδας εὐροῖς ἂν μάλιστα, καὶ ὡς μέλανες, ἐπειδὴ
ἐπ' ἀτόποις καὶ οὐκ εὐφήμοις ἐξεύγνυντο, τοὺς δὲ τοῦ Πέλοπος, ὡς λευκοὶ τέ εἰσι καὶ τῇ ἡνία
πρόσφοροι πειθοῦς τε ἐταῖροι καὶ χρημετίζοντες ἡμερόν τι καὶ εὐξύνετον τῆς νίκης, τὸν τε Οἰνό-
μαον, ὡς ἴσα καὶ Διομήδης ὁ Θραξ βαρβαρὸς τε κεῖται καὶ ὦμος τὸ εἶδος. οἶμαι δὲ οὐδὲ τῷ Πέ-
λοπι ἀπιστήσεις, ὡς Ποσειδῶν ποτε αὐτὸν ἠγάσθη τῆς ὥρας οἰνοχοοῦντα ἐν Σιπύλῳ τοῖς θεοῖς
10 καὶ ἀγασθεῖς ἀνέθηκεν ἐς τουτὶ τὸ ἄρμα μειράκιόν γε ἦδη ὄντα. τὸ δὲ ἄρμα ἴσα τῇ γῇ τὴν θά-
λατταν διαστέλχει, καὶ οὐδὲ θάνις ἀπ' αὐτῆς πηδᾷ ἐς τὸν ἄξονα, βεβαία δὲ καὶ τῇ γῇ ἐοικυῖα ὑπό-
κεῖται τοῖς ἵπποις. τὸν μὲν οὖν δρόμον ὁ Πέλοψ τε καὶ ἡ Ἱπποδάμεια νικῶσιν ἐφεστηκότε ἄμφω
τῷ ἄρματι κἀκεῖ συζυγόντες, ἀλλήλων δὲ οὕτως ἠτησθόν, ὡς ἐν ὀρμῇ τοῦ περιβάλλειν εἶναι. ἔσταλ-
ται δὲ ὁ μὲν τὸν Λυδῖόν τε καὶ τὸν ἄβρὸν τρόπον ἡλικίαν τε καὶ ὥραν ἄγων, ἣν καὶ μικρῷ πρό-
15 σθεν εἶδες, ὅτε τοὺς ἵππους τὸν Ποσειδῶνα ἐξήτει, ἡ δ' ἔσταλται τὸν γαμικὸν τρόπον ἄρτι τὴν
παρειὰν ἀνακαλύπτουσα, ὅτε ἐς ἀνδρὸς ἦκειν νενίκηται. πηδᾷ καὶ Ἀλφειὸς ἐκ τῆς δίνης κοτίνου
τινὰ ἐξαίρων στέφανον τῷ Πέλοπι προσελαύνοντι τῇ ὄχθῃ. τὰ δὲ ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ σήματα οἱ
μνηστῆρες ἐκεῖ ἐθάπτοντο, οὓς ἀποκτείνων ὁ Οἰνόμαος ἀνεβάλλετο τὸν τῆς θυγατρὸς γάμον ἐπὶ 30
τρισκαίδεκα ἡδὴ νέοις. ἀλλὰ ἡ γῇ νῦν ἄνθη φύει περὶ τοῖς σήμασιν, ὡς μετέχοιεν τι κἀκεῖνοι τοῦ
20 στεφανοῦσθαι δοκεῖν ἐπὶ τῇ τοῦ Οἰνομάου δίκῃ.

ΒΑΚΧΑΙ.

790 οἷ. Γέγραπται μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὰ ἐν τῷ Κιθαιρῶνι, βακχῶν χοροὶ καὶ ὑποῖνοι πέτραι καὶ
νέκταρ ἐκ βοτρυῶν καὶ ὡς γάλακτι τὴν βῶλον ἡ γῇ λιπαίνει, καὶ ἰδοῦ, κίττος ἔρπει καὶ ὄφεις
ὀρθοὶ καὶ θύρσοι καὶ δένδρα, οἶμαι, μέλι στάζοντα. καὶ ἦδε σοι ἡ ἐλάτῃ χαμαὶ γυναικῶν ἔρ-
γον ἐκ Διονύσου μέγα, πέπτωκε δὲ τὸν Πενθεῖα ἀποσεισάμενη ταῖς βάκχαις ἐν εἶδει λέοντος, αἱ
25 δὲ καὶ ξαίνουσι τὸ θήραμα μήτηρ ἐκείνη καὶ ἀδελφαὶ μητρὸς αἱ μὲν ἀπορρηγνύσαι τὰς χεῖρας,
ἡ δὲ ἐπισπῶσα τὸν υἱὸν τῆς χαίτης. εἰποῖς δ' ἂν, ὡς καὶ ἀλαλάζουσιν, οὕτως εὖιον αὐταῖς τὸ ἄσθμα.
Διόνυσος δὲ αὐτὸς μὲν ἐν περιωπῇ τούτων ἔστηκεν ἐμπλήσας τὴν παρειὰν χόλον, τὸν δὲ οἶστρον
προσβακχεύσας ταῖς γυναιξίν· οὔτε ὁρῶσι γοῦν τὰ δρώμενα καὶ ὁπόσα ἰκετεύει ὁ Πενθεύς, λέοντος
ἀκούειν φασὶ βρυχωμένου. ταυτὶ μὲν τὰ ἐν τῷ ὄρει, τὰ δὲ ἐγγὺς ταῦτα, Θῆβαι ἤδη καὶ Κάδμου στέγη

1. σύγκειται. 1. ψ. ξυγκ. 5. ib. τεσσάρων. vd. ib. θαρσείται. vd. ib. ἀγῶνες om. γ. g, p 2955. 2. αὐτόν. λ. ib. τε ὄντες. gu. Πέλοπι. vd. 3. Fo: ἦδη καὶ. ib. μετὰ ταῦτα δὲ. 4. μετὰ δὲ ταῦτα. 2, 3, EJ. ib. τετραρρύμον. 1. τετραρ-
ρύμον. m. o. ib. λέγεται. 1. ib. ἐν τοῖς. vd. ubi sec. m. πρῶτοι. 5. ἂν om. 1. 6. λευκός τε. g. ib. τὴν ἡνίαν. gu. ib. πειθοῦς
δὲ J, nescio unde. s. ἴσα. vd. ib. βαρβαρὸς τε. f. J. βαρβαρος. 5. 9. οἰνοχοῦντα. br. corr. rec. m. 10. ἀγασθεῖς om. λ. ib. τε
ἦδη. f. ψ. ib. ἴσα. vd. ib. θάλατταν. f. θάλασσαν. 5. 11. ἀπ' αὐτῆς. p. vd. ἐπ' αὐτῆς. f. ἐξ αὐτῆς. 5. ib. δὲ τῇ. 1. 12. ἡ om.
br. 13. οὗτοι. 1. ib. ἔσταλται — τρόπον. v. 14. τε om. l. ib. καὶ τὸν ἄβρὸν. v. f. vd. καὶ ἄβρὸν. 5. ib. ἦν καὶ μι-
κρῷ. f. J. καὶ μικρῷ. p. ἦν μικρῷ. 2, 3, E. 15. ὅτι. br. ὁπότε. λ. ib. τὸν Ποσειδῶνα. 1, μ, β, J. τῷ Ποσειδῶνι.
λ. τὸν Ποσειδῶ. 5. ib. ἐξήτει. J conj. ἐξήτει. 5. ib. ἄρτον. p 2955. 16. ἐς τὸν. γ. g. J. ib. νενίκηται. λ. νενί-
κηκε. 5. 18. τὰ δὲ — ἐθάπτοντο. v. 19. τρισκαίδεκα. 1, λ, ψ, p 1760, 2955, J. τρεῖς καὶ δέκα. γ. τρισκαίδεκα. g.
τρεῖςκαίδεκα. gu. p. τρεῖς καὶ δέκα. μ, br, p 1761, β, E. ib. νέους. 2, o. ib. περὶ. f. παρὰ. 5. ib. ὥστε br, ubi
te del. sec. m. 20. δοκεῖν del. vd. sec. m. ib. τῇ om. J. ib. δίκῃ. 1. νίκῃ. 2, 3, EJ.

xviii. Βάκχαι. f. p, vd, matr. p 1760, 1761, 2562, p. Πενθεύς. Βάκχαι. l. Πενθεύς. 5. 21. ἐν Κιθαιρῷ. p 2955.
22. τὸν βῶλον. f. 2. (p 2955.) 23. θύρσοι καὶ δένδρα 2 praeter p 2955 et p 1760 (ubi om. καὶ θύρσοι καὶ.) Idem
conj. Heyne Op. V, 62. ib. στάζοντα. p 2955. ib. ἦδε σοι ἡ ἐλ. f, μ, p 1761. ἦδὲ σοι ἐλ. p 2955. ἦδὺς σοι ἐλ.
p 1760. ἡ om. 5. 25. ἀπορρηγνύσαι p. ἀπορρηγνύσαι. f. 12. ἀπορρηγνύσαι. br. λ. ἀπορρηγνύσαι. o. 26. καὶ ὡς. f. ib. ἀλλά-
ζουσιν. g. ἀλαλάζουσιν. p 2955. ib. εὖιον. br. 27. δὲ om. p 2955. ib. περιωπῇ. p. λ. ib. τὸ δὲ. λ. ib. ἰστέρον. λ.
28. ἰκετεύει Πενθεύς. vd. 29. φησί. f. ib. Θῆβαι ἦδη. 1. ἦδη Θῆβαι. 2, 3, EJ. (ἦδη om. p 1761.)

καὶ θοῖνος ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ καὶ συναρμόττουσιν οἱ προσήκοντες τὸν νεκρόν, εἴ πη σωθείη τῷ τάφῳ. πρόκειται καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ Πενθέως οὐκέτι ἀμφίβολος, ἀλλ' οἷα καὶ τῷ Διονύσῳ ἐλεῖν, νεωπάτη 791 καὶ ἀπαλὴ τὴν γένυν καὶ πυρσὴ τὰς κόμας, ἃς οὔτε κίττος ἤρπεν οὔτε σμίλακος ἢ ἀμπέλου κλῆμα οὔτε αὐλὸς ἐσεισέ τις οὔτε οἶστρος. ἐρρῶννυτο μὲν ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐρρῶννυν αὐτάς, ἐμαίνετο δὲ αὐτὸ τὸ μὴ μετὰ Διονύσου μαίνεσθαι. ἐλεεινὰ καὶ τὰ τῶν γυναικῶν ἡγώμεθα, οἷα μὲν γὰρ ἐν 5 τῷ Κιθαιρῶνι ἡγρόμεσαν, οἷα δὲ ἐνταῦθα γινώσκουσιν! ἀπολέλοιπε δὲ αὐτάς οὐχ ἡ μανία μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ δῶμη, καθ' ἣν ἐβάκχευσαν. κατὰ μὲν γὰρ τὸν Κιθαιρῶνα ὄρες, ὡς μεστὰ τοῦ ἔθλου φέρονται συνεξαίρουσαι τὴν ἡγῶν τοῦ ὄρους, ἐνταῦθα δὲ καθίστανται καὶ ἐς νοῦν τῶν βεβακχευμένων ἤκουσιν, ἱξάνουσαι τε κατὰ τῆς γῆς τῆς μὲν ἐς γόνατα ἢ κεφαλὴ βρίθει, τῆς δὲ ἐς ὤμον, ἢ δ' Ἀγανὴ περιβάλλειν μὲν τὸν ὕδιν ὠρηκε, θιγεῖν δὲ ὀκνεῖ. προσμέμικται δ' αὐτῇ 10 τὸ τοῦ παιδὸς αἷμα τὸ μὲν ἐς χεῖρας, τὸ δὲ ἐς παρειάν, τὸ δὲ ἐς τὰ γυνὰ τοῦ μαζοῦ. ἢ δὲ Ἀρμονία καὶ ὁ Κάδμος εἰσὶ μὲν, ἀλλ' οὐχ οἷοι περ ἦσαν, δράκοντες γὰρ ἦδη ἐκ μηρῶν γίνονται, καὶ φολὶς ἦδη αὐτοὺς ἔχει, φροῦδοι πόδες, φροῦδοι γλουτοί, καὶ ἡ μεταβολὴ τοῦ εἶδους ἔρπει ἄνω. οἱ δὲ ἐκπλήττονται καὶ περιβάλλουσιν ἀλλήλους, οἷον ξυνέχοντες τὰ λοιπὰ τοῦ σώματος, ὡς ἐκεῖνα γοῦν αὐτοὺς μὴ φύγη.

15

ΤΥΡΡΗΝΟΙ.

18'. Ναὺς θεωρεῖς καὶ ναὺς ληστρική. τὴν μὲν Διόνυσος εὐθύνει, τὴν δ' ἐμβεβήκασι Τυρρηνοὶ λησταὶ τῆς περὶ αὐτοὺς θαλάττης. ἢ μὲν δὴ ἱερὰ ναὺς βακχεύει ἐν αὐτῇ ὁ Διόνυσος καὶ ἐπιρροθοῦσιν αἱ βάκχαι, ἄρμονία δὲ, ὁπόση ὀργιάζει, κατηχεῖ τῆς θαλάττης, ἢ δὲ ὑπέχει τῷ Διόνυσῳ τὰ ἐαυτῆς νῶτα, καθάπερ ἡ Ἀνδῶν γῆ, ἢ δὲ ἑτέρα ναὺς μαίνονται καὶ τῆς εἰρεσίας ἐκλαιν- 792 θάνονται, πολλοῖς δὲ αὐτῶν καὶ ἀπολώλασιν ἦδη αἱ χεῖρες. τίς ἢ γραφή; τὸν Διόνυσον, ὦ παῖ, 20 λοχῶσι Τυρρηνοὶ λόγον ἐς αὐτοὺς ἤκοντος, ὡς θῆλός τε εἴη καὶ ἀγύρτης καὶ χρυσοῦς τὴν ναῦν ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ πλούτου γύναιά τε αὐτῷ ὁμαρτολή Ἀνδία καὶ σάτυροι καὶ αὐληταὶ καὶ ναρθηκοφόρος γέρον καὶ οἶνος Μαρώνιος καὶ αὐτὸς ὁ Μάρων, καὶ Πᾶνας αὐτῷ ξυμπλεῖν ἀκούοντες ἐν εἵδει τράγων αὐτοὶ μὲν ἄξεσθαι τὰς βάκχας, αἶγας δὲ ἀνήσειν ἐκείνοις, ἃς ἡ Τυρρηνῶν γῆ βόσκει. ἢ μὲν οὖν ληστρική ναὺς τὸν μάχμον πλεῖ τρόπον, ἐπωτίσι τε γὰρ κατεσκεύασται καὶ ἐμ- 25 βόλῳ καὶ σιδηραῖ αὐτῇ χεῖρες καὶ αἰχμαὶ καὶ δρεπάνα ἐπὶ δοράτων, ὡς ἐκπλήττοι τοὺς ἐντυγχάνοντας καὶ θηρίον τι αὐτοῖς ἐκφαίνοιτο, γλαυκοῖς μὲν γέγραπται χρώμασι, βλοσυροῖς δὲ κατὰ προ-

1. καὶ θο. — ἄγρᾳ om. γ, g. ib. ἀγορᾶ. m. ib. εἴ ποί συνθείη. vd. 2. προσκεῖται. f. πρόσκειται. p, vd. ib. καὶ ἡ — ἐλεῖν. v. ib. Πενθέως. λ. ib. οὐκέτι. v, p 2955. οὐκέτ'. 5. ib. οἷα. μ. ib. Διονύσῳ. p 2955. ib. ἐλεῖν. p. ἐλθεῖν. p 2955. 3. πυρσῇ. μ. ib. ἔρπεν. br. corr. mg. ἔρπεν. μ. ἔρρεπεν. p 2955. 4. ἐρρῶννυτο. br. Ante hoc verbum aliquid excidisse suspicatur J. ib. μὲν. 1, J. γὰρ. 2, 3, E. ib. ἐπ' αὐτῶν. m, o. ib. ἐμαίνετο — μαίνεσθαι. v. 5. αὐτῷ τῷ. μ. αὐτῷ τὸ cett. 2. (p 2955.) ib. ἐλεῖν. p 2955. ib. τοὺς. λ. ib. καὶ ἡγώμεθα. γ, g. 7. κατὰ μὲν τὸν. 2. τὰ μὲν τὸν. j. μετὰ corr. sec. m. μεστὰ. vd. 8. συνεξαίρουσαι. l. ib. ἡγῶ. g. ib. παρίστανται. f, φ. vd. ἀντίστανται. μ. 9. ἱξάνουσαι. f, p, non φ. ib. τὴν μὲν. φ. ib. τὰ γόνατα. λ. 10. ἡδεῖα γυνή. vd, corr. sec. m. Ἀγανὴ. J. ib. θιγεῖν. EJ. 11. ἐς χεῖρας. f. εἰς χεῖρας. φ. ib. τὴν παρειάν. vd. ib. γυνῶν. gu. 12. δράκοντες. λ. δρά-

oi

κοντες. 5. ib. μηρῶν. λ. μειρῶν. gu. μηρῶν. conj. J. μοιρῶν. 5. ib. γίνονται. λ. γίνονται. φ. 15. Malim φύγοι. XIX. Τυρρηνοὶ EJ et C praeter μ: ναὺς θεωρεῖς καὶ ναὺς ληστρική. γ, g: Διόνυσος ἢ Τυρρηνοί. 16. τὸν μὲν. φ. ib. δὲ βεβήκασιν. μ et br, (ubi corr. rec. m.) p 2955. 17. περὶ αὐτὸν. vd. 18. θαλάττης. f, p, φ. J. θαλάσσης. 5. ib. ὁ Διόνυσος om. λ. ib. ἄρμονία — θαλάττης. v. ib. θαλάττης. f, p, v, φ, λ, p 2955. J. θαλάσσης. 5. 19. ἢ ἑτέρα δὲ. φ. 20. αὐτῶν ἀπολωλ. f, p. ib. Ante τίς ἢ γο. praefigitur in vd, l, γ, gu. ὁ παῖς, ante τὸν Διόνυσον in γ: Φιλόστρατος, in g: ὁ διδάσκαλος. 21. Τυρρηνικοί. λ. ib. λόγον. gu. ib. χρυσοῦν καὶ τὴν. br. 22. πλούτου, Ἀνδία τε αὐτῷ ὁμ. καὶ σατ. vd. 23. Πᾶνα. f. ib. συμπλεῖν. br, p 1761. 24. ἄξεσθαι. γ. ib. ἀνήσει. gu. ἀνήσεις. λ. 25. ἢ μὲν — τρόπον. v. ib. τε om. f. ib. γὰρ om. 2. ib. ἐμβόλοις. vd. 26. ὡς. C. (ὡς ἔν' ἐκπλ. vd.) E. καὶ ὡς conj. J. malim ὡς δ' aut καὶ ἔν' ε. ib. ἐκπλήττει. br. ἐκπλήττει. μ, vd. 27. ἐμφαίνοιτο. μ, p 1761. ib. βλοσυροῖς. φ, γ, g, β.

31, 32. p. 791, 792. l, 19.

51

- 793 ραν ὀφθαλμοῖς οἷον βλέπει, λεπτή δὲ ἡ πρύμνα καὶ μνηοειδής, καθάπερ τὰ τελευτῶντα τῶν
 λχθύνων, ἡ δὲ τοῦ Διονύσου ναὺς τὰ μὲν ἄλλα πέτρα μοι δοκεῖ διεκασθαι, φοιιδωτὴ δὲ ὁράται τὰ
 ἐς πρύμναν κυβάλλον αὐτῇ παραλλάξ ἐνηρμοσμένων, ἴν', εἰ καὶ σάτυροί ποτε ὑπὸ οἴνου καθεύδοιεν,
 ὁ Διονύσος μὴ ἀποφῆτι πλέοι, τὴν δὲ πρῶραν ἐς χροσὴν πάροδαλιν εἰκασταί τε καὶ ἐξήκται. φίλλα
 5 δὲ τῷ Διονύσῳ πρὸς τὸ ζῶον, ἐπειδὴ θερμώτατον τῶν ζῶων ἐστὶ καὶ πηδᾷ κοῦφα καὶ ἴσα εὐάδι.
 ὄρῳ γοῦν καὶ αὐτὸ τὸ θηρίον συμπλεούσας τῷ Διονύσῳ καὶ πηδῶσας ἐπὶ τοὺς Τυρρηνοὺς μήπω
 κελεύοντος; θύρσος δὲ οὗτος ἐκ μέσης νεῶς ἐκπέφυκε τὰ τοῦ ἰστοῦ πράσσων, καὶ ἰστία μεθῆπται
 ἀλουργῇ μεταγάζοντα ἐν τῷ κόλπῳ, χροσαὶ δὲ ἐνύφανται βάκχαι ἐν Τιμῳ καὶ Διονύσου τὰ
 ἐν Αὐδίᾳ. κατηρεφῇ δὲ τὴν ναῦν ἀμπέλω καὶ κυτῶ φαίνεσθαι καὶ βότρους ὑπὲρ αὐτῆς αἰωρεῖσθαι, 33
 10 θαῦμα μὲν, θαυμασιωτέρα δὲ ἡ πηγὴ τοῦ οἴνου, ὥς κοίλῃ αὐτὸν ἡ ναὺς ἐκδίδεται καὶ ἀντλείται. ἀλλ'
 ἐπὶ τοὺς Τυρρηνοὺς ἴωμεν, ἕως εἰσίν· ὁ γὰρ Διονύσος αὐτοὺς ἐκμήνας ἐντρέχουσι τοῖς Τυρρηνοῖς ἰδέαι
 δελφίνων οὐπὼ ἐθάδων, οὐδὲ ἐγχωρίων τῇ θαλάττῃ, καὶ τῷ μὲν τὰ πλευρὰ κινάεα, τῷ δ' ὀλι-
 794 σθηρὰ τὰ στέρνα, τῷ δ' ἐκφύεται λοφία παρὰ τῷ μεταφρένῳ, ὁ δὲ ἐκδίδωσι τὰ οὐράια, καὶ τῷ
 μὲν ἡ κεφαλὴ φρούδη, τῷ δὲ λοιπῇ, τῷ δ' ἡ χεὶρ ὕγρα, ὁ δ' ὑπὲρ τῶν ποδῶν ἀπιόντων βοᾷ.
 15 ὁ δὲ Διονύσος ἐκ πρῶρας γελᾷ ταῦτα καὶ κελεύει τοῖς Τυρρηνοῖς τὰ μὲν εἶδη λχθύνειν ἐξ ἀνθρώ-
 πων, τὰ δὲ ἥδη χρηστοῖς ἐκ φαύλων. ὀχῆσεται γοῦν μικρὸν ὕστερον Παλαίμων ἐπὶ δελφίνος οὐδὲ
 ἐργηγορῶς οὗτος, ἀλλ' ὕπιος ἐπ' αὐτοῦ καθεύδων, καὶ Ἀρίων δὲ ὁ ἐπὶ Ταινάρῳ δηλοῖ τοὺς δελ-
 φῖνας ἐταίρους τε εἶναι ἀνθρώποις καὶ ὠδῆς φίλους καὶ οἶους παρατάξασθαι πρὸς ληστὰς ὑπὲρ
 ἀνθρώπων καὶ μουσικῆς.

ΣΑΤΥΡΟΙ.

- 20 κ'. Κελαινὰ μὲν τὸ χωρίον, ὅσον αἱ πηγαὶ καὶ τὸ ἄντρον, ἐκποδῶν δὲ ὁ Μαρσύας ἢ ποι-
 μαίνων ἢ μετὰ τὴν ἔριν. μὴ ἐπαίνει τὸ ὕδωρ· καὶ γὰρ εἰ πότιμόν τε καὶ γαληνὸν γέγραπται, πο-
 τιμωτέρῳ ἐντεῦξῃ τῷ Ὀλύμπῳ. καθεύδει δὲ μετὰ τὴν αὐλησιν. ἄβρως ἐν ἄβροις ἄνθεσι συγκεραν-
 νύς τὸν ἰδρωτὰ τῇ τοῦ λειμῶνος δρόσῳ, καὶ ὁ ζέφυρος ἐκκαλεῖ αὐτὸν προσπνέων τῇ κόμῃ, ὁ δὲ
 ἀντιπνεῖ τῷ ἀνέμῳ ἔλκων τὸ ἀπὸ τοῦ στέρνου ἄσθμα, κάλαμοι τε αὐλοῦντες ἥδη παράκεινται τῷ 34
 25 Ὀλύμπῳ καὶ σιδήρια ἔτι, οἷς ἐπιθρύπτονται οἱ αὐλοί. ἐρῶντες δὲ αὐτοῦ σατύρων τις ἀγέλη κατα-
 θεῶνται τὸ μειράκιον ἐρυθροὶ καὶ σεσηρότες, ὁ μὲν τοῦ στέρνου θιγεῖν δεόμενος, ὁ δὲ ἐμφῶναι
 τῇ δέρῃ, ὁ δὲ σπάσαι τι ἐπιθυμῶν φίλημα, ἄνθη τε ἐπιπάττονσι καὶ προσκυννοῦσιν ὡς ἄγαλμα,

1. πρύμνη. br. ib. μνηοειδής. vd. 2. τοῦ om. br, vd. ib. τὰ μὲν. l. ib. δοκεῖ διεκασθαι. l. Sc. δοκεῖ διε-
 κάσθαι, non, ut o, δοκεῖν διεκασθαι. διεκασθαι. 5. ib. φοιιδωτὴ. f, p. φοιιδωτός. φ, 2, 3, EJ. ib. τὰς εἰς. br.
 3. ἐς πρῶραν. 1, 3, E. ἐς τὴν πρῶραν 2 praeter p 1760, 2955. ἐς πρύμναν. conj. J. ib. κυβάλλον. g. ib. αὐτῇ om. m.
 ib. ἐνηρμοσμένων. j. ἡρμοσμένων. E. ib. εἰ σάτυροί τε λ. ib. ἀπὸ οἴνου. l. ib. καθεύδειεν. λ. 4. πλέη. 2, γ, g.
 5. τὸ om. br. ib. ζῶον ἐστίν. vd. ib. καὶ π. κοῦφα om. λ. ib. ἴσα. vd. ib. ὄρῳ οὖν. vd. 6. τὸ om. f. ib. συμ-
 πλεούσας — πηδῶσας. f, p, vd. συμπλέον — πηδῶν. φ, 2, 3, EJ. 7. οὕτως. λ. οὕτως. E. ib. Deleverim ἐκ. ib. ἐκ-
 πέφυκε. 1, J. πέφυκε. 2, 3, E. ib. τὰ om. λ. s. ἐν Τιμῳ. f, vd, φ. ἐν τῷ Τιμῳ. 5. 9. τὴν νῦν. l. ib. βό-
 τρους δ' ὑπὲρ — οἴνου. v. ib. ὑπὲρ τῆς νεῶς. v. 10. αὐτὸ. j. αὐτῶν. γ, g. αὐτῷ. φ. ib. ἐκδίδεται. λ. ib. ἀλλὰ
 ἐπὶ τ. m. o. 11. Τυρρηνοὺς. f. Τυρρηνικοὺς. p 1761. ib. ἰδέαι. vd. 12. θαλάττῃ. h, J. 13. μεταφρένῳ. gu. ib. οὐ-
 ρέα. h. 14. τῷ δὲ χεῖρ. γ, g. 15. Ἀν ἐκτελεῖ; ib. μὲν ἥδη. λ. 16. οὖν. br, γ, g. ib. οὐδ'. l. 17. ὑπ' αὐ-
 τοῦ. f, λ. ἐπ' αὐτῷ. vd, j. αὐτοῦ. l. ib. καὶ om. p. ib. ὁ Ἀρ. p. καὶ ὁ Ἀρ. vd. ib. δὲ ἐπὶ. 2. ib. ἐπὶ Ταινάρῳ.
 φ. ἐπὶ τῷ T. 5. 18. εἶναι om. vd. ib. ἀνθρώποις. 1. τοῖς ἀνθρώποις. 5. ib. ὑπὸ ἀνθρ. γ.

xx. Κελαινὰ Σάτυροι. γ, g. 20. Κελέναι. l. ib. ἐπηδᾷ δὲ. vd. ib. Μαρσύας. br, g, h. ib. καὶ ποιμαίνων. f.
 ib. ποιμένων. λ. 21. μὴ ἐπαίνει — Ὀλύμπῳ. v. ib. πότιμόν τε. v. πότιμον. 5. ib. γαληνὸν γρ. καλὸν. p 1761. ib.
 ποτιμωτέρος ἐντεῦξεται Ὀλύμπῳ. v. 22. καὶ ὠδαὶ δὲ. 1, J. ὠδαὶ δὲ. 2, 3, E. Sc. καθεύδει δὲ. In h adscriptum mar-
 gini ἴσως ὅδε. ib. καὶ ἐν ἄβροις. h, E. 23. χιμῶνος. C, e, m. λειμῶνος. o, J. 24. ἀναπνεῖ τοῦ ἀνέμου. C, EJ. (τοῦ
 αἵματος. p 1761.) ἀντιπνεῖ τῷ ἀνέμῳ conj. J. ib. τοῦ αἵματος. p 1761. 25. οἱ ἐπιθρ. γ. ib. ἐπιτροπῶνται velit B.
 26. τοῖν στέρνῳ. gu. 27. σπάσαι. E.

ὁ σοφώτατος δὲ αὐτῶν ἔτι θερμοῦ πατέρου τοῦ αὐλοῦ τὴν γλῶτταν ἀνασπᾶσας ἐσθίει καὶ τὸν Ὀλυμπον οὕτω φιλεῖν οἴεται, φησὶ δὲ καὶ ἀπογεύσασθαι τοῦ πνεύματος.

ΟΛΥΜΠΟΣ.

κα'. Τίνι αὐλεῖς, Ὀλυμπε; τί δὲ ἔργον μουσικῆς ἐν ἐρημίᾳ; οὐ ποιμὴν σοι πάρεστιν, οὐκ αἰπόλος, οὐδὲ νύμφαις αὐλεῖς, αἱ καλῶς ἂν ὑπωρχήσαντο τῷ αὐλῷ, μαθὼν δὲ οὐκ οἶδ' ὅ τι χάρεις τῷ ἐπὶ τῇ πέτρᾳ ὕδατι καὶ βλέπεις ἐπ' αὐτό. τί μετέχων αὐτοῦ; καὶ γὰρ οὐτε κελαρύζει σοι [καὶ] 5 πρὸς τὸν αὐλὸν [ὑποέσται] οὐτε διαμετροῦμέν σοι τὴν ἡμέραν, οἳ γε βουλοίμεθα ἂν καὶ ἐς νύκτας ἀποτεῖναι τὸ αὐλήμα. εἰ δὲ τὸ κάλλος ἀνακρίνεις, τοῦ ὕδατος ἀμέλει, ἡμεῖς γὰρ ἱκανώτεροι λέξαι τὰ ἐν σοι ἅπαντα· τὸ μὲν ὄμμα σοι χαροπὸν, πολλὰ δὲ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐλὸν τὰ κέντρα, ὀφρὺς δὲ αὐτῷ περιβέβληται διασημαίνουσα τὸν νοῦν τῶν αὐλημάτων, ἡ παρειὰ δὲ πάλλεσθαι δοκεῖ καὶ οἷον ὑπορχεῖσθαι τῷ μέλει, τὸ πνεῦμα δὲ οὐδὲν ἐπαίρει τοῦ προσώπου ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ αὐλῷ εἶναι, 10 ἡ κόμη τε οὐκ ἀργὴ οὔτε κεῖται καθάπερ ἐν ἀστικῷ μειρακίῳ λιπῶσα, ἀλλ' ἐγγεργται μὲν ὑπὸ τοῦ αὐχμοῦ, παρέχεται δὲ αὐχμηρὸν οὐδὲν ἐν ὀξείᾳ καὶ γλωρῇ τῇ πίτνι. καλὸς γὰρ ὁ στέφανος καὶ δεινὸς ἐπιπρέψαι τοῖς ἐν ὄρᾳ, τὰ δὲ ἄνθη παρθένους ἀναφύεσθαι καὶ γυναικοῖς ἔρευθος ἑαυτὰ ἐργαζέσθαι. φημί σοι καὶ τὰ στέφνα οὐ πνεύματος ἔμπλεα εἶναι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐννοίας μουσικῆς καὶ διασκεψέως τῶν αὐλημάτων. μέχρι τούτων σε τὸ ὕδωρ γράφει κατακλύπτοντα ἐς αὐτὸ ἀπὸ τῆς 15 πέτρας, εἰ δὲ ἐσθηκὸς ἔγραφεν, οὐκ ἂν εὐσχήμονα τὰ ὑπὸ τῷ στέφνῳ ἔδειξεν, ἐπιπόλαιοι γὰρ αἱ μιμήσεις τῶν ὑδάτων ὑπὸ τοῦ συνιζάνειν ἐν αὐτοῖς τὰ μήκη. τὸ δὲ καὶ κλύεσθαι σοι τὴν σκιάν ἔστω μὲν καὶ παρὰ τοῦ αὐλοῦ τὴν πηγὴν καταπνέοντος, ἔστω δὲ καὶ παρὰ τοῦ ζεφύρου ταῦτα πάντα, δι' ὃν καὶ σὺ ἐν τῷ αὐλεῖν καὶ ὁ αὐλὸς ἐν τῷ πνεῖν καὶ ἡ πηγὴ ἐν τῷ καταυλεῖσθαι.

ΜΙΔΑΣ.

κβ'. Καθεύδει ὁ σάτυρος, καὶ ὑφειμένη τῇ φωνῇ περὶ αὐτοῦ λέγωμεν, μὴ ἐξεγείρηται καὶ 20 796 διαλύσῃ τὰ ὀράμενα. Μίδας αὐτὸν οἶνω τεθάρρακεν ἐν Φρυγίᾳ περὶ αὐτά, ὡς ὄρῃς, τὰ ὄρη, τὴν κορνήν οἰνοχοήσας, ἐν ᾗ κεῖται παραβλύζων τοῦ οἴνου ἐν τῷ ὕπνῳ. σατύρων δὲ ἡδὺ μὲν τὸ σφοδρὸν, ὅτε ὀρχοῦνται, ἡδὺ δὲ τὸ βωμολόχον, ὅτε μειδιῶσι, καὶ ἐρωσὶν οἱ γενναῖοι καὶ ὑποποιούν- 34 ται τὰς Λυδὰς αἰκιάλλοντες αὐτὰς τέχνη. κάκεινο αὐτῶν ἔτι· σκληροὶ γράφονται καὶ ἄκρατοι τὸ

1. ὁ σοφ. δὲ αὐτῶν om. vd. ib. τοῦ αὐτοῦ. 2. ib. τὴν τε. 3. ib. γλῶτταν. 4. μ, br. γλῶσαν. 5. 2. δὲ ἀπογ. γ.

XXI. 3. τίν' αὐλεῖς. vd. ib. οὐ καὶ πόλος. gu. 4. ὑπωρχήσαντο. φ. ὑπωρχήσαντο. γ. ἀπωρχήσ. ο. pr. m. ib. μαθὼν f et p ante corr. παθὼν. 5. ib. οἶδα. f, p. ib. χάρεις. φ. 5. τῇ om. gu. ib. Fo: ἐς αὐτό. ib. αὐτῷ. j. ib. τί — αὐτοῦ om. br. ib. κελαρύζει. μ, E. ib. σοι om. gu. 6. ὑποέσται. I, EJ. ὑπο ἔσται sive ὑπο ἔσται. C. In p, β est gl. ὑπήκοον ἔσται. Legerim καὶ γὰρ οὐτε κελαρύζει σοι πρὸς τὸν αὐλὸν om. gl. ὑποέσται h. e. ὑπήκοον ἔσται et καὶ ante πρὸς, quod adhibitum glossae annectendae. ib. οὐπω διαμ. γ. ib. εἴ γε. p 1761. ib. βου- 10 λοίμεθα ἂν. φ, μ, γ, g, gu. βουλοίμεθα ἂν. 5. ib. Requiritur ἐς νύκτα σε ἀποτεῖναι. 7. καλὸς. gu. 8. ὄμμασι χα- ρόποις. r. ὁ. χαροπολόν. br. χαροπὸν. p. ib. ὀφρὺς. E. 11. τε γὰρ. β. ib. ἐν om. 2. ib. ἀστικῷ. 1. ἀστυκῷ. 5. 12. καλὸς — ἀναφύεσθαι. v. καλὸς δὲ — ταῖς ὄραις (Boiss. ὄραις.) Aristaeon. I, 3, p. 18 ed. B. 13. δεινοί. φ. ib. ἐπιπρέψαι. 1, j, l, λ, γ ex corr. et emend. Huet. o, j. ἐπιπρέψαι. q, gu, v, e, m, Arist. ib. τοῖς. gu. ib. ἀφεί- 15 σθαι. v. ἀναφαινεσθαι vd. ante corr. 14. ἔμπλεα. h, E. ib. εἶναι ἔμπλ. j. 15. κατακλύπτοντα. 2. 16. ἔγραψεν. vd. ib. ἐπιπόλαιοι — μήκη. v. 17. ἐμμιμήσεις. 2. ib. ἀπὸ τοῦ. f, vd. ib. ἐν αὐταῖς. l. ib. μήκει. 2. ib. τὸ δὲ καὶ κλύ- 20 εσθαι. 1. καὶ om. 5. ib. σοι om. j. 18. ἔστω — καταυλεῖσθαι. v. ib. ζεφύρου. f et p, (ubi γρ. ζωγράφου.) J. ζωγράφου. vd, φ, γ, l, 2, 3, E. 19. δι' ὃν σὺ. 2.

XXII. 20. Respicit huc Aristaeon. I, 3, p. 17 ed. B. ib. περὶ αὐτοῦ λέγωμεν. 1. (χοάμεθα. vd.) λέγωμεν περὶ αὐτοῦ. 2, 3, EJ. 21. Μιδ. δὲ. br. ib. τεθάρρακεν. p, f. ib. ἐν Φρ. ἐλεῖν. f. ib. περὶ αὐτήν. λ, γ, g, gu. 22. πα- 25 ραβλύζων. 2. 23. ὅτι ὄρη. vd. ib. ὅτι μ. vd. ib. μειδιῶσι. br. 24. αἰκιάλλοντες αὐτὰς. 1, J. αἰκιάλλοντες. 2, 3, E. ib. ἐστί. v. ib. σκληροὶ — ὅσα om. gu, φ.

35. p. 795, 796. I, 21, 22.

αἷμα καὶ περιττοὶ τὰ ὅτα καὶ κοῖλοι τὸ ἰσχίον, ἀγέρωχοι πάντα καὶ τὸ ἐπὶ τὰ οὐράια ἵπποι. τὸ δὲ θήραμα τοῦ Μίδου τοῦτο γέγραπται μὲν ὅσα ἐκεῖνοι, καθεύδει δὲ ὑπὸ τοῦ οἴνου τὸ ἄσθμα ἔλ- 36
κων ὡς ἐκ μέθης, καὶ ἡ μὲν κρήνη πέποται αὐτῷ ὄρον ἢ ἐτέρῳ κύλιξ, αἱ δὲ νύμφαι χορεύουσι
τωθάξουσά τὸν σάτυρον ἐπὶ τῷ καθεύδειν. ὡς ἄβροδς ὁ Μίδας, ὡς δὲ ὀφθαλμοί! μίτρας ἐπιμελεῖ-
ται καὶ βοστρύχον καὶ θυρσον φέρει καὶ στολὴν ἔγχρυσον. ἰδοὺ καὶ ὅτα μεγάλα, ὅφ' ὧν ἡδεῖς οἱ
ὀφθαλμοὶ δοκοῦντες ὑπὸ νηλοῖ φαίνονται καὶ μετέλκονσι τὴν ἡδονὴν ἐς τὸ νοσήρον ἀνιττομένης
σπουδῇ τῆς γραφῆς ἐκμεμνησθῆναι ταῦτ' ἤδη καὶ διαδεδοσθῆναι τοῖς ἀνθρώποις ἐν καλῷ, μὴ κα-
τασχούσης τῆς γῆς ἢ ἡκουσεν.

ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ

κγ'. Ἡ μὲν πηγὴ γράφει τὸν Νάρκισσον, ἡ δὲ γραφὴ τὴν πηγὴν καὶ τὰ τοῦ Ναρκίσσου
πάντα. μειράκιον ἄρτι θήρας ἀπηλλαγμένον πηγῇ ἐφέστηκεν ἔλκον τινὰ ἐξ αὐτοῦ ἕμερον καὶ ἐρών
τῆς ἑαυτοῦ ὄρας, ἀστράπτει δέ, ὡς ὄρας, ἐς τὸ ὕδωρ. τὸ μὲν οὖν ἄντρον Ἀχελῷου καὶ νυμφῶν,
797 γέγραπται δὲ τὰ εἰκότα, φαύλου τε γὰρ τέχνης τὰ ἀγάλματα καὶ λίθου ἐντεῦθεν, καὶ τὰ μὲν πε-
ριτέτριπται ὑπὸ τοῦ χρόνου, τὰ δὲ βονκόλων ἢ ποιμένων παῖδες περιέκοψαν ἔτι νήπιοι καὶ ἀναί-
σθητοι τοῦ θεοῦ, καὶ οὐδὲ ἀβάκχευτος ἡ πηγὴ τοῦ Διονύσου οἷον ἀναφάναντος αὐτὴν ταῖς λη-
ναῖς· ἀμπέλῳ γοῦν καὶ κιντῷ ἤρεπται καὶ ἔλιξι καλαῖς καὶ βοτρυῶν μετέσχηκεν, ὅθεν οἱ θυροί,
κωμάζουσι τε ἐπ' αὐτῇ σοφοὶ ὄρνιθες, ὡς ἐκάστου ἀρμονία, καὶ ἄνθη λευκὰ τῇ πηγῇ παραπέφυ-
κεν οὐπω ὄντα, ἀλλ' ἐπὶ τῷ μειράκιῳ φυόμενα. τιμῶσα δὲ ἡ γραφὴ τὴν ἀλήθειαν καὶ δρόσον τι 37
λείβει ἀπὸ τῶν ἀνθέων, οἷς καὶ μέλιττα ἐφίξάνει τις, οὐκ οἶδα εἴτ' ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ τῆς γρα-
φῆς, εἴτε ἡμᾶς ἐξηπατησθῆναι χρὴ εἶναι αὐτήν. ἀλλ' ἔστω. σὲ μέντοι, μειράκιον, οὐ γραφὴ τις ἐξη-
20 πάτησεν, οὐδὲ χρώμασιν ἢ κηρῷ προστέτῃ, ἀλλ' ἐκτυπῶσάν σε τὸ ὕδωρ, οἷον εἶδες αὐτό, οὐκ
οἶσθα, οὔτε τὸ τῆς πηγῆς ἐλέγχεις σόφισμα, νεῦσαι δέον καὶ παρατρέψαι τοῦ εἶδους καὶ τὴν χεῖρα
ὑποκινῆσαι καὶ μὴ ἐπὶ ταύτῃ ἐστάναι, σὺ δ', ὥσπερ ἐταίρῳ ἐντυχὼν τάκεῖσθαι περιμένεις. εἰτά σοι
ἡ πηγὴ μύθῳ χρῆσεται; οὗτος μὲν οὖν οὐτ' ἐπαλεῖ τι ἡμῶν, ἀλλ' ἐμπέπτωκεν ἐπὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς
ὥσθι καὶ αὐτοῖς ὄμμασιν, αὐτὸ δὲ ἡμεῖς, ὥσπερ γέγραπται, λέγωμεν. ὀρθὸν ἀναπαύεται ἐναλλάξαν
25 τὸ πόδε τὸ μειράκιον καὶ [τὴν χεῖρα] ὑπέχον πεπηγότεν τῷ ἀκοντίῳ ἐν ἀριστερῇ, ἡ δεξιὰ δὲ πε-

1. καὶ περιττοί. 1, J. περιττοί. 2, 3. E. ib. τῇ οὐραία. 1. τὸ οὐράια. gu. 3. κύλιξ. br. ib. ὁ δὲ νύμφαι. vd.
4. τὴν σάτυρον. φ. ib. ὡς ἄβροδς — βοστρύχον. v. ib. ὡς ὀφθαλμοί. v. 7. ἐκμεμνησθῆναι. EJ. ib. διαδεδοσθῆναι. br.
ib. μὴ om. f, φ, et vd. pr. m.

xxii. 9. ἡ δὲ γραφὴ. f, p, J. Aristaeus. II, 10, 158 ed. B. ubi legitur ἡ μὲν γὰρ πηγὴ γράφει τὸν Νάρκισ-
σον, ἡ δὲ γραφὴ καὶ τὴν πηγὴν καὶ τὸν Νάρκισσον οἷον διψῶντα τοῦ κάλλους. (vid. finem huius imaginis.) ἡ γραφὴ
δὲ. φ, 2, 3. E. ib. τὴν πηγὴν. f, p. καὶ τὴν πηγὴν. 2, 3. EJ. ib. τὰ Ναρκίσσου. 1, j. 10. θύρας. gu. ib. ἐξ αὐ-
τοῦ. μ, p 1761. ἐξ αὐτοῦ. 5. 11. τῆς ἑαυτοῦ. 1, J. τῆς αὐτοῦ. 2, (αὐτοῦ. μ.) 3, E. ib. ἐς. φ. 12. φαύλης. j. φαν-
η
λους. br. sic. rec. corr. ib. ἀγάλμα. gu. ib. Fo: τοῦ ἐντεῦθεν. 13. καὶ ποιμένων. λ, p 1761. ποιμαίνων. ε, m.
ib. παῖδας. gu. 14. θεοῦ. οὐδὲ. 2. ib. ἀναφάναντος. γ. ib. ληναῖς. 1, o, J. ληνοῖς. 5. 15. οὖν. φ. ib. κατέσχη-
κεν. λ. ib. ἔλιξι. λ. 16. κωμάζουσι — ἀρμονία. v. ib. ἐπ' αὐτῆς. 2. ib. περιπέφυκεν. f. 17. τιμῶσα — ἀνθέων. v.
ib. τὸ λείβειν. v. τι om. vd. 18. οἶδα. 1. οἶδ'. 5. 19. ἡπατησθῆναι. j. ἐξαπατησθῆναι. E unde ἐξαπατᾶσθαι Huet. ἐξα-
πατησθῆναι. p 1761. ib. αὐτὴν. εἴτα σὲ μὲν. 2. ib. ἐστώ. gu. ib. σὲ μὲν τὸ μ. C. (praeter γ, ubi σὲ μὲν, ὃ μειρά-
κιον et g, ubi σὲ μὲν τὸ suprasc. ὃ.) EJ. Sc: σὲ μέντοι, μειράκιον. 20. ἐκτυπῶσάν σε τὸ ὕδωρ. j, λ. ib. εἶδος. γ, g.
21. ἐλέγχεις. f, p, J. ἐλέγχει. φ et vd. ante corr. ἐλέγχειν. vd. corr. 2, 3, E. ib. νεῦσαι δὲ. 1. (vd. pr. m.) νεῦσαι
τε. vd. sec. m. 2, 3, EJ. Sc: νεῦσαι δέον. ib. παρατρέψαι. vd. pr. m. 22. σὺ — χρῆσεται. v. ib. σὺ δὲ. 2. ib. ἐν-
τυχὼν ἐταίρῳ. v. ib. τάκεῖ. f. ib. εἴ τι σοι. J. 23. οὐτε πλεῖ. λ. Fo: οὐδ' ib. ὡμῶν. br. ib. ἐμπέπτωκεν om. v. ἐμπέπτω-
κεν. γ, g. 24. αὐτὸ δὲ ἡμεῖς. f, p. An αὐτοὶ δὲ ἡμεῖς? ἡμεῖς δὲ αὐτὸ. φ, vd, 2, 3, EJ. (αὐτὰ. j.) ib. ἐναλλάξαν.
1, 3. ἐναλλάξ. 2, EJ. 25. τὸ μειράκιον ἐναλλάξαν. vd. ib. τὸ μειράκιον om. 2, 3, E. ib. ὑπέχον. 2, 1, j, p 1698.
h, γ, g, gu. ε. ὑπέχων. λ, q, p 2561. ἐπέχον. 1, m, o, J. Verba τὴν χεῖρα uncis inclusi. ib. ἡ δεξιὰ δὲ. 1. ἡ δὲ
δεξιὰ. 2, 3, EJ. (ἡ δεξιὰ. λ, g.)

οἷται ἐς τὸ ἰσχυρὸν ἀνασχεῖν τε αὐτὸν καὶ σχῆμα πράττειν ἐκκειμένων τῶν γλουτῶν διὰ τὴν τῶν ἀριστερῶν ἔκκλινον. δεικνύει δὲ ἡ χεὶρ ἀέρα μὲν, καθ' ὃ κυρτοῦται ὁ ἀγκών, ὅτι δὲ καθ' ὃ στρεβλοῦται ὁ καρπὸς καὶ σκιὰν παρέχεται συνιζάνουσα ἐς τὸ θέναν, λοξαὶ δ' αἱ ἀκτῖνες τῆς σκιᾶς 798 διὰ τὴν ἔσω ἐπιστροφὴν τῶν δακτύλων. τὸ δὲ ἐν τῷ στέρνῳ ἄσθμα οὐκ οἶδα εἴτε κυνηγετικὸν ἔτι, εἴτε ἤδη ἐρωτικόν· τὸ γε μὴν ὅμμα ἱκανῶς ἐρῶντος, τὸ γὰρ χαροπὸν αὐτοῦ καὶ γοργὸν ἐκ φύσεως 5 πραινέει τις ἐπιζάνων ἡμερος, δοκεῖ δ' ἴσως καὶ ἀντερᾶσθαι, βλεπούσης αὐτὸν τῆς σκιᾶς, ὥς παρ' αὐτοῦ ὁράται. πολλὰ καὶ περὶ τῆς κόμης ἐλέχθη ἄν, εἰ θηρῶντι αὐτῷ ἐνετύχομεν, μυρταὶ γὰρ αὐτῆς αἱ κινήσεις ἐν τῷ δρόμῳ, καὶ μᾶλλον, ἐπειδὴν ὑπὸ ἀνέμου τινὸς ἔμπρους γένηται, τύχοι 10 δ' ἂν καὶ νῦν λόγον· ἀμφιλαφεὺς γὰρ οὗσης αὐτῆς καὶ οἷον χρυσῆς τὸ μὲν οἱ τένοντες ἐφέλκον- ται, τὸ δ' ὑπὸ τῶν ὥτων κρίνεται, τὸ δὲ τῷ μετώπῳ ἐπισαλεύει, τὸ δὲ τῇ ὑπὲρ ἐπιρρεῖ. ἴσοι 10 τε ἄμφω οἱ Νάρκισσοι τὸ εἶδος ἴσον ἐμφαίνοντες ἀλλήλων, πλὴν ὅσον ὁ μὲν ἐκκεῖται τοῦ ἀέρος, ὁ δὲ τὴν πηγὴν ὑποδέδυκεν. ἐφέστηκε γὰρ τὸ μειράκιον ὕδατι ἐστῶτι, μᾶλλον δὲ ἀτενίζοντι ἐς αὐτὸ καὶ οἷον διψῶντι τοῦ κάλλους.

ΤΑΚΙΝΘΟΣ.

κδ'. Ἀνάγνωθι τὴν ὑάκινθον, γέγραπται γὰρ, καὶ φησιν ἀναφῆναι τῆς γῆς ἐπὶ μειράκιῳ καλῷ, καὶ θορνεῖ αὐτὸ ἅμα τῷ ἥρῳ, γένεσιν, οἶμαι, παρ' αὐτοῦ λαβοῦσα, ὅτε ἀπέθανε, καὶ μὴ σε 15 λειμῶν ἀναβάλῃ τοῦτο, καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἐκπέφυκεν, ὅποια τῆς γῆς ἀνέσχε. λέγει δὲ ἡ γραφή καὶ ὑάκινθινην εἶναι τῷ μειράκιῳ τὴν κόμην, καὶ τὸ αἶμα ἔμβριον τῇ γῇ πινόμενον ἐς οἰκείον τι χρῶ- σαι τὸ ἄνθος. ῥεῖ δὲ ἀπ' αὐτῆς τῆς κεφαλῆς, ἐμπεπτωκότος αὐτῇ τοῦ δίσκου. δεινὴ μὲν ἡ δια- μαρτία καὶ οὐδὲ πιστὴ λέγεσθαι κατὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐπεὶ δὲ οὐ σοφιστὰι τῶν μύθων ἤκομεν, οὐδὲ ἀπιστεῖν ἔτοιμοι, θεατὰ δὲ μόνον τῶν γεγραμμένων, ἐξετάσωμεν τὴν γραφήν, καὶ πρῶτον 20 γε τὴν βαλβίδα τοῦ δίσκου. βαλβὶς διακέχωσται μικρὰ καὶ ἀποχρῶσα ἐνὶ ἐστῶτι, ἡ δὲ τὸ κατόπιν 799 καὶ τὸ δεξιὸν σκέλος ἀνέχουσα πρηνὴ τὰ ἔμπροσθεν ἐργάζεται καὶ κουφίζουσα θάτερον τοῖν σκε- λοῖν, ὃ χρὴ συναναπάλλεσθαι καὶ συμπορεύεσθαι τῇ δεξιᾷ. τὸ δὲ σχῆμα τοῦ δίσκου ἀνέχοντος 39 ἐξαλλάξαντα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ δεξιᾷ χρὴ κυρτοῦσθαι τοσοῦτον, ὅσον ὑποβλέψαι τὰ πλενρὰ καὶ δι- πτεῖν, οἷον ἀνιμῶντα καὶ προσεμβάλλοντα τοῖς δεξιῷσι πᾶσι. καὶ ὁ Ἀπόλλων οὕτω πῶς ἐδίδκευσεν, 25 οὐ γὰρ ἂν ἄλλως ἀφῆκεν, ἐμπεσὼν δὲ ὁ δίσκος ἐς τὸ μειράκιον τὸ μὲν κεῖται ἐπ' αὐτοῦ γε τοῦ δίσκου — Λακωνικὸν τὸ μειράκιον καὶ τὴν κνήμην ὀρθὸν καὶ δρόμων οὐκ ἀγνύναστον καὶ βραχίονα

1. ἀνασχεῖν. f. ib. αὐτὸ. 2. ib. γλουτῶν. br. ib. εἰς τὴν. vd. 2. ἔκκλινον. l. ἔκκλινον. γ. • ib. ὅτι δὲ. 1. ὅ- τι δὲ. 2, 3, EJ. ib. καθ' ὃ. vd. 3. συνιζάνουσα. f, φ et p pr. m, J. συνιζάνουσαν. 5. ib. λοξαὶ δὲ. l. ib. αἱ om. f, vd. 2. 4. ἔσω. p. εἶσω. 5. ib. οὔτε κυνηγ. l. 5. ζωτικόν. f. ib. μὲν. o. ib. καὶ om. o. 6. ἀπ' αὐτοῦ. f, φ, vd. 7. ἐρᾶται. μ, h, ε, m. ib. ἐλέγχθη. j. ib. θηρῶντι. p. ib. ἐνετύχομεν. gu. ἐνετύχομεν. l. 8. ἐπειδὴ. o. ib. γίνη- ται. l. 9. λόγον νῦν. φ, vd. 10. νῶτον. gu. ib. ἴσοι. J conj. εἰσί. C, E. τε. 1. δὲ. 2, 3, EJ. 11. ἴσα. p, φ. ἴσα. f, vd. ἴσον. 2, 3, EJ. ib. ἔγκειται. φ. 13. ἐρῶντι. l. οἷον διψῶντι τοῦ κάλλους Aristaeon. II, 10, 158 ed. B.

xxiv. 14. τὸν. f. 15. γενεῇ. 1. (vd. ex corr. sec. m. γένεσιν habet.) ib. ὅτι. β. 16. χεῖμων. l. ib. ἀναβάλῃ. φ. ib. ὅποια. β.

17. ὑάκινθινην. μ. ib. ἔμβριον. φ, br, j. ἔμβριον. vd. ib. πινόμενον. 1. (in vd. legitur ἐν ἄλλῳ ἔμβριον τῇ γῇ πινο- μένον. sec. m.) ib. καὶ οἰκείον. l. 18. αὐτοῦ τοῦ. 2. (se.) ib. δεινὴ — γραφήν. v. ib. δεινὴ δὲ. p, μ. δεινὴ καὶ. vd. ib. ἀμαρ- τία. v. 19. λέγεσθαι. v. λέγεται. 5. 20. τῶν γεγραμμένων μόνων. β. ib. δαιμόνων. gu. 21. βαλβίδα. gu, J. βαλβίδα. 5. ib. διακέχωσται. vd, μ et h pr. m. δὲ ἀνέχουσα. p 2706. ib. εἰ μὴ τὸ. f, p et vd, ubi mg. ἡ δὲ εἰ μὲν sec. m. 22. δεξιὸς. l. ib. τὴν ἐμπρ. suprasc. τὰ rec. m. br. ib. ἐργάζεται om. f et vd. pr. m. 23. συναναπάλλεσθαι. φ, 2, ἐφέλλεσθαι.

se, ψ, β, j, γ, gu, J. συναναπάλλεσθαι. f et p suprasc. p. συναναπάλλεσθαι. vd. συναναπάλλεσθαι. q. συνεφάλλεσθαι. l. συνεφά- λλεσθαι. E. ib. δίσκον. φ ut J conj. et anonym. in a Bern. δίσκον. 5. 24. ἐπιδεξιᾷ. j, J. ib. κυρτοῦσθαι. 1, J. κυρτοῦν. l. κυρ- τοῦν. 5. ib. τόσον. p. ib. γο. ὅσον ὑποβλέψαι anonym. in a Bern. 25. οἷς ἀνιμῶνται. vd. ib. προσεμβάλλοντα. p. ib. καὶ — ἀφῆκεν. v. ib. οὕτω πῶς. a2, i2, m, o. ib. ἐδίδκευσεν. l. 26. ἂν om. β. ib. τὸ μὲν — τὸ om. v. 26. καὶ ἐπ'. p. ib. ὑπ' αὐτοῦ. m, o. ib. τε τοῦ. f, vd. 27. τὸ om. 1, J. ib. δρόμον et ω suprasc. g. δρόμον. m, o.

ὑπερεῖρον ἤδη καὶ τὴν ὥραν τῶν ὁσίων ὑπεκφαίνον — ἀπέστραπται δὲ ὁ Ἀπόλλων ἔτι ἐφεσθηκώς τῇ βαλβίδι καὶ κατὰ γῆς βλέπει. πεπηγέναι φήσεις αὐτόν, τοσοῦτον αὐτῷ τῆς ἐκπλήξεως ἐμπέπτωκεν. ἀμαθὴς γὰρ ὁ Ζέφυρος νεμεσήσας αὐτῷ καὶ τὸν δίσκον ἐς τὸ μειράκιον ἐπαφείς, καὶ γέλωσ δοκεῖ τῷ ἀνέμῳ ταῦτα καὶ τωθάξει περιωπὴν ἔχων. ὁρᾷς δέ, οἶμαι, αὐτὸν ἐν πτηνῷ τῷ κροτάφῳ καὶ ἄβρῳ τῷ εἶδει, καὶ στέφανον φέρει πάντων ἀνθέων, μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ τὴν ὑάκινθον αὐτοῖς ἐμπλέξει.

ΑΝΔΡΙΟΙ.

κε'. Τὸ τοῦ οἴνου ρεῦμα τὸ ἐν Ἀνδρῶ τῇ νήσῳ καὶ οἱ μεθύοντες τοῦ ποταμοῦ Ἀνδριοὶ λόγος εἰσὶ τῆς γραφῆς. Ἀνδριοῖς γὰρ δὴ ἐκ Διονύσου ἡ γῆ ὑποῖνος φήγνυται καὶ ποταμὸν αὐτοῖς ἀναδίδωσιν, εἰ μὲν ἐνθυμηθείης ὕδωρ, οὐπω μέγαν, εἰ δὲ οἶνον, μέγας ὁ ποταμὸς καὶ θεῖος· ἔστι γὰρ τούτου ἀρυσάμενον. Νείλου τε ὑπεριδεῖν καὶ Ἰστρον, καὶ πον καὶ φάναι περὶ αὐτῶν, ὅτι κακῆνοι βελτίους ἂν ἐδόκουν ὀλίγοι μὲν, ἀλλὰ τοιοῦτοι ῥέοντες. καὶ ἄδουσιν, οἶμαι, ταῦτα γυναικοῖς ἅμα καὶ παιδίοις ἐστεφανωμένοι κυττῶ τε καὶ σμίλακι, καὶ οἱ μὲν χορεύοντες ἐφ' ἐκατέρας ὀχθῆς, οἱ δὲ κατακείμενοι. εἰκὸς δὲ πον κακεῖνα εἶναι τῆς ὥδης, ὡς δόνακα μὲν Ἀγελῶς, Πηνειὸς δὲ Τέμπη φέρει, Πακτωλὸς δὲ ἄνθη λοιπόν, οὐτοσί δὲ ὁ ποταμὸς πλουσίους τ' ἀποφαίνει καὶ δυνατοὺς τὰ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐπιμελεῖς τῶν φίλων καὶ καλοὺς καὶ τετραπῆγεις ἐκ μικρῶν, ἔστι γὰρ κορεσθέντι αὐτοῦ συλλέγεσθαι ταῦτα καὶ ἐσάγεσθαι ἐς τὴν γνῶμην. ἄδουσι δὲ πον, ὅτι μόνος ποταμῶν οὗτος μήτε βουκολοῖς ἔστι βατὸς μήθ' ἵπποις, ἀλλ' οἰνοχοεῖται μὲν ἐκ Διονύσου, πίνεται δὲ ἀκήρατος, μόνους ἀνθρώποις ῥέων. ταντὶ μὲν ἀκούειν ἡγοῦ καὶ ἄδόντων αὐτὰ ἐνίων κατεψελλισμένων τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ οἴνου. τὰ δὲ ὁρώμενα τῆς γραφῆς· ὁ μὲν ποταμὸς ἐν βοτρυῶν εὐνῇ κεῖται τὴν πηγὴν ἐκδιδούς ἀκράτος τε καὶ ἐργῶν τὸ εἶδος, θύρσοι δ' αὐτῷ παραπεφύκασι, καθάπερ οἱ κάλαμοι τοῖς ὕδασι, παραμείψαντι δὲ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ταῦτα συμπόσια Τριτώνες ἤδη περὶ τὰς ἐκβολὰς ἀπαντῶντες ἀρύνονται κόχλοις τοῦ οἴνου, καὶ τὸ μὲν πίνουσιν αὐτοῦ, τὸ δ' ἀναφυσῶσιν, εἰσὶ δ' οἱ καὶ μεθύουσι τῶν Τριτώνων καὶ ὀρχοῦνται. πλεῖ καὶ ὁ Διόνυσος ἐπὶ κῶμον τῆς Ἀνδρον καὶ καθόρμισται μὲν ἡ ναῦς ἡδὴ, σατύρους δὲ ἀναμῖξ καὶ ληνᾶς ἄγει καὶ Σειληνὸς οἱ τὸν Γέλωτά τε ἄγει καὶ τὸν Κῶμον ἱλαρωτάτω καὶ ξυμποτικωτάτω δαίμονε, ὡς ἥδιστα ὁ ποταμὸς αὐτῷ τρυγῶτο.

1. ἐπεγείρον. φ. ib. ὁ om. f. ib. ἐφεσθηκώς. l. ἐφεσθώς. ζ. 2. βαλβίδι. gu, J. βαλβίδι. ζ. ib. βλέπει om. br. ib. ἐμπέπτωκεν. br. 3. καὶ νεμεσ. br, fe. ib. ὡς τὸ μ. f, p. ib. παφείς. f, p et vd, ubi sec. m. ἐπαφείς. 4. αὐτὸν. 2. καὶ αὐτόν. β. 5. ἀνδρῶ. g. ἀδρῶ. β, gu. ἀδρῶ. l. ib. ἀπάντων. fe. ib. τὸν ὑακ. f, p. xxv. 8. καὶ ποταμὸν — ῥέοντες. v. ib. αὐτῆς. f. 9. μέγα. 1. ib. ὁ μέγας ποτ. br. 10. ἀρυσάμενον. φ. ἀρυσάμενον. f, v. ib. καὶ πον καὶ. v. καὶ πον. ζ. 11. ὀλίγον — τοιοῦτο. 2 praeter p 1760. 12. ἐπ' ἐκατέρας. o. ib. ὀχθῆς. 1, l, γ, g. τῆς ὀχθῆς. ζ. 13. κατακείμενοι φαίνονται. l. ib. Ἀγελῶνος. br. 14. οὐτοσί δ' ὁ ποταμὸς πλουσίους ἀποφαίνει καὶ καλοὺς — μικρῶν. v. ib. δὲ ὁ π. CJ. δ' ὁ π. E. ib. ποταμὸς πλουσίους τ' ἀποφαίνει καὶ δυνατοὺς τὰ ἐ. ἀγ. f, p, φ. ποταμὸς δυνατοὺς τε ἀποφαίνει τὰ ἐ. ἀγ. καὶ πλουσίους. 2, 3, EJ. ποτ. δ. τ. ἀποφ. τοὺς ἐν ἀγ. καὶ πλ. vd. 15. μικροῦ. vd. ib. κορεσθέντας. vd. 16. ἐσάγεσθαι ἐς. f, φ, J. 17. ἀκήρατος. vd. 18. καὶ ἐψελισμένων malit J. 19. τὰ δὲ — κεῖται. v. ib. τὰ μὲν ὄρ. f. τὰ ὄρ. eraso δὲ p. τὰ ὄρ. vd. 20. γε καὶ, f, p. ib. αὐτόν. f. ib. περιπεφύκασι. 1. ib. καθάπαξ. 1, m. 21. ταῦτα τὰ. br. 22. ἀπαντῶντες. l. ἀπαντῶντι. 2 (in br. corr. sec. m.) ib. ἀρύνονται. h. ib. ἀναφυσῶσι. e. 23. Τριτόνων. l. ib. τοῦ Ἀνδρον. vd. ib. ὁ om. f et p. pr. m. 24. Ἀνδρον κεκόμισται. p 1760. καθόρμισται. m, o. ib. ληνᾶς. p 1761, ut conj. o, J. ληνάους. ζ. ib. Σειληνός. μ. Σειληνός. 1. Σειληνός. ζ. Inde feci Σειληνός, ὅς οἱ τὸν. 25. ἱλαρωτάτω καὶ ξυμποτικωτάτω δαίμονι. f. ib. ἥδιστα. ἄν. vd.

ΕΡΜΟΥ ΓΟΝΑΙ.

κς'. Ὁ κομίδῃ παῖς ὁ ἔτι ἐν σπαργάνοις, ὁ τὰς βοῦς ἐς τὸ δῆγμα τῆς γῆς ἐλαύνων, ἔτι
 41 κἀκεῖνος ὁ συλῶν τοῦ Ἀπολλωνος τὰ βέλη Ἑρμῆς οὗτος. μάλα ἡδεῖαι αἱ κλοπαὶ τοῦ θεοῦ· φασὶ
 γὰρ τὸν Ἑρμῆν, ὅτε τῇ Μαίᾳ ἐγένετο, ἐρᾶν τοῦ κλέπτειν καὶ εἰδέναι τοῦτο οὕτι πω ταῦτα πενία
 δρωῶν ὁ θεός, ἀλλ' εὐφροσύνη διδοὺς καὶ παίζων. εἰ δὲ βούλει καὶ ἔχνος αὐτοῦ κατιδεῖν, ὅρα τὰ
 ἐν τῇ γραφῇ· τίκεται μὲν ἐν κορυφαῖς τοῦ Ὀλύμπου, κατ' αὐτὸ ἄνω τὸ ἔδος τῶν θεῶν, ἐκεῖ δὲ 5 801
 Ὅμηρος οὕτε ὄμβρων αἰσθάνεσθαι φησιν οὕτε ἀνέμων ἀκούειν, ἀλλ' οὐδὲ χιόνι βληθῆναι ποτε
 αὐτὸ δι' ὑπερβολήν, εἶναι δὲ θεῖον ἀτεχνῶς καὶ ἐλεύθερον ἀπάντων παθῶν, ὃν μετέχει τὰ τῶν
 ἀνθρώπων ὄρη. ἐνταῦθα τὸν Ἑρμῆν ἀποτεχθέντα Ὄρῳ κομίζονται. γέγραφε κἀκεῖνας, ὡς ὅρα
 ἐκίστης, καὶ σπαργάνοις αὐτὸν ἀμπίσχουσιν ἐπιπάττουσαι τὰ κάλλιστα τῶν ἀνθέων, ὡς μὴ ἀσή-
 μων τύχη τῶν σπαργάνων, καὶ αἱ μὲν ἐπὶ τὴν μητέρα τοῦ Ἑρμοῦ τρέπονται λεχῶν κειμένην, ὁ δ' 10
 ὑπεκδὺς τῶν σπαργάνων ἡδὴ βαδίζει καὶ τοῦ Ὀλύμπου κάτεισι. γέγραθε δὲ αὐτῷ τὸ ὄρος, τὸ γὰρ
 μειδίαμα αὐτοῦ οἷον ἀνθρώπου. νόει δὲ τὸν Ὀλυμπον χαίροντα, ὅτι ὁ Ἑρμῆς ἐκεῖ ἐγένετο. τίς
 οὖν ἡ κλοπή; βοῦς νεμομένης ἐν τῷ τοῦ Ὀλύμπου πρόποδι, ταύτας δῆπου τὰς χρυσόκερως καὶ
 ὑπὲρ χιόνα λευκάς, ἀνεῖνται γὰρ τῷ Ἀπόλλωνι, ἄγει στροβῶν ἐς χάσμα τῆς γῆς, οὐχ ὡς ἀπόλουντο,
 ἀλλ' ὡς ἀφανισθεῖεν ἐς μίαν ἡμέραν, ἔστ' ἂν τὸν Ἀπόλλων δάκη τοῦτο, καὶ ὡς οὐδὲν μετὸν αὐτῷ 15
 τοῦ γεγονότος ὑποδύεται τὰ σπάργανα. ἦκει καὶ ὁ Ἀπόλλων παρὰ τὴν Μαίαν ἀπαιτῶν τὰς βοῦς,
 ἡ δὲ ἀπιστεῖ καὶ ληρεῖν οἶεται τὸν θεόν. βούλει μαθεῖν, ὅ τι καὶ λέγει; δοκεῖ γὰρ μοι μὴ φωνῆς
 μόνον, ἀλλὰ καὶ λόγου τι ἐπιδηλοῦν τῷ προσώπῳ, ἔοικεν ὡς μέλλων πρὸς τὴν Μαίαν λέγειν
 42 ταῦτα· ἀδικεῖ με ὁ σὸς υἱός, ὃν χθὲς ἔτεκες, τὰς γὰρ βοῦς, αἷς ἔχαιρον, ἐμβέβληκεν ἐς τὴν γῆν,
 οὐκ οἶδ' ὅποι τῆς γῆς. ἀπολεῖται δὴ καὶ ἐμβεβλήσεται κατωτέρω πρὸ τῶν βοῶν. ἡ δὲ θαυμάζει καὶ 20
 οὐ προσδέχεται τὸν λόγον. ἔτ' αὐτῶν ἀντιλεγόντων ἀλλήλοις ὁ Ἑρμῆς ἴσταται κατόπιν τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος καὶ κούφως ἐπιπηδήσας τοῖς μεταφρένοις ἀσφογητὶ λῦει τὰ τόξα καὶ συλῶν μὲν διέλαθεν,
 οὐ μὴν ἡγνοήθη σεσυληκώς. ἐνταῦθα ἡ σοφία τοῦ ζωγράφου· διαχεῖ γὰρ τὸν Ἀπόλλων καὶ ποιεῖ
 χαίροντα, μεμέτρηται δὲ ὁ γέλως, οἷος ἐφρίζων τῷ προσώπῳ θυμὸν ἐκνικώσης ἡδονῆς.

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ.

κς'. Τὸ τοῖν δυοῖν ἄρμα ἵπποι, τὸ γὰρ ἐπὶ τεττάρων οὐπὼ τοῖς ἡρώσι διὰ χειρὸς ἦν, εἰ 25 802
 μὴ ἄρα Ἐκτορι τῷ Θρασεῖ, φέρει τὸν Ἀμφιάρεων ἐκ Θηβῶν ἐπανιόντα, ὅποτε αὐτῷ ἡ γῆ λέγεται
 διασχεῖν, ὡς μαντεύοιτο ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἀληθεύει σοφὸς ἐν πανσόφοις. ἑπτὰ οὗτοι Πολυνεῖκει

xxvi. 1. ὁ ante κομίδῃ om. h, gu. 2. τοῦ Ἀπ. τὰ βέλη l. τὰ βέλη τοῦ Ἀπ. 5. ib. μάλιστα. br. μέγα ἡδὴ αἱ
 κλ. φ. ἡδεῖαι κλοπαί. vd. 3. οὕτι πω. f, l. οὕτι πον. 5. 4. Fo: κατ' ἔχνος αὐτὸν κατιδεῖν. ib. τὰ τῆς γραφῆς. gu.
 5. κορυφαῖς. 1. κορυφή. 2, 3, EJ. ib. κατ' αὐτὸ τὸ α. ε. p 2562. ἄνω κατ' αὐτὸ τὸ ἔδος. vd. 6. ὄμβρων.
 i2, m, o. ὄμβρων. (sic) p. ib. οὕτε. J. ib. ποτε αὐτὸ. 1, J. αὐτό ποτε. 2, 3, E. 7. ἀπάντων. 1, J. πάντων. 2, 3, E.
 9. ἐκίστης. l. ib. ἐπιπάττουσαι κάλλιστα. φ. 10. τύχοι et η supras. g. ib. καὶ αἱ μὲν — σπαργάνων om. l. ib. λεχῶ.
 2, g, γ, gu, J. λεχῶ et supras. ei. ψ. λέχει et γρ. λεχῶ. p 1761, β. λέχει. 1. 11. τῶν σπαργάνων om. f. ib. ὁ δὲ μ.
 ib. αὐτὸ τὸ ὄρος. l. 13. τῷ Ὀλ. j. ib. ταύτας δὴ τὰς. vd, μ. 14. δὲ τῷ. j. ib. στροβῶν. f, et p. (ubi γρ. σοβῶν.)
 φ (ubi γρ. καὶ σοβῶν.) σοβῶν. vd, 2, 3, EJ. ib. οὐχ ὡς — ἡμέραν. Θ. s. v. ἀφανίζεται. ib. ἀπόλουντο. E. ib. ὡς
 om. f. 15. ἐς τοῦτο. gu. ib. Ἀπόλλωνα. l. ib. μὲν τὸν. r. μεστὸν. φ, gu. 17. γὰρ μοι. 1. γὰρ. 2, 3, EJ. 18. μέλ-
 οι

λον. l. 19. ἐμβέβληκεν. corr. rec. m. br. 20. ὅπη. f, p, l, J. ὅπη. φ. ὅποι. 2, 3, E. ib. ἀπολεῖται δὲ. p. ib. ἐμ-
 βλήσεται. gu. κατωτέρω καὶ πρὸ. vd. 21. προάγεται. f. 23. διηχεῖ. ψ. ib. Ἀπόλλω. 1. Ἀπόλλωνα. 2, 3, EJ. 24. οἷον.
 φ, vd. ib. ἐφρίζων. f, p. ἐφρίζειν. vd, φ, 2, ρ, E. ἐφρίζει. l, gu, h, J. ib. Respicit haec Isid. Pel. V. 192. p.
 617. A. ib. ὡς νικώσης. vd.

xxvii. Inscr. in μ, g: Ἀμφιάρεος δύνων κατὰ γῆς. 25. τοῖν om. l. τῶν δυοῖν. vd. ib. ἀπὸ τετάρων. γ. ib. ἦν
 om. o. 26. αὐτῷ ἡ γῆ λέγεται. f, p. ἡ γῆ λέγ. αὐτῷ. 5. 27. ἀληθεύει. γ, l. ib. ἐν σοφοῖς. l. ἐπ' ἀσόφοις. vd.

τῷ Θηβαίῳ τὴν ἀρχὴν κατακτώμενοι οὐδεὶς ἐνόστησε πλὴν Ἀδράστου καὶ Ἀμφιάρεω, τοὺς δὲ λοι-
 πούς ἢ Καδμεία κατέσχευε. ἀπώλοντο δὲ οἱ μὲν ἄλλοι δόρασι καὶ λίθοις καὶ πελέεσι, Καπανεύς
 δὲ λέγεται κεραννῶ βεβλήσθαι, πρότερος, οἶμαι, κόμπῳ βαλὼν τὸν Δία. οὗτοι μὲν οὖν ἑτέρου
 λόγον, κελεύει δὲ ἡ γραφή βλέπειν ἐς μόνον τὸν Ἀμφιάρεω φεύγοντα κατὰ τῆς γῆς αὐτοῖς
 5 στέμμασι καὶ αὐτῇ δάφνῃ, καὶ οἱ ἵπποι λευκοὶ καὶ ἡ δίνη τῶν τροχῶν σπουδῆς ἔμπλεως καὶ τὸ
 ἄσθμα τῶν ἵππων ἀπὸ παντὸς τοῦ μυκτῆρος, ἀφρῶν δὲ ἡ γῆ διέρρανται καὶ ἡ χαίτη μετακλίνεται, 43
 διαβρόχοις τε ὑπὸ ἰδρωτός οὐσι περικείται λεπτὴ κόνις ἣν μὲν καλοὺς ἀποφαίνονσα τοὺς ἵππους,
 ἀληθεστέρους δέ. ὁ δὲ Ἀμφιάρεως τὰ μὲν ἄλλα ὥπλισται, μόνου δὲ ἀμελεῖ κράνους ἀνιείς τὴν
 κεφαλὴν Ἀπόλλωνι, βλέπων ἱερὸν καὶ χρησμῶδες. γράφει δὲ καὶ τὸν Ὠρωπὸν νεανίαν ἐν γλαυκοῖς
 10 γυναιόις, τὰ δὲ ἐστὶ θάλατται. γράφει καὶ τὸ φροντιστήριον τοῦ Ἀμφιάρεω ῥῆγμα ἱερὸν καὶ θειῶ-
 δες. αὐτοῦ καὶ Ἀλήθεια λευχειμονούσα, αὐτοῦ καὶ ὀνείρων πύλη, δεῖ γὰρ τοῖς ἐκεῖ μαντευομένοις
 803 ὕπνου, καὶ Ὀνειρος αὐτὸς ἐν ἀνιμένῳ τῷ εἶδει γέγραπται καὶ ἐσθῆτα ἔχει λευκὴν ἐπὶ μελαίνῃ,
 τό, οἶμαι, νύκτωρ αὐτοῦ καὶ μεθ' ἡμέραν. ἔχει καὶ κέρας ἐν ταῖν χερσίν, ὥς τὰ ἐνύπνια διὰ τῆς
 ἀληθοῦς ἀνάγκης.

ΣΤΟΘΗΡΑΙ.

15 κη'. Μὴ παραθεῖτε ἡμᾶς, ὧ θηρευταί, μὴδὲ ἐπικελεύεσθε τοῖς ἵπποις, πρὶν ὑμῶν ἐξιχνεύ-
 σομεν, ὅ τι βούλεσθε καὶ ὅ τι θηράτε. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἐπὶ χλοῦννῃ σὺν φατε ἵεσθαι, καὶ ὁρῶ τὰ
 ἔργα τοῦ θηρίου· τὰς ἐλαίας ἐξορώρυχε καὶ τὰς ἀμπέλους ἐκτέμνηκε καὶ οὐδὲ συκὴν καταλέλοιπεν
 ἢ μῆλον ἢ μηλάνθη, πάντα δὲ ἐξήρηκεν ἐκ τῆς γῆς τὰ μὲν ἀνορύττων, τοῖς δὲ ἐμπύπτων, τοῖς
 δὲ παρακινώμενος, ὁρῶ δὲ αὐτὸν καὶ τὴν χαίτην φρίττοντα καὶ πῦρ ἐμβλέποντα καὶ οἱ ὀδόντες
 20 αὐτῷ παταγοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς, ὧ γενναῖοι, δεινὰ γὰρ τὰ τοιαυτὰ θηρία ὅτι ἐκ πλείστου κατακούειν
 τοῦ ὁμάδου· ἐγὼ μὲντοι οἶμαι τὴν ὥραν ἐκείνου τοῦ μειρακίου διαθηρῶντας ὑμᾶς τεθηρᾶσθαι ὑπ' 44
 αὐτοῦ καὶ προκινδυνεύειν ἐθέλειν. τί γὰρ οὕτω πλησίον; τί δὲ παραψεύοντες; τί δὲ παρ' αὐτὸ ἐπέ-
 στραφθε; τί δὲ ὠστίζεσθε τοῖς ἵπποις; οἷον ἔπαθον· ἐξήχθη ὑπὸ τῆς γραφῆς μὴ γεγραφεῖν δο-
 κεῖν αὐτούς, εἶναι δὲ καὶ κινεῖσθαι καὶ ἐρᾶν, διατωθάζω γοῦν ὥς ἀκούοντας καὶ δοκῶ τι ἀντα-
 25 κούσεσθαι, σὺ δ' οὐδ' ὅσα ἐπιστρέψαι παραπαλόντα ἐφθέγξω τι, παραπλησίως ἐμοὶ νενικημένος
 καὶ οὐκ ἔχων ἀνείργεσθαι τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ὕπνου. σκοπῶμεν οὖν τὰ γεγραμμένα,
 804 γραφῇ γὰρ παρεστήκαμεν. περικείται μὲν δὴ τῷ μειρακίῳ νεανίαι καλοὶ καὶ καλὰ ἐπιτηδεύοντες
 καὶ οἷον εὐπατρίδαι, καὶ ὁ μὲν παλαιστρας τι ἐπιδηλοῖ τῷ προσώπῳ, ὁ δὲ χάριτος, ὁ δὲ ἀστέι-

2. ἀπώλοντο. μ. ib. Καπανεύς — τὸν Δία. v. 3. βληθῆναι. E. ib. πρότερον λέγεται. gu. ib. μὲν οἶμαι. h. E. πρότερος μὲν ὡς λέγεται, κόμπῳ. E. ib. κόμπῳ βάλων. φ. vd. κ. καλῶν. v. κομπολακῶν. Rubnk. ap. Wyttenb. de S. N. V. p. 6. 4. κελεύει. br. ib. βλέπει. λ. 5. καὶ ἡ δίνη — μυκτῆρος. v. 6. οἶσθμα. v. 7. τε καὶ ὑπὸ. λ. ib. δὲ ὑπὸ. J. ib. ὑπὸ τοῦ ἰδρωτός. γ. g. ib. πρόκειται. φ. ib. ἡ κόνις — ἀληθεστέρους δέ. v. ib. ἀποφαίνονσα. 1, v. J. ὑποφαίνονσα. 5. 8. ὁ Ἀμφιάρεως βλέπων ἱερὸν καὶ χρησμῶδες. v. 10. Fo: ἄτε δὴ ἐπιθαλάττιον sive τὸ δὴ ἐπὶ θαλάττῃ. ib. δὲ καὶ τὸ φροντ. br. δὲ τὸ. o. ib. τοῦ om. f. ib. Ἀμφιάρεως. λ. ib. ῥῆγμα τὸ ἱερὸν. λ. 13. μεθ' ἡμέραν. vd. ib. τὰ ὕπνια. γ. 14. ἀνάγκης. f. ἀνάγκης. λ.

xxviii. Inscr. θηρευταί in f. 15. μὴ δέ. E. ib. ἡμῶν. gu. ib. ἐξιχνεύσομεν. 1, J. ἐξιχνεύσομεν. 2, 3, E. 16. ὅτε. br. ib. θηράτε. CJ. θηρᾶσθε. E. ib. χλοῦνν. f. p. ib. ἵεσθαι. vd. J. ἵεσθε. μ. 17. τὰς. C. καὶ τὰς E. et J. qui velit ὡς τὰς. ib. καὶ τὰς ἀμπ. 1, J. τὰς. 2, 3, E. 18. ἢ μῆλον ἢ μηλάνθη. C, J. οὐδὲ μ. οὐδὲ μ. E. ib. πάντα γὰρ. j. ib. ἀνορύττων. f. p. ἀνορύττων. br. ἀνορύττων. λ. ib. τοῖς δὲ ἐμπ. om. br. 19. παρακινώμενος. vd. ib. αὐτὸν καὶ. C, EJ. An καὶ αὐτὸν τὴν? ib. οἱ om. l. 20. αὐτῷ. 1, J. αὐτῶν. br. αὐτοῦ. 2, 3, E. ib. ἐφ' ὑμᾶς. φ. ib. τὰ τοιαυτὰ. 1, μ. p. 1761, λ. gu. J. ταυτὶ τὰ. γ. g. φ. τοιαυτὰ. E. 21. τῆς ὁμάδος. vd. ib. μὲν οἶμαι. C, EJ. Sc: μὲντοι οἶμαι. ib. ἐκείνην. f. τοῦ μειρακίου ἐκείνου. β. ib. ἡμᾶς. φ. 22. τί — πλησίον om. gu. ib. αὐτὸ. C, J. αὐτῷ. E. 23. οἷον — κινεῖσθαι. v. ib. ἐνστίζεσθε. f. ib. μὴ δέ. v. ib. δοκεῖν. v. δοκῶν. 5. 24. οἶμαι δέ. β. q. ib. ἀντακούεσθαι. λ. ἀντακούεσθε. br. 25. σὺ οὐδ'. λ. ib. ἐπιστρέψας. E. 26. ἔχω. f. ib. ὕθλον velit J. ib. σκοπῶ μὲν. a, i. ib. αὐτοῦ corr. sec. m. vd. 27. παρεστήκαμεν. f. ib. δὴ om. br. pr. m. ib. καλοὶ καλὰ. λ. 28. καὶ — ἀστεισμοῦ. v. ib. εὐπατρίδα. br. ib. παλαιστραν τις. φ. παλ. ἐπιδ. j. id. ὁ δὲ χάριτος om. j.

σμοῦ, τὸν δὲ ἀνακεκυρμένον φήσεις ἐκ βιβλίου, φέρουσι δὲ αὐτοὺς ἵπποι παραπλήσιοι οὐδείς ἄλλος
 ἄλλω λευκός τις καὶ ξανθὸς καὶ μέλας καὶ φοῖνιξ, ἀργυροχάλινοι καὶ στικτοὶ καὶ χροῖοι τὰ φά-
 λαρα. ταῦτα φασὶ τὰ χρώματα τοὺς ἐν Ὠκεανῷ βαρβάρους ἐργεῖν τῷ χαλκῷ διαπύρρῳ, τὰ δὲ συνί-
 στασθαι καὶ λιθοῦσθαι καὶ σῶζειν, ἃ ἐγράφη. οὐδὲ τὴν ἐσθῆτα συμβαίνουσιν ἢ τὴν στολήν, ὃ
 μὲν γὰρ εὖζωνος ἱππάζεται καὶ κοῦφος, ἀκοντιστής, οἶμαι, ἀγαθὸς ὢν, ὃ δὲ πέφρακται τὸ στερ-
 νον ἀπειλῶν πάλιν τινὰ τῷ θηρίῳ, καὶ τὰ σκέλη πέφρακται, * * τὸ δὲ μειράκιον ὀχεῖται μὲν ἐφ'
 ἵππου λευκοῦ, μέλαινα δέ, ὡς ὀρεῖς, ἢ κεφαλὴ τῷ ἵππῳ καὶ λευκὸν ἀποτετόρνενται κύκλον ἐπὶ τοῦ
 μετώπου κατ' αὐτὸ τῆς σελήνης τὸ πλήρες, καὶ φάλαρα ἔχει χροῖα καὶ χαλινὸν κόκκινον Μηδικοῦ,
 45 τουτὶ γὰρ τὸ χρῶμα προσαστράπτει τῷ χροῖῳ, καθάπερ οἱ πυρῶδεις λίθοι. στολὴ τῷ μειράκιῳ
 χλαμὺς ἔχουσα τι ἀνέμου καὶ κόλπου. τὸ μὲν χρῶμα ἐκ φοινικῆς ἀλουργίας, ἣν ἐπαινοῦσι Φοίνικες,¹⁰
 ἀγαπάσθαι δὲ τῶν ἀλουργῶν μάλιστα, δοκοῦν γὰρ σκυθρωπάζειν ἔλκει τινὰ παρὰ τοῦ ἡλίου ὄραν
 καὶ τῷ τῆς Ἰδης ἄνθει φαίνεται. αἰδοῖ δὲ τοῦ γυμνοῦσθαι πρὸς τοὺς παρόντας ἔσταλται χειριδωτῷ
 φοινικῷ, συμμετρεῖται δὲ ὁ χιτῶν ἐς ἡμῖς τοῦ μηροῦ καὶ ἴσα τοῦ ἀγκῶνος. καὶ μειδιᾷ καὶ χα-
 805 ροπὸν βλέπει καὶ κομᾷ ὅσον μὴ ἐπισκοτεῖσθαι τοὺς ὀφθαλμούς, ὅτε ἀτακτῆσει ἢ κόμη ὑπὸ τοῦ
 ἀνέμου. τάχα τις καὶ τὴν παρειὰν ἐπαινέσεται καὶ τὰ μέτρα τῆς ὀνὸς καὶ κατ' ἐν οὕτωσι τὰ ἐν¹⁵
 τῷ προσώπῳ, ἐγὼ δὲ ἄγμαι τοῦ φρονήματος· καὶ γὰρ ὡς θηρατῆς ἔρρωται καὶ ὑπὸ τοῦ ἵππου
 ἐπῆρται καὶ συνήσιν, ὅτι ἐράται. σκευοφοροῦσι δὲ αὐτοῖς ὀρεῖς καὶ ὀρεωκόμοι ποδοστράβας καὶ
 ἄρκυς καὶ προβόλια καὶ ἀκόντια καὶ λόγχας, ἐφ' ὧν οἱ κινῶντες, καὶ κυναγῶν οὐστρατεύουσι
 καὶ σκοπιῶροί, καὶ τὰ ἔθνη τῶν κυνῶν, οὐχ αἱ τὴν ῥίνα ἀγαθαὶ μόναι ἢ αἱ ταχεῖαι αὐτῶν, ἀλλὰ
 καὶ αἱ γενναῖαι, ἔδει γὰρ καὶ ἀλκῆς ἐπὶ τὸ θηρίον. γράφει δὲ Λοκρίδας Λακαίνας Ἰνδικὰς Κορη-
 20 τικὰς, τὰς μὲν ἀγρωγῶν καὶ ὑλακτούσας, τὰς δὲ ἐννοούσας, αἱ δὲ μεθέπονσι καὶ σεσθήρασι
 κατὰ τοῦ ἔχρους * * καὶ τὴν Ἀγροτέραν προϊόντες ἄδονται, νεῶς γὰρ τις αὐτῆς ἐκεῖ καὶ ἄγαλμα λείον
 ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ σῶν κεφαλὰ καὶ ἄρκων, νέμεται δὲ αὐτῇ καὶ θηρία ἄνετα, νεβροὶ καὶ λύ-
 κοι καὶ λαγωοί, πάντα ἡμέρα καὶ μὴ δεδιότα τοὺς ἀνθρώπους. ἔχονται μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς θήρας.
 καὶ τὸ θηρίον οὐκ ἀνέχεται λανθάνειν, ἀλλ' ἐκπηδᾷ τῆς λόχης, εἴτα ἐμπίπτει τοῖς ἵππευσι καὶ²⁵
 46 ταράττει μὲν αὐτοὺς ἐκ προσβολῆς, νικᾷται δὲ ὑπὸ τῶν βαλλόντων καιρίᾳ μὲν οὐκ ἐντυχῶν διά
 τε τὸ φράττεσθαι πρὸς τὰς πληγὰς διὰ τε τὸ μὴ ὑπὸ θαρρύντων βάλλεσθαι, μαλαχθεὶς δὲ πληγῇ
 ἐπιπολαίῳ κατὰ τοῦ μηροῦ φεύγει διὰ τῆς ὕλης, ἐκδέχεται δὲ αὐτὸν ἔλος βαθὺ καὶ λίμνη πρὸς
 τῷ ἔλει. διώκουσιν οὖν βοῇ χρώμενοι οἱ μὲν ἄλλοι μέχρι τοῦ ἔλους, τὸ δὲ μειράκιον συνεμβάλλει
 806 τῷ θηρίῳ ἐς τὴν λίμνην καὶ τέτταρες οὗτοι κύνες, καὶ τὸ μὲν θηρίον ἵεται τρώσας τὸν ἵππον,³⁰
 ἀπονεῦσεν δὲ τοῦ ἵππου τὸ μειράκιον καὶ ἐς τὰ δεξιὰ μετακλῖναν ἀφίησι τῇ χειρὶ πάσῃ καὶ βάλλει
 τὸν σὺν κατ' αὐτὸ μάλιστα τὸ συνάπτειν τὴν πλάτην τῇ δέρῃ. τούντεῦθεν οἱ μὲν κύνες κατὰ-

1. παραπλήσιος. br, e, E. παραπλήσιος. φ. 2. λευκός τε. br. ib. φοῖνιξ. vd. φοῖνιξ. 3. διαπύρρῳ ὄντι. vd. 4. ἀ-
 γραφή φ. ib. ὃ μὲν γὰρ. 1, J. ὃ μὲν. 2, 3, E. 5. κοῦφος. l. ib. καὶ ἀγαθός. br. ἀγαθός. l, λ, o. 6. Descriptio vestitus
 equitis tertii et quarti excidit. ib. ὀχεῖται. h, e. 7. μέλαινα. f. 8. μετόπον. β. μετόπον et γρ. προσώπου. p. προσώ-
 που. vd. ib. καὶ ταῦτο. br. 9. καὶ οἱ. γ. ib. πυρῶδεις. br. 10. οἷον ἐπαινοῦσι. φ. 11. ἀγαπάσθαι. j, br. ib. δὲ
 om. 2. (br. add. rec. m.) ib. ἔλκει. m. 12. εἰλῆς ἄνθει. Hemsterh. not. marg. ib. χειριδῶ τῷ. a, i. 13. φοίνικι.
 gu, ψ. ib. ἴσα. vd, γ, g. 14. κομᾷ. l. ib. ἀτακτῆση. h, E. 15. καὶ τὰ — προσώπῳ. v. τὰ ἐν αὐτῷ προσώπῳ. vd.
 ib. τοῦ ὀνὸς. v. 16. τῷ om. l. 17. ἐπῆρται. h, E. ib. ὀρεωκόμοι. φ. ὀρεωκόμος. vd. 18. ἄρκυς. m. ib. συναγ-
 γοί. l. 19. τὴν om. o. ib. μόνον. γ, g, gu, J. 20. δὲ. j. δὴ et e suprasc. br. 21. αἱ δὲ. 1. αἱ δὲ. J. αἱ. γ. αἱ καὶ. 2, 3, E.
 ib. σεσθήρασι. m. Post ἔχρους nonnihil excidit. 22. ἀγροτέραν. E. ib. προϊοῦσαι. vd, corr. sec. m. ib. καὶ νεῶς. j. νεῶς. g, h.
 νεῶς. m, o. ib. αὐτοῖς. β, λ et vd ante corr. 23. νεβροί. μ, br. 24. πάντα ἡμέροι. vd. ib. ἡμέρα μὴ. l, o. ἡμέρα καὶ δ. e, m.
 ib. δεδιότας — ἔχοντα. μετὰ. 1. ib. ἔχονται δὲ. Heyne Op. V, 85. ib. πρὸ τῆς. f. 25. τόλμης. br. λόγχης. p 1761.
 26. ταράττει. 1, l, J. ταράσσει. 5. ib. βαλόντων. l. ib. οὐκ om. m. ib. ἐντυχῶν. 1, J. ἐντυχόντων. 2, 3, E. 27. φράτ-
 τειν. 1. ib. βάλλεσθαι. l. 30. τέτταρες. f, l, γ, g, gu, J. τέσσαρες. 5. ib. ἵεται. vd, J. 31. κλῖναν. h, E. μετὰ κλῖ-
 ναν. j. 32. δείρη. l.

γούσι τὸν σὺν ἐς τὴν γῆν, οἱ δὲ ἐρασταὶ βοῶσιν ἀπὸ τῆς ὄχθης οἷον φιλοτιμούμενοι πρὸς ἀλλήλους, ὅστις ὑπερκεκραῖται τὸν πέλας, καὶ πέπτωκέ τις ἀπὸ τοῦ ἵππου μὴ κατασχών, ἀλλ' ἐκθορυβήσας τὸν ἵππον, ὁ δὲ καὶ στέφανον αὐτῷ πλέκει παρὰ τοῦ λειμῶνος τοῦ ἐν τῷ ἔλει. ἔτι ἐν τῇ λίμνῃ τὸ μειράκιον, ἔτι ἐπὶ τοῦ σχήματος, ὃ τὸ παλτὸν ἀφήκεν, οἱ δὲ ἐκπεπλήγασι καὶ θεωροῦσι τὸ αὐτό, οἷον γραφέν.

ΠΕΡΣΕΥΣ.

κθ'. Ἀλλ' οὐκ Ἐρυθρά γε αὕτη ἡ θάλασσα, οὐδ' Ἰνδοὶ ταῦτα, Αἰθίοπες δὲ καὶ ἀνὴρ Ἕλλην ἐν Αἰθιοπία, καὶ ἄθλος τοῦ ἀνδρός, ὃν ἐκὼν ἔτλη κατὰ ἔρωτα, οἶμαί σε, ὦ παῖ, μὴ ἀνήκοον εἶναι τοῦ Περσέως, ὃν φασιν Ἀτλαντικὸν ἀποκτείνειν κῆτος ἐν Αἰθιοπία πεζεῦον ἐπὶ τὰς ἀρέλας καὶ τοὺς ἐν τῇ γῇ ἀνθρώπους. ταῦτ' οὖν ἐπαινῶν ὁ ζωγράφος καὶ οἰκτεῖρων τὴν Ἀνδρομέδαν, ὅτι 47
10 κῆτει ἐξεδόθη, τετέλεσται ἤδη ὁ ἄθλος, καὶ τὸ μὲν κῆτος ἔρριπται πρὸ τῆς ἡόνος ἐμπλημυροῦν πηγαῖς αἵματος, ὑφ' ὧν Ἐρυθρά ἡ θάλασσα, τὴν δὲ Ἀνδρομέδαν ἀπαλλάττει τῶν δεσμῶν ὁ Ἔρως· γέγραπται δὲ πτηνὸς μὲν τὸ εἰωθός, νεανίας δὲ παρ' ὃ εἴωθε, καὶ ἀσθμαίνων γέγραπται καὶ οὐκ ἔξω τοῦ μεμοχθηκέναι. καὶ γὰρ εὐχὴν ἀνεβάλετο τῷ Ἔρωτι ὁ Περσεὺς πρὸ τοῦ ἔργου, παρεῖναι αὐτὸν καὶ κατὰ τοῦ θηρίου συμπετέσθαι, ὃ δὲ ἀφίκετο καὶ ἤκουσε τοῦ Ἕλληνος. ἡ κόρη δὲ ἠδεῖα 15
μὲν, ὅτι λευκὴ ἐν Αἰθιοπία, ἠδίων δὲ αὐτὸ τὸ εἶδος· παρὲλθοι ἂν καὶ Ἀνδρὴν ἄβραν καὶ Ἀττίδα ὑπόσεμνον καὶ Σπαρτιάτην ἐρωμένην. κεκαλλώπιστα δὲ ἀπὸ τοῦ καιροῦ, καὶ γὰρ ἀπιστεῖν ἔοικε, 807 καὶ χαίρει μετ' ἐκπλήξεως καὶ τὸν Περσέα βλέπει μειδιᾶν τι ἤδη ἐς αὐτὸν πέμπουσα. ὁ δὲ οὐ πόρρω τῆς κόρης ἐν ἠδείᾳ καὶ λιβανώδει πόρ' αἰτᾶται ἐς τὴν γῆν ἰδρωτὰ καὶ τὸ δαῖμα τῆς Γοργοῦς ἔχων ἀπόθετον, μὴ ἐντυγχόντες αὐτῷ λαοὶ λίθοι γένωνται. πολλοὶ δὲ οἱ βουκόλοι γάλα 20
ὀρέγοντες καὶ οἶνον ἐπισπάσαι. ἠδεῖς οἱ Αἰθίοπες ἐν τῷ τοῦ χρώματος ἀτόπῳ καὶ βλοσυρὸν μειδιῶντες καὶ οὐκ ἄδηλοι χαίρειν καὶ οἱ πλείστοι ὅμοιοι. ὁ Περσεὺς δὲ ἀσπάζεται μὲν καὶ ταῦτα, στηρίζων δὲ ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἀγκῶνος ἀνέχει τὸν θώρακα ἔμπρους ὑπὸ ἄσθματος, ἐμβλέπων τῇ κόρῃ, καὶ τὴν γλαμύδα τῷ ἀνέμῳ ἐκδίδωσι φοινικὴν οὐσαν καὶ βεβλημένην αἵματος 25
φανίσιν, ἃς προσέπνευσεν αὐτῷ τὸ θηρίον ἐν τῷ ἀγῶνι. ἐρωσθέν Πειλοπίδαι παρὰ τὸν τοῦ Περσέως ὄμον. καλῶ γὰρ ὄντι αὐτῷ καὶ ὑφαίμῳ προσήνθηκέ τι τοῦ καμάτου καὶ ὑπερδήκασιν αἱ 308 φλέβες ἐπιλαμβάνον τοῦτο αὐτάς, ὅταν πλεονεκτήσῃ τὸ ἄσθμα. πολλὰ καὶ παρὰ τῆς κόρης ἄρρνται. 48

ΠΕΛΟΨ.

λ'. Στολὴ δὲ ἀπαλή, σχῆμα ἐκ Ἀυδίας καὶ μειράκιον ἐν ὑπῆνι πρώτῃ Ποσειδῶν τε μειδιῶν ἐς τὸ μειράκιον καὶ ἀγάλλων αὐτὸ ἵπποις δηλοῖ Πέλοπα τὸν Ἀνδρὸν ἐπὶ θάλατταν ἤκοντα, ὡς εὖ-

2. ὑπερκεκραῖται. λ. ὑποκεκραῖται. β. ib. ἐκθορυβήσας suprasc. ἐπι. p. ἐπιθορυβήσας. vd. 3. ὅς δὲ. β, γ, g. ib. αὐτοῦ. λ. ib. πρὸς τοῦ. vd. ib. λειμῶνος ἐν. j. 4. τὸν παλτὸν. vd. ib. ἐκπλήγασι. br. 5. πρὸς αὐτὸ conj. J. xxix. 6. Ἐρυθρά. EJ. ib. ἡ om. φ, vd. 7. τοῦ om. j, br. ib. ὅς. E. 8. Ἀτλαντικόν. f. ib. πεζεῦον. ε. 9. ἐπαινεῖν. λ. 10. τετέλεσται. ε. ib. ἡόνος. f, J. ἡόνος. vd. ἡόνος. 5. ib. ἐμπλημυ. φ, λ. 11. τοῦ δεσμοῦ. f. τῷ δεσμῷ. λ. 12. ἀσθμαίνων — μεμοχθηκέναι. v. 13. ἀνεβάλετο. f, l, gu, μ, p 1761. 14. καὶ om. gu et br. ubi add. mg. ib. ἀφίκεται. i. 15. ἠδὲ. f. ib. ἠθος. vd. ib. παρὲλθοι — κεκαλλώπιστα. v. ib. παρὲλθῃ. br. παρὲλθοι περ καὶ Ἀνδρὴν ἂν ἄβραν. v. ib. ἄβραν. vd. 16. ὑπόσεμνον Σπ. ἐρωμένην. v. ib. Σπαρτιάτην. φ, h, E. Σπαρτιάτην. γ, gu, μ, J. Σπαρτιάτην. λ. ib. ἐρωμένην. v, λ, β et vd ex mala corr. pr. m. ib. ἀπὸ τοῦ καιροῦ κεκαλλώπιστα. v. ib. καιροῦ. g. 17. χαίρει. 1. χαίρειν. 2, 3, EJ. 18. ἠδὲ. conj. J. ib. ἐς. φ. ib. ἠδία. br. ib. ἐς τ. γ. ἰδρῶ. φ. ib. δαῖμα. f. 19. Γοργὸς. vd. ib. δὲ om. f. ib. δὲ ὁ βουκόλοι. vd. 20. ἐπισπάσαι. E. ib. ἠδεῖς — χαίρειν. v. ib. οἱ Αἰθίοπες. v. Αἰθίοπες. 5. ib. καὶ βλ. μειδ. om. v. 21. μὲν ταῦτα. l, o. 22. αὐτὸν. p. αὐτὸν. E. ib. ἔμπρους. f, p. ib. ὑπὸ τοῦ ἄσθματος. EJ. 23. φοινικὴς gu. φοινικῶ. μ. 24. καὶ ἃς. f. ib. Πειλοπίδα. i. Πειλοπίσι. gu. 25. ὑπερδήκασιν. γ, λ. 26. ἐπιλαμβάνοντος τούτου. vd, 2, β, m, o. ib. ὅτε. g, β. ib. πλεονεκτήσῃ. β. ib. Malim πολλὰ δὲ. xxx. Πέλοψ ὁ Ἀνδρὸς inscr. in matr. 27. καὶ σχῆμα. f2, ven. 392. ib. Ποσειδῶν δὲ. J. 28. αὐτὸς. br. ib. ἀγάλλων. f1 ante corr. rec. m, ε. ib. ἐς τὸ. f, n. ib. θάλασσαν. vd. ib. εὐχαινο. f7.

ξαιτο τῷ Ποσειδῶνι κατὰ τοῦ Οἰνόμαος, ὅτι μὴ χοῖται γαμβρῷ ὁ Οἰνόμαος, ἀλλὰ κτείνων τοὺς
 τῆς Ἰπποδαμείας ἐρῶντας φρονεῖ τοῖς τούτων ἀκροθινίοις ἀνάπτων τὰς αὐτῶν κεφαλὰς οἷον οἱ
 θήραν ἡρηκότες. καὶ εὐχομένῳ τῷ Πέλοπι ἦκει χρυσοῦν ἄρμα ἐκ θαλάττης, ἡπειρωτὰ δὲ οἱ ἵπ-
 ποι καὶ οἶοι διαδραμεῖν τὸν Αἰγαῖον ἀνχυρῶ τῷ ἄξονι καὶ ἐλαφρῶ τῇ ὀπλῇ. ὁ μὲν οὖν ἄθλος
 εὐδρομήσει τῷ Πέλοπι, τὸν δὲ τοῦ ζωγράφου ἄθλον ἡμεῖς ἐξετάζομεν. οὐ γὰρ σμικροῦ, οἶμαι, 5
 ἀγῶνος ἵππους μὲν ξυνθεῖναι τέτταρας καὶ μὴ ξυγγεῖαι τῶν σκελῶν τὸ κατὰ ἓνα αὐτῶν, ἐμβαλεῖν 808
 δὲ αὐτοῖς μετὰ τοῦ χαλινοῦ φρόνημα στήσαι τε τὸν μὲν ἐν αὐτῷ τῷ μὴ θέλειν ἐστάναι, τὸν δὲ
 ἐν τῷ κροαίνειν βούλεσθαι, τὸν δ' ἐν τῷ πείθεσθαι, ὁ δὲ γάννυται τοῦ Πέλοπος τῇ ὥρᾳ καὶ εὐ-
 ρεῖαι αὐτῷ αἱ δῖνες, ὅσα χρεμετίζοντι. ἔτι κἀκεῖνο σοφίας· ὁ Ποσειδῶν τοῦ μειρακίου ἐρῶ καὶ
 ἀναφέρει αὐτὸ ἐς τὸν λέβητα καὶ τὴν Κλωθῶ, ὅτε Πέλοψ ἀστράψαι ἐδόκει τῷ ὄμῳ, καὶ τοῦ μὲν 10
 γαμεῖν οὐκ ἀπάγει αὐτόν, ἐπειδὴ ὥρμηκεν, ἀραπῶν δὲ ἄλλ' ἐφάψασθαι τῆς χειρὸς ἐμπέφυκε τῇ
 δεξιᾷ τοῦ Πέλοπος ὑποτιθέμενος αὐτῷ τὰ ἐς τὸν δρόμον, ὁ δὲ ὑπέρφρον ἦδη καὶ Ἀλφειὸν πνεῖ,
 49 καὶ ἡ ὀφρὺς μετὰ τῶν ἵππων. βλέπει δὲ ἡδὺ καὶ μετέωρον ὑπὸ τοῦ τιάρᾳ ἐπιβοεῖν, ἧς οἷα χρυ-
 σαὶ λιβάδες ἡ κόμη τοῦ μειρακίου ἀποστάζουσα μετώπῳ ὁμολογεῖ καὶ λούλῳ συνανθεῖ καὶ μεταπί-
 πτουσα τῇδε κἀκεῖσε ἐν τῷ καιρίῳ μένει. γλουτὸν καὶ στέρνα καὶ ὅσα περὶ γυμνοῦ τοῦ Πέλοπος 15
 ἐλέγχθη ἄν, καλύπτει ἡ ἐσθῆς αὐτῇ κνήμῃ. Ἀνδοὶ γὰρ καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι καθεύξαντες ἐς τοιάσδε
 ἐσθῆτας τὸ κάλλος λαμπρύνονται τοῖς ὑφάσμασιν ἐνὸν λαμπρύνεσθαι τῇ φύσει, καὶ τὰ μὲν ἄλλα
 ἀφανῆ καὶ ἔσω, τὸ δὲ τῆς στολῆς, ἐνθα ὁ ὤμος ὁ ἀριστερός, τέχνη ἡμέλῃται, ὥς μὴ κρύπτοιτο
 αὐτοῦ ἡ αὐγὴ, νύξ τε γὰρ ἐπέχει καὶ λαμπρύνεται τῷ ὄμῳ τὸ μειράκιον, ὅσον ἡ νύξ τῷ ἐσπέρῳ.

ΞΕΝΙΑ.

λα'. Καλὸν δὲ καὶ σκεῖναι καὶ μηδὲ ταῦτα παρελθεῖν ἀφώνους. σῦκα μέλανα ὁπῶ λειβό- 20
 μενα σεσῶρενται μὲν ἐπὶ φύλλων ἀμπέλου. γέγραπται δὲ μετὰ τῶν τοῦ φλοιοῦ ῥημάτων, καὶ τὰ μὲν 809
 ὑποκέρχνη παραπτύοντα τοῦ μέλιτος, τὰ δ' ὑπὸ τῆς ὥρας οἷον ἐσχίσται. πλησίον δὲ αὐτῶν ὄζος
 ῥορπται, μὰ Δί', οὐκ ἀργὸς ἢ κενὸς τοῦ καρποῦ, σκιάζει δὲ σῦκα τὰ μὲν ὠμά καὶ ὀλύνθους ἔτι,

1. τοὺς om. m, o. 2. τῆς om. br. (add. mg.) τῆς Ἰπποδαμείας om. vd. ib. μνηστῆρας. f, p, vd, J. ἐρῶντας. φ.
 2, 3, E. ib. τοῖς om. m, o. τούτων. f, p, vd. αὐτῶν. J. τῶν μνηστῆρων. φ, 2, 3, E. ib. ἀκροθινίοις. ven. 392, 514.
 ἀκροθινίοις. l. ib. ἀτάκτων λεόντων κεφαλὰς οἷον θήραν ἡρηκότες. f, φ, vd (ubi ἡρηκόντων) ante corr. et olim
 p, ubi erasa haec verba. Sc: ἀνάπτων τὰς αὐτῶν κεφαλὰς οἷον οἱ θήραν ἡρ. 3. τῷ om. f1. ib. δὲ ἵπποι. l, β.
 4. καὶ οἶον. β, φ, f2, ven. 392, 514. ib. ἄξονι. vd 82 et γ ante corr. ib. ἐλαφρῶ et α suprasc. br. 5. ἐξετάζο-
 μεν. f1, 3, 7. ἐξετάζομεν. ven. 6. συγγεῖαι. φ. ib. ἐμβαλεῖν μὲν αὐτῷ μετὰ χαλινοῦ φρόνημα, ἵσθησί δὲ αὐτόν ἐν
 αὐτῷ τῷ μὴ θέλειν ἐστάναι. Isid. Pel. p. 619 A. ib. ἐμβαλεῖν — φρόνημα. v. ib. ἐμβ. τε. ven. 309. 7. τοῖς ἵπ-
 ποις. v. ib. χαλινῶ. 1, v, J, Isid. ib. τε om. vd. ib. ἐστάναι. g. 8. τὸν τ' ἐν. vd. ib. πείθεσθαι. p. τίθεσθαι.
 f, φ, vd. ib. ὁ δὲ om. f7 cum lac. ib. γάννυται. l, f1, 4, gu, J. γάννυται. 5. ib. τοῦ Πέλοπος τῇ ὥρᾳ. φ. τῇ
 ὥρᾳ τοῦ Πελ. 5. ib. εὐρεῖται. j. 9. δῖναις. f1. ib. χρεμετίζοντι. vd. 82. ib. ὅτι. f7. ib. σόφισμα. φ. 10. αὐτόν. f7.
 ib. λέβητα. br. ib. ὅ, τε. EJ. ib. δοκεῖ. C, EJ. Sc: ἐδόκει. ib. μὲν om. μ. 11. ἐπάγει. f1, 3, 4, ε. ἀπάγειν. j.
 ib. ὥρμηκεν. m, o. ib. ἀραπῶν δὲ λίαν. φ. ib. ἄλλ' ἐφαψ. 1, J. ἄλλως ἐφαψ. 2, 3, E. ib. ἐμπέφυκε δὲ. br. 12. ἐς
 δρόμον. f7. Hic explicat p 1698, atque inde j ad fam. 1. transit. ib. ὑπέρφρον. C. (ὑπερφέρον. φ.) ὑπέρφρον. h.
 EJ. ib. Ἀλφειὸν. Salm. Grut. J. et ex rec. corr. Ἀλφειῶν. br. ἀφραδόν. p 2706. ἀφνειόν. 5. ib. ἀφν. ὀρᾷ. l.
 13. τί ἄρα. f, j. 14. λαβίδες. f3, 4. ib. κόρη. f7. ib. τῷ μετώπῳ. f7. ib. σὺν ἀνθεῖ. f1. 15. καιρῷ. 1, br. και-
 ρίῳ. 2, 3, EJ. ib. περὶ τοῦ γυμνοῦ τοῦ. f, j. 16. ἐλέγχθη. E. ἐλέγχθη. f1. ib. ἀνακαλύπτει. 1 et ἀνὰ suprasc. in br.
 ib. ἡ γραφὴ ἐσθῆς αὐτῇ (αὐτῇ. f.) καὶ κνήμῃ. 1. Inde feci καλύπτει ἡ ἐσθῆς αὐτῇ κνήμῃ. ἡ γραφὴ. 2, 3, EJ. ib. Ἀν-
 δοὶ — φύσει. v. ib. γὰρ om. 2. (vd. 82.) ib. καὶ om. f. ib. οἱ ἄλλοι βάρβαροι. vd, ven. οἱ ἀνὰ β. 5. (f.) ib. ἐς
 τοιαύτας. v. ἐς τοι om. γ. 17. τοῖς. v. τοῖσδε. f2. τοιοῖσδε. 5. ib. ἄλλ' ἀφανῆ. vd. 18. ἐνθα ὤμος. p eras. art.
 vd, ven. ib. ὁ ὤμος ἀριστερός. f7. 19. τε om. f7. ib. ἡ νύξ. β. ib. νύξ γὰρ τε. 2. (vd. 82.) ib. ὅσον. f, j, p, J.
 ὅσα. vd, φ, 2, 3, E.
 XXXI. 20. καλὸν καὶ. f, j. ib. μὴ δὲ. vd. ib. σῦκα. o. μέλανα. f. 21. φύλων. g. ib. τῶν φλ. 2 praeter p
 1760, ε. m. τοῦ φλ. o. in br. τοῦ est a rec. m. ib. ῥημάτων. φ. 22. περιπτύοντα vd. ante corr. ib. τὰδ'. E.
 23. δὲ καὶ. f, j, et p ante corr. ib. ὀλύνθους. m.

τὰ δὲ ὄνυσσά καὶ ἔξωρα, τὰ δὲ ὑποσέσηρε παρεμφαίνοντα τοῦ χυμοῦ τὸ ἄνθος, τὸ δὲ ἐπ' ἄκρῳ
τοῦ ὄξου στρουθὸς διορώσκειν, ἃ δὲ καὶ ἡδίστα σύκων δοκεῖ. καρύοις δὲ ἅπαν ἔστρωται τοῦδα-
φος, ὧν τὰ μὲν παρατέτραπται τοῦ ἐλύτρου, τὰ δὲ ἔγκειται μεμνκότα, τὰ δὲ παρεμφαίνει τὴν
διαφυήν. ἀλλὰ καὶ ὄγκνας ἐπ' ὄγκναις ὄρα καὶ μῆλα ἐπὶ μήλοις σωρούς τε αὐτῶν καὶ δεκάδας,
5 εὐώδη πάντα καὶ ὑπόγρυσσα. τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς ἔρευθος οὐδὲ ἐπιβεβλήσθαι φήσεις, ἀλλὰ ἔνδον ὑπὴν-
θηκέναι. κεράσσον δὲ ταῦτα δῶρα ὁπώρα τις αὐτῇ βοτρυνδὸν ἐν ταλάρῳ, ὃ τάλαρὸς δὲ οὐκ ἄλλο-
τριῶν πέπλεκται λύγων, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ φυτοῦ. πρὸς δὲ τὸν σύνδεσμον τῶν κλημάτων εἰ βλέποισ
καὶ τὰς ἐκκρεμαμένας αὐτῶν σταφυλὰς καὶ ὥς κατὰ μίαν αἰ ῥάγες, ἔσῃ τὸν Διόνυσον, οἶδα, καὶ ὦ
πότνια βοτρυνόδωρε, περὶ τῆς ἀμπέλου ἔρεις. φαίης δ' ἂν καὶ τοὺς βότρυνς τῇ γραφῇ ἐδωδίμους
10 εἶναι καὶ ὑποίνους. κάκεινο ἡδίστον· ἐπὶ φύλλων κράδης μέλι χλωρὸν ἐνδεδυνκὸς ἦδη τῷ κηρῷ καὶ
ἀναπλημμυρεῖν ὠραῖον, εἴ τις ἀποθλίβῃ, καὶ τροφαλὶς ἐφ' ἑτέρου φύλλου νεοπαγῆς καὶ θαλερούσα
καὶ ψυκτῆρες γάλακτος οὐ λευκοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ στιλπνοῦ, καὶ γὰρ στίλβειν ἔοικεν ὑπὸ τῆς
ἐπιπολαζούσης αὐτῷ πιμελῆς.

B'.

TMNHΤPIAI.

810 15 α'. Ἀφροδίτην ἑλεφαντίνην ἐν ἀπαλοῖς μυρρινῶσιν ἄδουσαν ἀπαλαὶ κόραι. διδάσκαλος αὐτὰς 53
ἄγει σοφὴ καὶ οὐδὲ ἔξωρος, ἐφίξάνει γὰρ τις ὥρα καὶ ἑντὶδε πρώτη γήρως μὲν τὸ ὑπόσεμνον ἔλ-
κουσα, τοῦτ' ὃν αὐτὴν κεραννύσα τὸ σωζόμενον τῆς ἀκμῆς. καὶ τὸ μὲν σχῆμα τοῦ τῆς Ἀφροδίτης
ἔδους γυμνῆ καὶ εὐσχήμων, ἡ δὲ ὕλη συνθήκη μεμνκότος ἑλέφαντος. ἀλλὰ οὐ βούλεται γεγράφθαι
δοκεῖν ἢ θεός, ἔκκεται δὲ οἷα λαβέσθαι. βούλει λόγον τι ἐπιλείβωμεν τῷ βωμῷ; λιβανωτοῦ γὰρ
20 ἱκανῶς ἔχει καὶ κασίας καὶ σμύρνης, δοκεῖ δέ μοι καὶ Σαπφῶς τι ἀναπνεῖν. ἐπαινετὴα τοίνυν ἡ
σοφία τῆς γραφῆς· πρῶτα μὲν ὅτι τὰς ἀγαπωμένας λίθους περιβαλοῦσα οὐκ ἐκ τῶν χρωμάτων
αὐτὰς ἐμιμήσατο, ἀλλ' ἐκ τοῦ φωτός, οἷον ὀφθαλμῷ κέντρον τὴν διαύγειαν αὐταῖς ἐνθεῖσα, εἴτα
ὅτι καὶ τοῦ ὕμνου παρέχει ἀκούειν· ἄδουσι γὰρ αἱ παῖδες, ἄδουσι, καὶ ἡ διδάσκαλος ὑποβλέπει
τὴν ἀπᾶδουσαν κροτοῦσα τὰς χεῖρας καὶ ἐς τὸ μέλος ἱκανῶς ἐμβιβάζουσα. τὸ μὲν γὰρ τῆς στολῆς
25 ἀπέριττον καὶ μὴ δι' ὄχλου αὐταῖς, εἰ ἀθύροισεν, ἢ τὸ ἐν χρῶ τῆς ζώνης ἢ τὸ ἐς βραχίονα τοῦ

1. ὄνυσσά. 1, λ, J. ὄνυσσά. 5. ib. ὑποσέσηρε. E. ib. παρεμφαίνοντα. λ, h. παραφαίνοντα. 5. ib. τὰ δὲ. 2. ib. ἄκρῳ. g.
2. στρουθὸς. φ. στρουθός. vd. ib. δὲ ἅπαν. f, p. 3. τῶν καρῶν τὰ μὲν — διαφυήν. v. ib. παρατέτραπται. v.
παρατέτραπται. 5. (περιτερο. vd.) ib. ἐλύτρου. v. ib. παρεμφαίνει. v. 4. διαφυήν. v. διαφυλακήν. vd. ib. καὶ
om. λ, γ. ib. ὄγκνας ἐπ' ὄγκναις. 1, g. ὄγκνας ἐπ' ὄγκναις. 5. 5. καὶ εὐώδη. φ. ib. ἐπ' αὐτοῖς. vd. ib. ἀλλ' ἔνδον.
f, vd, h. 6. τε αὐτῇ. conj. J. ib. βοτρυνδὸν. br. 7. βλέποισ. 1, γ, g, J. βλέπει. 5. 8. ἐγκρεμ. γ, g. ib. αὐτῆς. br.
ib. ἄγουσι τὸν. vd. 9. πότνια. p. ib. περὶ om. φ. ib. βότρυνς τὴν γραφῇ. ex corr. p. βότρυνας. vd. 10. ἦδ' ὃν τὸ.
J conj. ib. ἐνδεδυνκός. br. ib. καὶ τῷ κηρῷ — ἀποθλίβῃ. v. ib. κηρῷ. f, br, et φ, ubi η suprase. fuitque ante
corr. in p. κηρῷ. j. 11. τροφαλὶς. f, p et ex corr. φ, J. τροφαλλὶς. g, β. τροφαλὶς. 5. ib. φύλου. γ. 12. καὶ στίλ-
βειν γὰρ. γ, g. ib. στίλβειν. m, o. στίλβον. ψ. στίλβον. vd.

II, 1. Ἀφροδίτη inse. vd. 14. ἐν ἀπαλοῖς. conj. J. ἀπαλοῖς. 5. ib. μυρρινῶσιν. h. μυρρινῆς. vd. ex corr. sec. m.
ib. αὐτῇ. mg. l. 15. ἑντὶδε. γ. ib. Excidisse videtur παρὰ τοῦ ante γήρως. id. ἔχουσα. p et p 1761. ἐνέκκουσα.
vd. ex corr. sec. m. 16. τῆς Ἀφροδίτης, αἰδοῦς γυμνῆ. C, E. τῆς Ἀφροδίτης Αἰδοῦς γυμνῆ. J. αἰδοῦς γυμνῆ. φ.
αἰδοῦς αἰδοῦς γυμνῆ. vd. Sc: τοῦ τῆς Ἀφρ. ἔδους γυμνῆ. 17. ἡ δὲ ὅλη. 1, φ. ib. μεμνκότος καὶ ἑλέφαντος. φ.
ib. ἀλλὰ οὐ. p, φ, π, ψ. ἀλλ' οὐ. 5. 18. ἔγκειται. vd. ib. ἐκ. δὲ οἷα λαβέσθαι adhibet M. Eugenic. 160. ἔκκεται. φ.
ib. ἐπιλείβωμεν. 5, m, et vd a sec. m. 19. ἔχει ἱκανῶς. br. ib. κασίας. f. 20. πρῶτα. φ. πρῶτον. 5. ib. οἷον ἀγα-
vd. ib. τὰς. C, (τοῖς ἀγαπωμένοις. φ.) EJ. Sc: ὅτι τὰς. ib. περιβαλοῦσα. br. περιβαλοῦσα. l corr. mg. 21. κέν-
τρον. γ. ib. αὐτῶν et mg. αὐταῖς. l. ib. εἰδ' ὅτι. vd. ib. καὶ ὅτι. EJ. 22. καὶ — ἱκανῶς ἐνεβίβαζε. Arist. 23. ἐπᾶδουσαν. Arist. ib. εἰς τὸ μέ-
1421-22 vos. φ. 24. διόχλου. j. ib. ἀθύροισεν. f.